

1. NAP: 2019. július 2. (kedd), Debrecen – Budapest-Keleti – Sargans (Svájc) [vonattal] – Klosters-Serneus (Svájc)

Hála a MÁV-nak túl sokat nem alhattam erre a napra virradólag (volt ez talán 10-20 perc is, elég későn végeztem a pakolással, újrapakolással), mert megszüntették a Debrecenből Bécsbe közlekedő Hortobágy EC-n a kerékpár szállítást. Cserébe friss hajnali levegőn biciklizhettem, kényelmesen fel tudtam pakolni, és szinte üres Fecske kocsiban utazhattam. Először Debrecenből Zuglóba vonatoztam (02:30–05:23), majd onnan a Keletibe bicikliztem át. Mivel bőven volt idő az átszállásra, kényelmesen odatektertem, még újságot is vettem, és felpakoltam az RJX 162 Zürichbe menő vonatra (Budapest-Keleti–Sargans (Svájc) 6:40–16:23). Bár a helyjegyem máshová (sőt másik vagonba) szólt, ott maradtam közvetlenül a bringa mellett, ahol ráadásul a csomagok elhelyezésére is volt kényelmes polc.

A hosszú vonatozást meglepően jól viseltem, főleg mert jó társaságom volt a Keletitől, két budapesti bringás, akik Innsbruckig mentek, aztán át a Brenner-hágón Olaszországba. Jót beszélgettünk, vagy épp hallgattam őket. Péterről még az is kiderült, hogy pár évvel előttem szintén



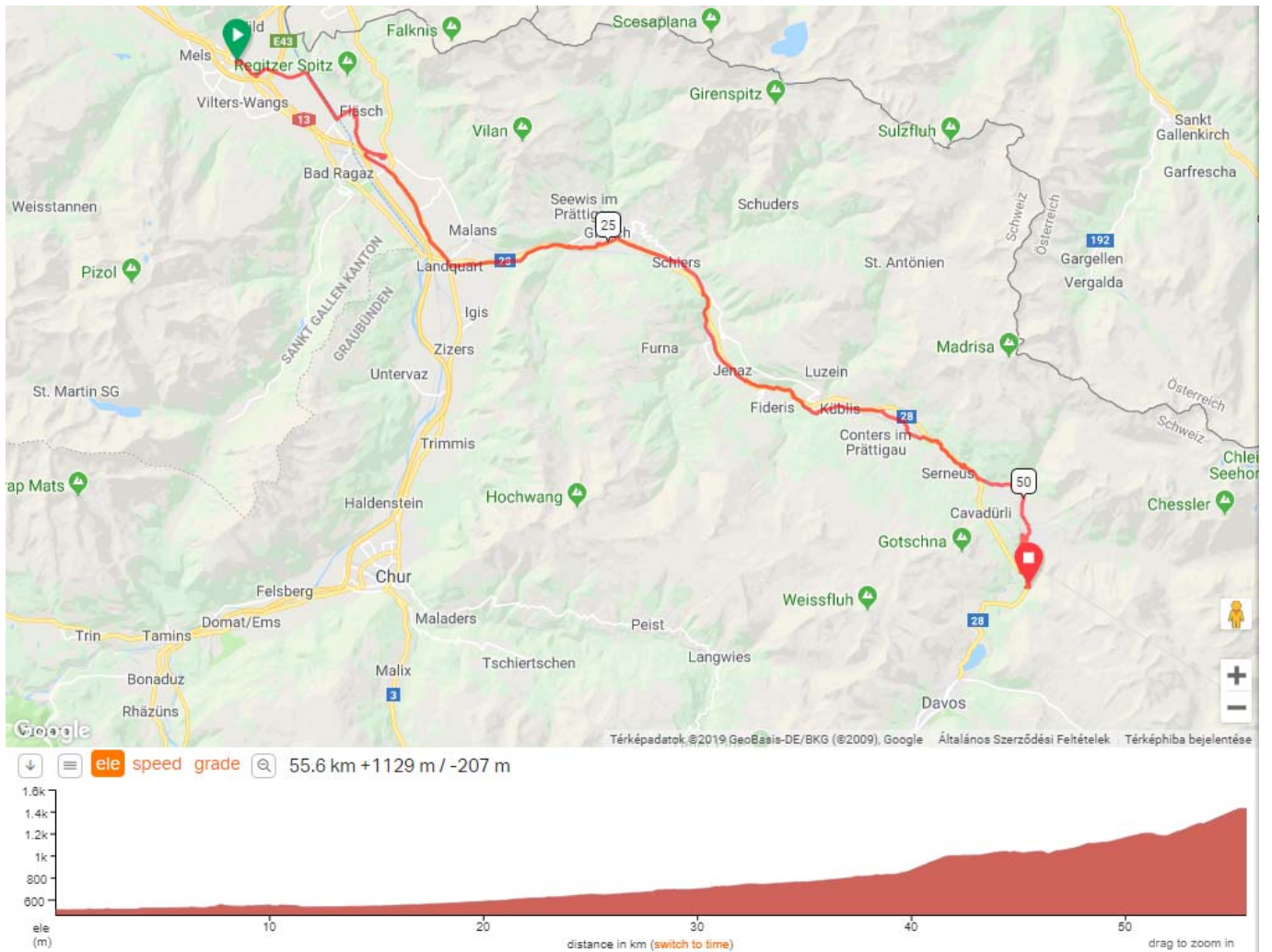
Szombathelyen volt katona. Feri bringáján pedig egy 1975-ben vásárolt (550 Ft) Brooks nyeret csodálhattam meg, amit azóta is használ, és rengeteg felé megfordult vele.

Sargansba már egyedül érkeztem, kis aluljárózással (ahová a lépcső mellett egy lejtőn is le lehetett jutni, öröm ott biciklit tolni) megtaláltam az utcát, aztán indultam a landquarti kempinghez. Mivel azonban az



éjszakai 10-20 percnyi alvás ellenére se voltam fáradt, egyből úgy indultam, hogy megyek tovább, nem kempingezek le, aztán meglátom, meddig jutok. Végül Klostersen túl álltam meg, és már a Wolfgang-hágóra vivő út mellett vadkempingeztem egy kis kunyhó mellett. Ideálisan eldugott volt, csendes, jót aludtam.





Szállás: **Vadkemping**

Táv: 55,6 km

Idő: 3:57

Átlagsebesség: 14,0 km/h

Max. sebesség: 43,8 km/h

Emelkedő: 1129 m



2. NAP: 2019. július 3. (szerda), Klosters-Serneus – Santa Maria Val Müstair (Svájc)

Reggel fél nyolckor keltem, összepakolás, indulás. Így lett meg az első kis hágócska, a Wolfgang, amit ki se írtak, egyszerűen a hely neve ez.

Wolfgangpass (1631/1637 m), Küblis felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/wolfgangpass/profile/nordwestanfahrt-von-kueblis/>

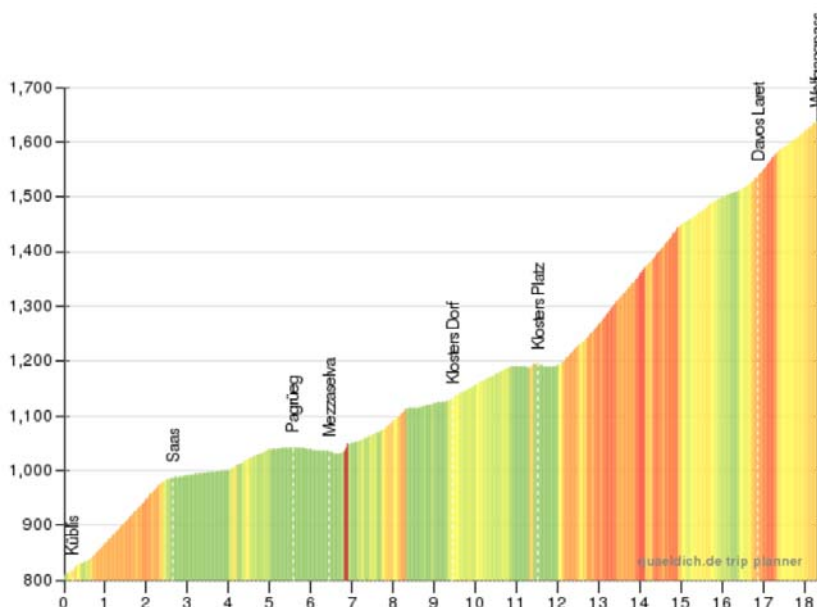
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Wolfgang&qryMountainID=5644>

Táv: 6.65 km | Szint: 452 m | Csúcs:

1631 m | Indulás: 1179 m | Átl.

emelkedő: 6.8% | Max. 10%

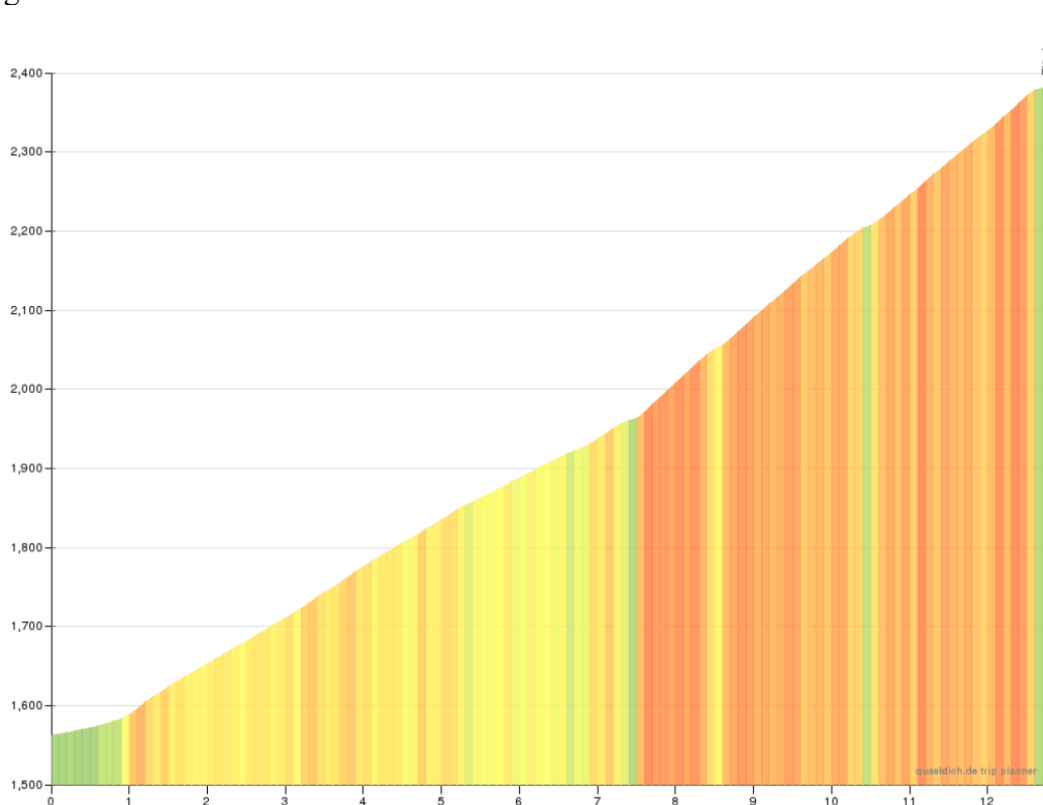
A benzinkúton vettem gyümölcsjoghurtot meg zsemlét, aztán a hazuról vitt szalámival megettem. (Szalámi volt a kaja egész nap.) Davosba érve bekanyarodtam egy kis boltba, vettem kenyeret meg innivalót, aztán irány az első 2000 fölötti hágó, a Flüela.



Flüelapass (2383 m) Davos felől <http://www.quaeldich.de/paesse/flueelapass/profile/westanfahrt-von-davos/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Wolfgang&qryMountainID=5644>

Táv: 13 km | Szint: 829 m | Csúcs: 2383 m | Indulás: 1554 m | Átl. emelkedő: 6.4%, az utolsó 5 km-n 8%-os meredekség



Itt már jártunk Bálinttal, de nem emlékeztem rá, hogy ilyen szép. Szuszogtam is persze, elég gyengének éreztem magam, de gyönyörködtem is. Már amíg az eső hagyta. Mert elég hamar felfelé a hágón rákezdte. Levettem a zoknit, ne ázzon (egy szandállal a csupasz lábamon menten fel a hóhatár fölé), felvettem a rövid esőgatyát, esődzsekit, aztán mentem tovább. Később az esőből zápor lett, zuhogott meg szakadt váltakozva, néha csak csepergett, a mulatság miatt meg villámlott és menydörgött is. A csúcs a jégeső volt, ami lazán csengetett, amint verte a csengőmet.

Lefelé is esett rendesen, úgyhogy nem fényképeztem, pedig az az oldal is nagyon szép volt. Amint lejjebb értem jó idő lett, a nap is kisütött, szárítkozhattam.

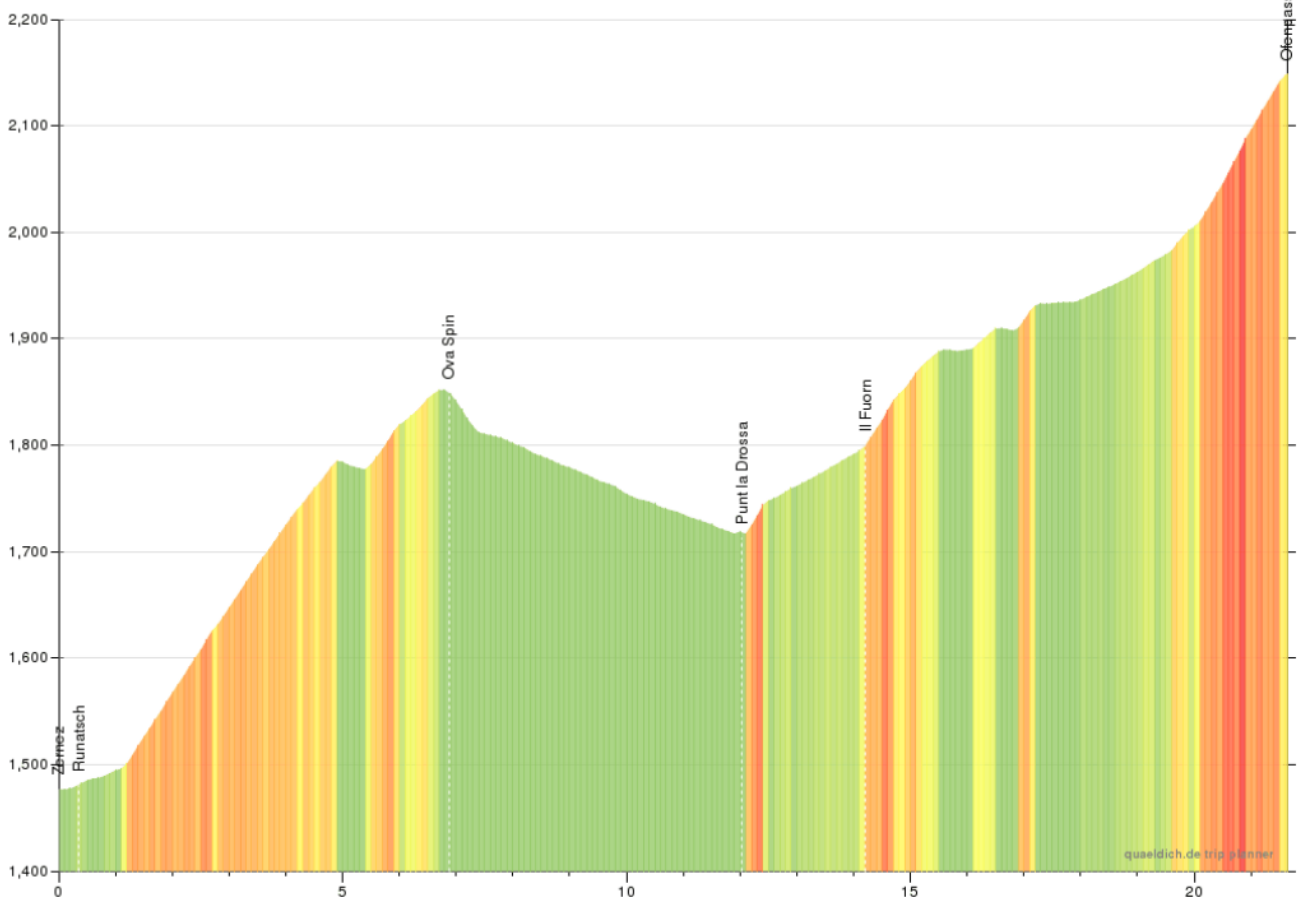
Délután megint két hágó jött, az Ova Spin és a Fuorn, avagy Ofen. Utóbbi megint csak 2000 feletti. Szép volt az a rész is, meg el is fáradtam.

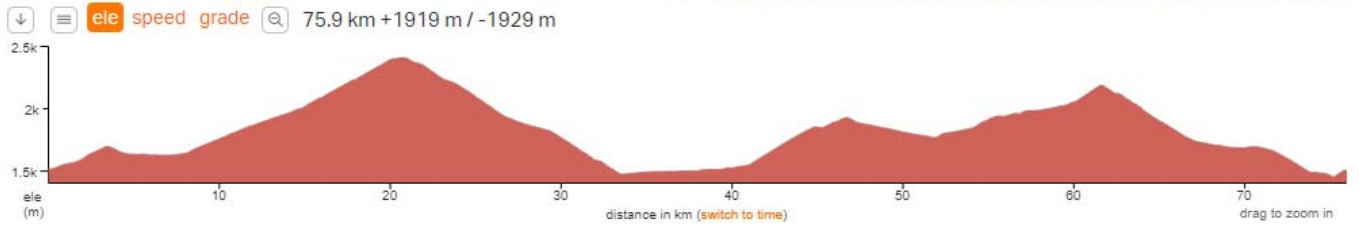
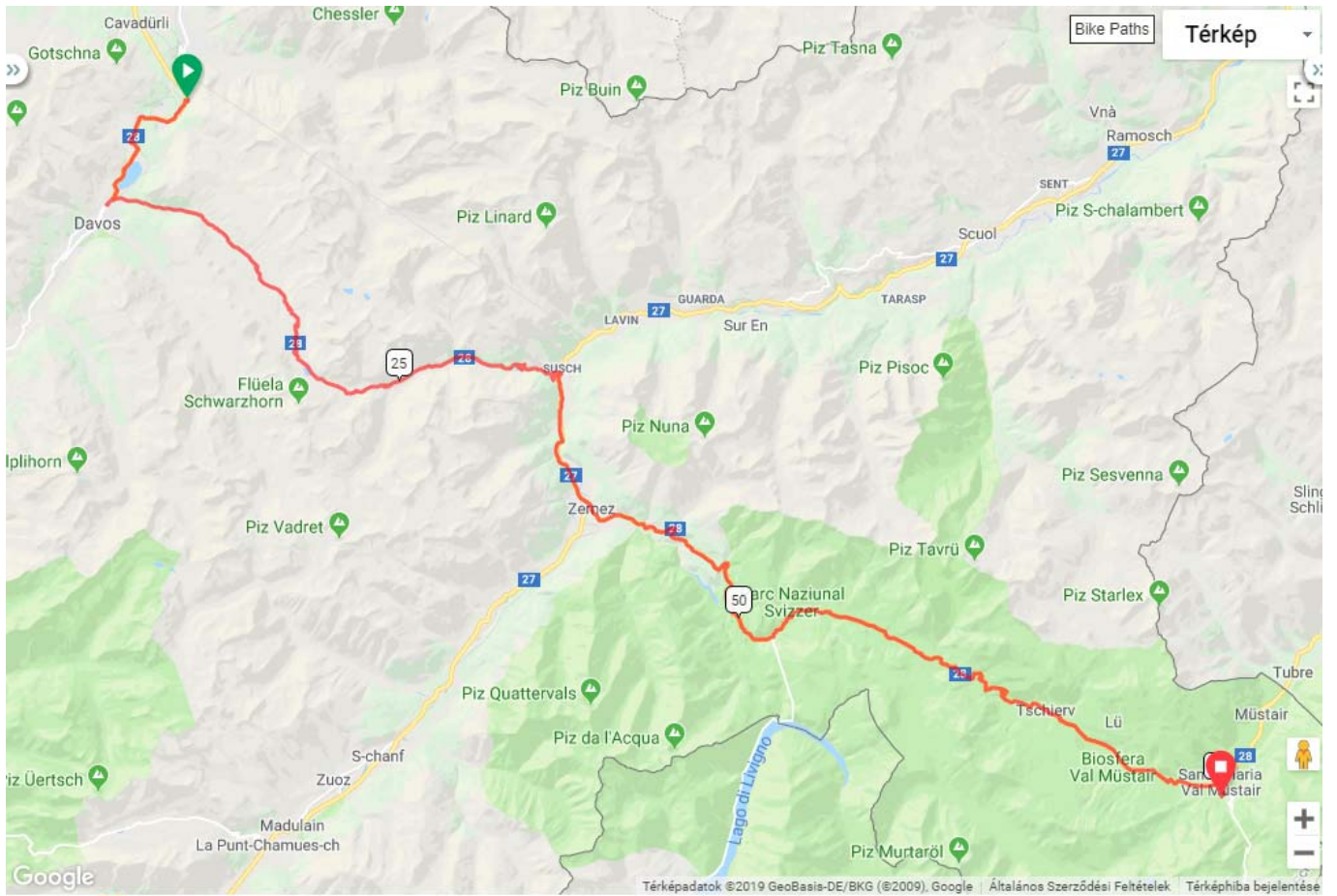
Ova Spin (1850 m), Zernez felől
<http://www.quaeldich.de/paesse/ova-spin/profile/nordwestrampe-von-zernez/>

Pass dal
Fuorn/Fuornpass/Ofenpass (2149 m), Zernez (Ova Spin) felől



<http://www.quaeldich.de/paesse/ofenpass/profile/westanfahrt-von-zernez/>
<http://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Passo-del-Fuorn&qryMountainID=5492>
Táv: 21.6 km | Szint: 676 m | Csúcs: 2149 m | Indulás: 1473 m | Átl. emelkedő: 3.1%





Szállás: **Camping Pè da Munt** (Via Umbrail, 7536 **Santa Maria**, <http://campingstamaria.ch/>) — 17 CHF

Táv: 75,9 km

Idő: 5:56

Átlagsebesség: 12,8 km/h

Max. sebesség: 64,8 km/h

Emelkedő: 1919 m



3. NAP: 2019. július 4. (csütörtök), Santa Maria Val Müstair – Campaccio di Sotto (Livigno) (Olaszország):

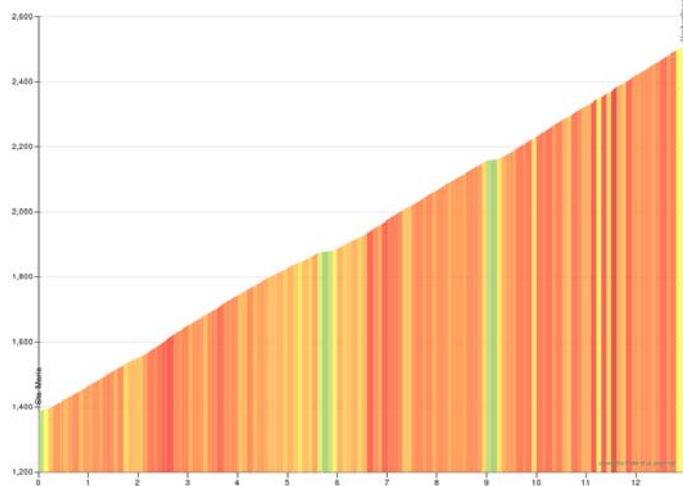
Ezen a napon igazából semmi rendkívüli nem történt, csak épp megmásztam négy 2000 feletti hágót. Az első volt az Umbrail.

Umbrailpass (2503 m), Santa Maria felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/umbrailpass/profile/nordrampe-von-santa-maria/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Passo-dellUmbrail&qryMountainID=5513>

Táv: 13.2 km | Szint: 1126 m | Csúcs: 2501 m | Indulás: 1375 m | Átl. emelkedő: 8.5% | Max. 11%



Az Umbrail után következett a Stelvio, ami ebből az irányból az Umbrail folytatása, csak 3 és fél km-t kellett rátenni.

Passo dello Stelvio/Stilfser Joch (2758/2760 m) Umbrailpass felől (Bormio felőli irány)

(<http://www.quaeldich.de/paesse/stilfser-joch/profile/suedrampe-von-bormio/>)

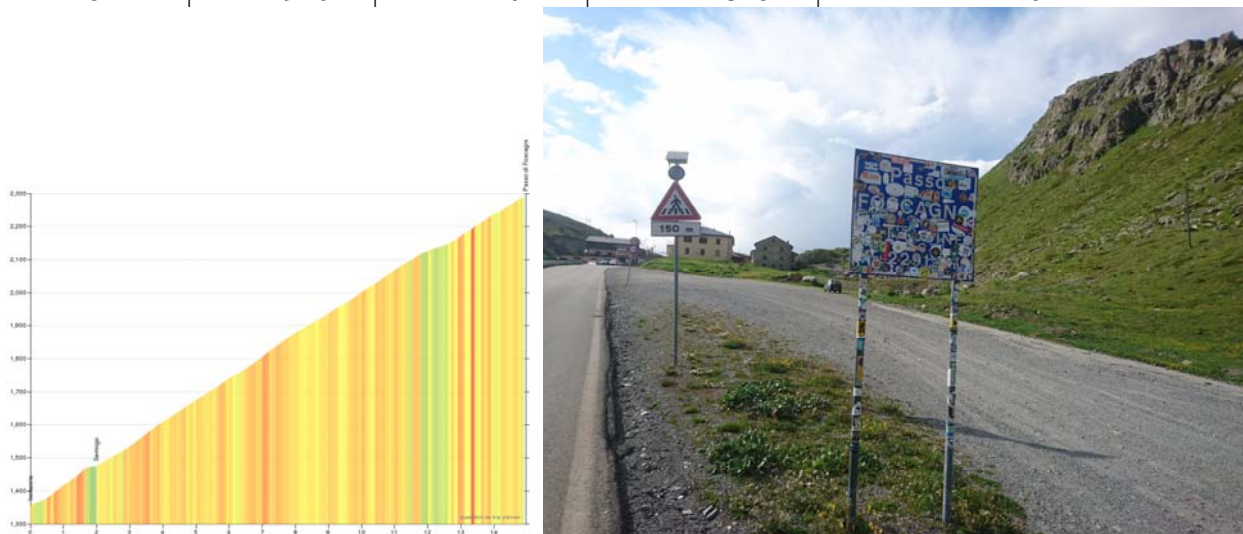


A Stelviót természetesen **VIDEÓN** is meg kell nézni: <https://youtu.be/x2RT5iW7IcQ>!¹

Az Umbrail–Stelvio után még két 2200-as hágó volt ezen a napon, a Foscagno és az Eira.

¹ A belinkelt videókat a Col Collective (<http://thecolcollective.com/>) készítette **Mike Cotty** hágóhódításait megörökítve. Szerintem ezek a legszebbek a műfajban, de a **YouTube**-on természetesen számtalan további videó megnézhető. Egyébként Mike Cotty az, aki 2014 augusztusában több mint 1000 km-t és 21 250 m emelkedőt biciklizett lényegében megállás nélkül keresztül a Dolomitok, a keleti és a svájci Alpok 21 hágóján Coneglianótól (Olaszország) Chamonix-Mont-Blanc-ig (Franciaország): <https://youtu.be/eV5K4BICr6w>.

Passo Foscagno (2291 m), Isolaccia (Bormio) felől <http://www.quaeldich.de/paesse/passo-di-foscagno/profile/ostanfahrt-von-isolaccia/>
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Passo-di-Foscagno&qryMountainID=3042>
Táv: 15.4 km | Szint: 946 m | Csúcs: 2291 m | Indulás: 1345 m | Átl. emelkedő: 6.1%



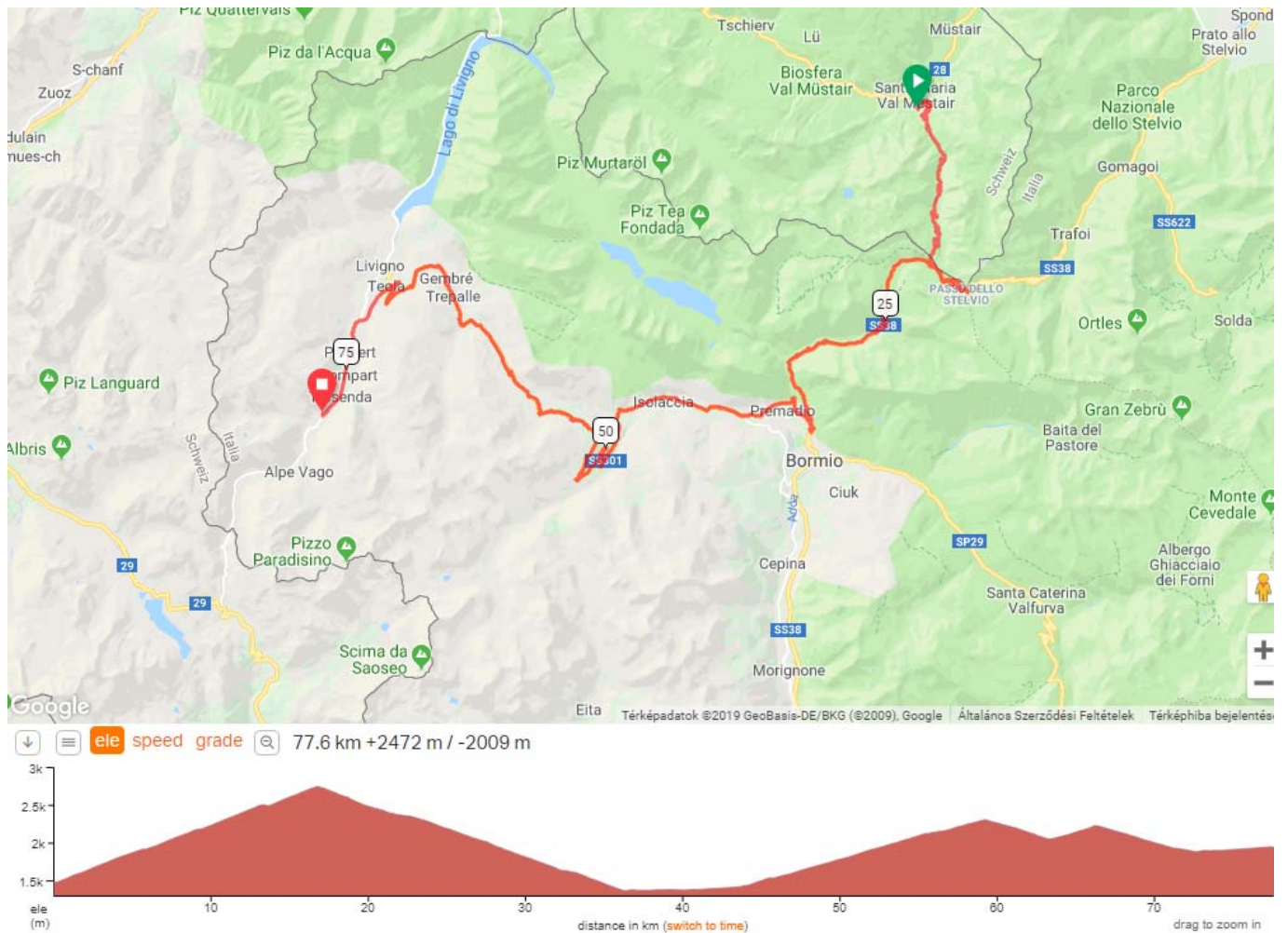
Passo Eira (2208 m), Ponte del Rezz (Passo d'Eira) felől <http://www.quaeldich.de/paesse/passo-d-eira/profile/ostrampe-von-ponte-del-rezz/>
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Passo-dEira&qryMountainID=2853>
Táv: 2.98 km | Szint: 189 m | Csúcs: 2210 m | Indulás: 2021 m | Átl. emelkedő: 6.3%



A hágóra vivő utak nagyon szépek voltak, amin azonban sokat rontott a rengeteg autós és motoros, főleg az Umbrailon és a Stelvió. Utána meg az olasz vezetési stíusból kaptam kóstolót, amint nagy forgalomban nagyon közel előznek.

Livigno után lekempingeztem egy kis maszek kempingben lévén az idő 7 óra után. Esett az eső, épp csak be tudtam bújni a sátorba.





Szállás: **Camping Al Boscket** (via Campaciol, 23030 Livigno), <http://www.alboscket.it/> — 9 €
(zuhanyérmével együtt)

Táv: 77,6 km

Idő: 7:20

Átlagsebesség: 10,6 km/h

Max. sebesség: 68,5 km/h

Emelkedő: 2472 m



4. NAP: 2019. július 5. (péntek), Campaccio di Sotto (Livigno) – Surses (Svájc)

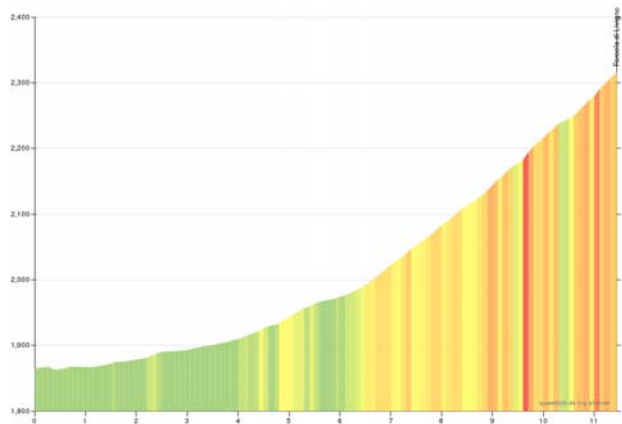
A negyedik nap is klassz volt. Az éjszakai eső után ugyan vizes volt minden, de sütött a nap reggel. Nem is bújtam ki a hálósákból, míg nem sütötte a sátrat a nap, mert addig hideg volt.

Összepakoltam, és 9 tájban elindultam. Mivel a kenyérem elfogyott vacsorára, a reggeli kimaradt, majd délben értem egy Migrolinóhoz, ott vettem bagettet, croissant-t, felvágottat, sajtot. Szóval az első két hágót éhgyomorral tettem meg, de igazából nem is voltam éhes. Előbb a Forcola di Livigno jött, aztán már Svájcban voltam

Forcola di Livigno (2315 m), Livigno felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/forcola-di-livigno/profile/ostanfahrt-von-livigno/>

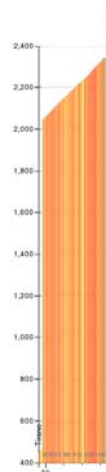
Táv: 12.07 km | Szint: 450 m | Csúcs: 2315 m | Indulás: 1865 m | Átl. emelkedő: 3.7%



A Forcola után ráfordultam a Bernina-hágóra.

Passo del Bernina/Berninapass (2330 m) a Forcola di Livigno felől (az utolsó szakasz 30 km-től azonos a Tirano felől induló déli útvonallal):

<http://www.quaeldich.de/paesse/berninapass/profile/suedrampe-von-tirano/>

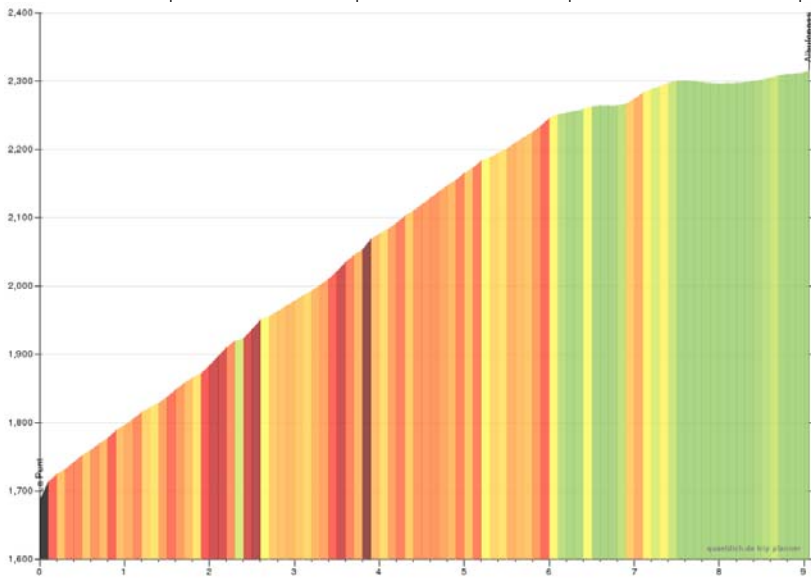


A Bernina után nagyobb gurulás jött, aztán La Puntnál ráfordultam az Albula felé vezető útra. Előtte még egy kútnál megettem a déli maradékot, aztán szuszogtam felfelé.

Albula/Passo del Albula/Albulapass (2315 m), La Punt felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/albulapass/profile/ostanfahrt-von-la-punt/>

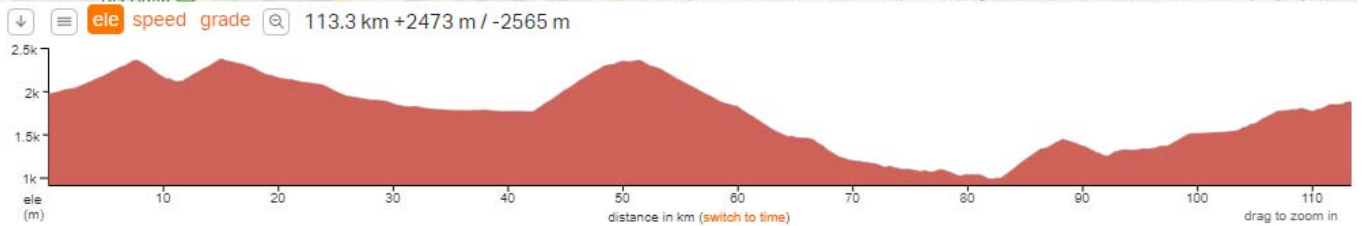
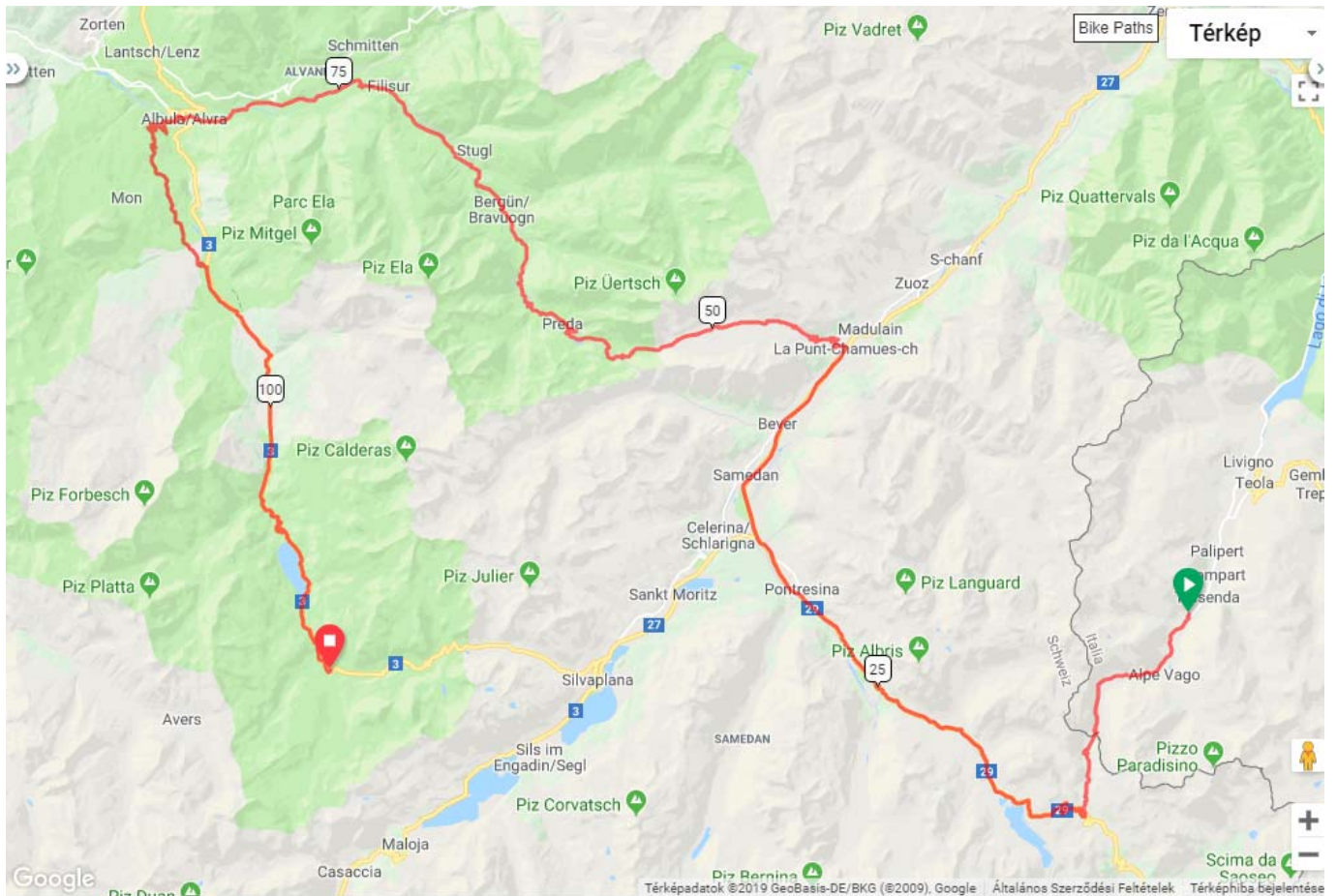
Táv: 9.5 km | Szint: 625 m | Csúcs: 2312 m | Indulás: 1687 m | Átl. emelkedő: 6.6%



Az Albula már nehezebb volt, és meleg is volt. Viszont ez is szép volt. Ezután mentem tovább, a lejtő után emelkedő, Tiefcasteltől előbb fásasztó emelkedő, aztán lejtő, és így tovább. Ez már elvileg a Julierhágóra vezető út, de odáig nem jutottam. 9 körül betekertem egy térképen kempingnek jelzett lakókocsiparkolóba Bivio után, ahol se vécé, se zuhanyzó. Sebaj, gyors sátorba bújás. És bár kajám volt, nem kívántam vacsorázni.



Az Albulát is érdemes **VIDEÓ**n megnézni: <https://youtu.be/X8ccxgL6RuM!>



Szállás: *Lakókocsi*park Bivio után (kvázi vadkemping, bár a térkép Camping Bivio néven jelzi)

Táv: 113,3
 Idő: 8:45
 Átlagsebesség: 12,9 km/h
 Max. sebesség: 64,7 km/h
 Emelkedő: 2473 m

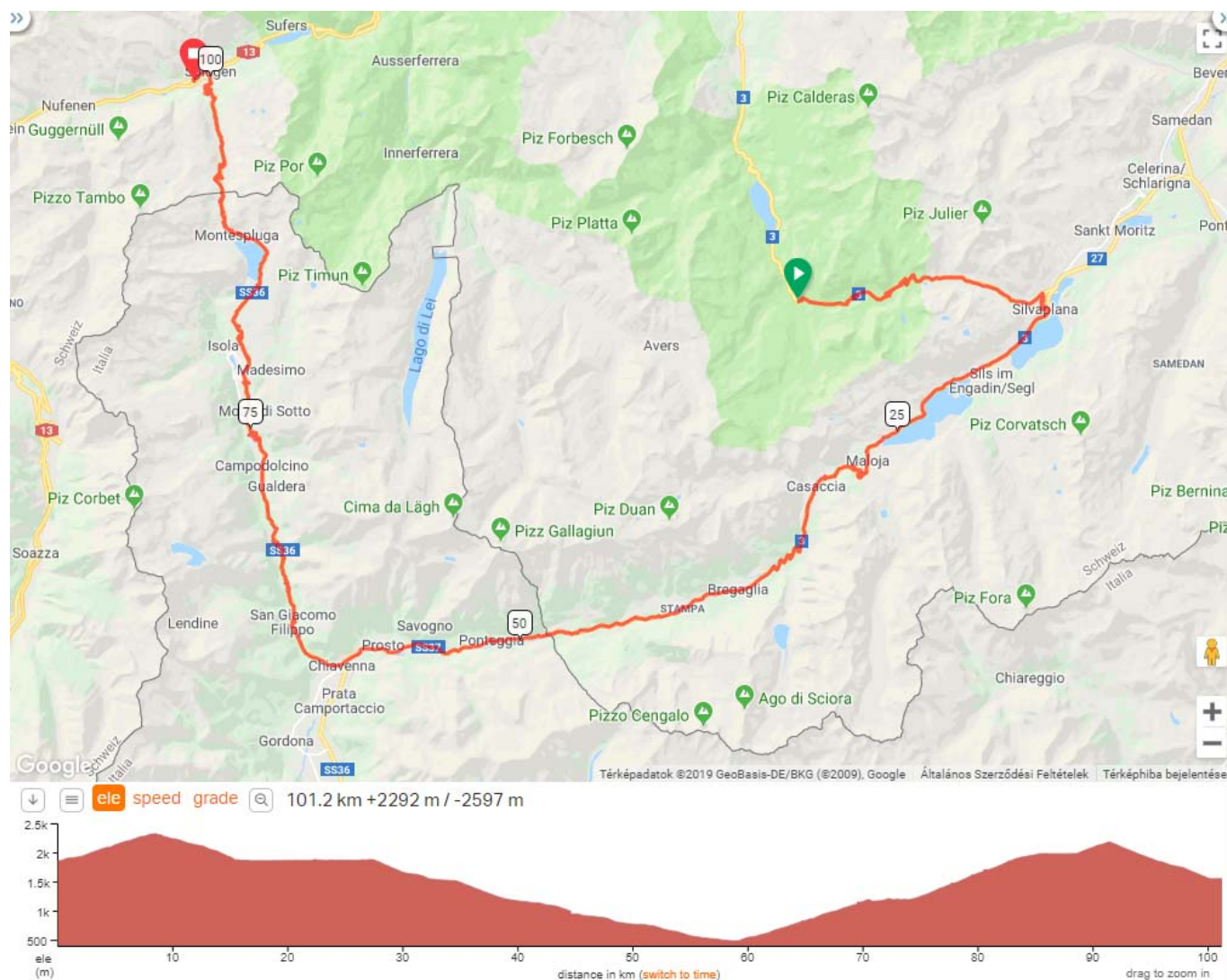


Mivel elég fáradt voltam, nem akartam már a hágóig menni, hanem hat körül lekempingezni. De mikor megláttam a zsúfolt kempinget, meg ugyanott a tömeget valami felfordulást ünnepeve, húztam tovább. Csak előtte volt egy esőszünetem egy kényelmes buszmegállóban, ahol egyúttal megvacsoráztam. Esőből persze kaptam így is, bár vészes nem volt.

Este kilenckor értem fel a hágóra, semmi kiírás, hogy mennyivel vagyok 2000 m felett, az őrbódé is zárva.

A Splugáról a splügeni oldalon legurultam, olyan durva szerpentin volt a teteje, hogy 30 alá kellett fékezni.

A kempinget gyorsan megtaláltam, már egész sötét volt. A recepció természetesen már zárva volt, hiszen kissé későn értem célba, de 30 km volt az emelkedő, megfogott. Már majdnem sötét volt, gyorsan sátrat kellett állítani, mert már fáztam, és aztán ügettem a zuhany alá. Egyúttal a szennyest is kimostam.



Szállás: **Camping Auf dem Sand** (7435 Splügen), <https://viamala.graubuenden.ch/de/camping-spluegen>

— 0 CHF

Táv: 101,2 km

Idő: 7:50

Átlagsebesség: 12,9 km/h

Max. sebesség: 68,4 km/h

Emelkedő: 2292 m



6. NAP: 2019. július 7. (vasárnap), Splügen – Acquarossa (Svájc)

A kemping nagyon jó, csendes volt, klassz vizesblokkal, mosó- és szárítógépekkel. Ettől persze még vizes volt minden az éjszakai esőtől, sőt mire pakolni kezdtem volna, újból beborult, és már kezdett is esni. Gyorsan bementem a főépületbe, vittem az előző nap a zuhany alatt átöblített ruhákat is, amik az eső miatt teljesen vizesek lettek a szárítókötelen, és a büfés hölgy segítségével lefuttattam egy centrifugálást. Az eső után kisütött a nap, mindent kitergettem, a sátrat is megszáritottam, de épp ezért végül is későn indultam el.

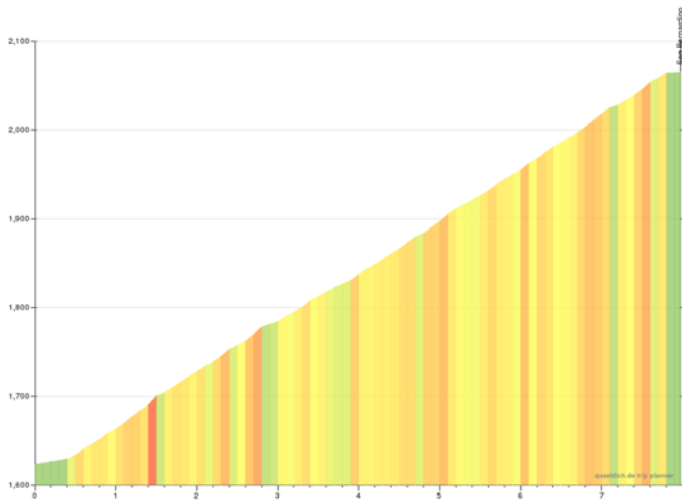
Egy rövid hullámozós szakasz után kezdődött az út a San Bernardinóra, 2000 m fölé.

(Passo del) San Bernardino/Bernardinpass (2066 m), Hinterrein felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/san-bernardino-pass/profile/nordostauffahrt-von-hinterrhein/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Passo-del-San-Bernardino&qryMountainID=5500>

Táv: 8.8 km | Szint: 453 m | Csúcs: 2065 m | Indulás: 1612 m | Átl. emelkedő: 5.1% | Max. 12%



Maga az emelkedő kellemes volt, nem megerőltető, volt ugyan szerpentin rengeteg, de éppen jól bírható emelkedéssel. Közben feljött az eső megint, de a hágóra már esőkabát nélkül értem fel. Lefelé viszont elég rendesen rákezdte. Cserébe viszont gyönyörű volt az út, kár, hogy valami időnként roppant-kattant valahol a biciklin. Lejjebb érve az eső abbamaradt, a lejtő továbbra is kitarzott, így megszáradtam még az esődzseki alatt is.

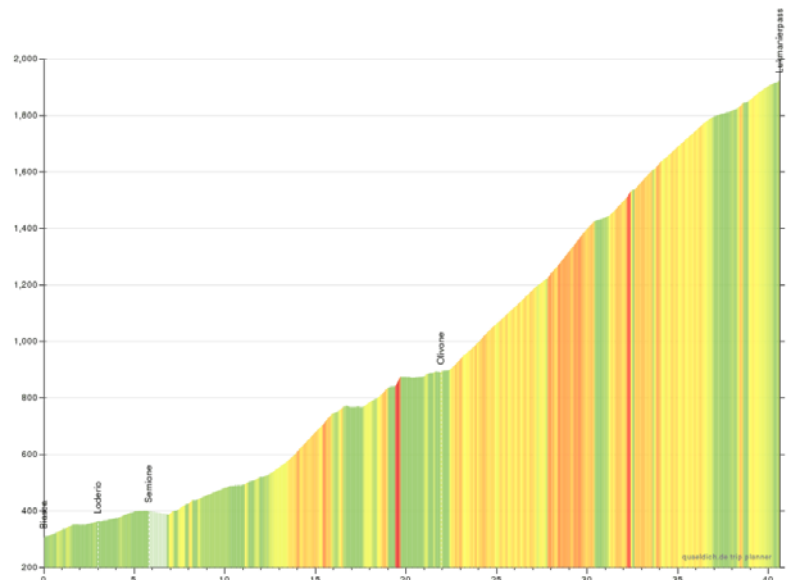
Dél tájban egy útszéli étteremben ettem egy pikáns szalámis pizzát kólával. Hatalmas volt, de azért óvatosan becsavartam. És igazán finom is volt. Került az egész 20 CHF-ba, ebből tudtam meg, hogy Svájcban vagyok, addig azt hittem Olaszországban.

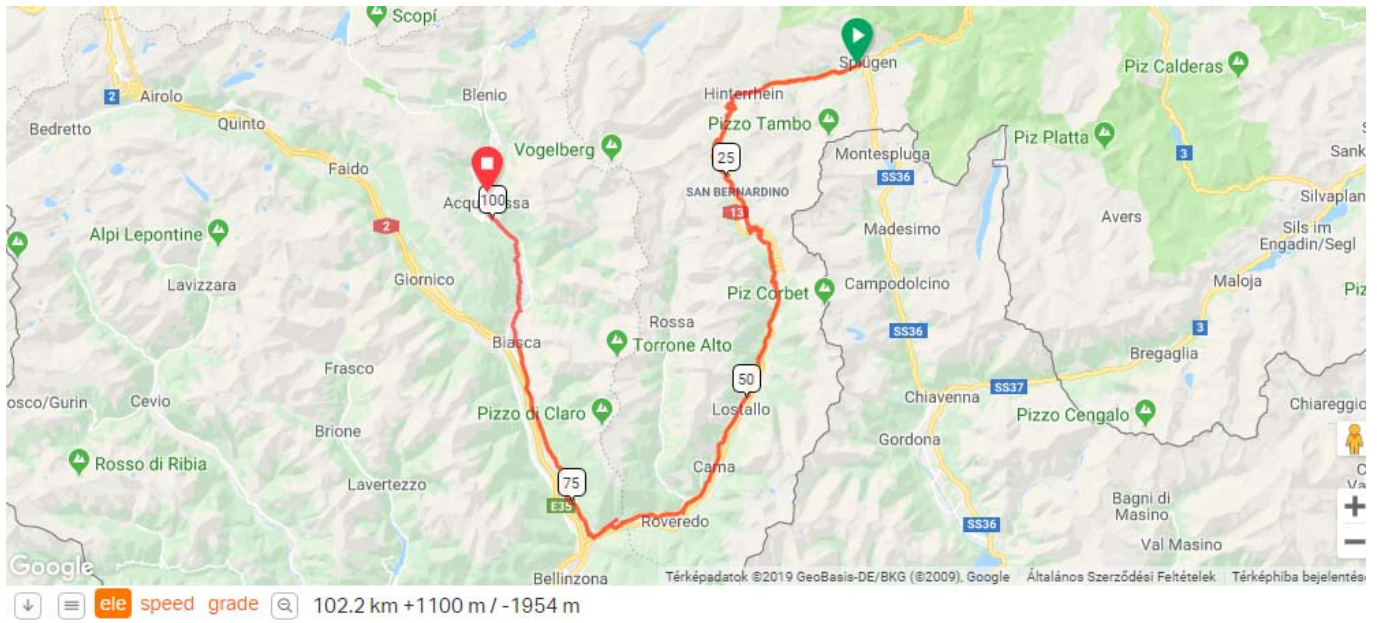
Az út az étterem után is lejtett tovább, így a fő bajom az volt, hogy semmilyen bolt nem volt nyitva, még a benzinkútiak se. Egy presszónál le is álltam egy kólára, mert a víz nem oltotta a szomjamat. Jéggel, citrommal – igen jól esett. Ezután persze kerültek benzinkutak nyitva tartó bolttal, de ez már a nap végén volt, ott, ahol ráfordultam a Lucomagno (Lukmanier)-hágóra.

Lukmanier / Passo del Lucomagno (1915/1972 m), Biasca felől

[\(http://www.quaeldich.de/paesse/passo-del-lucomagno/profile/suedrampe-von-biasca/\)](http://www.quaeldich.de/paesse/passo-del-lucomagno/profile/suedrampe-von-biasca/)

Ez egy 40 km-es emelkedő, Az első 12 kilométert tettem meg ezen a napon, ami nem volt vészes, egyedül a meleg fogott meg. Mivel sok esély nem volt felérni a hágóra, Acquarossában lekempingeztem egy nagyon szép kempingben.





Szállás: **Campeggio Acquarossa** (6716 Acquarossa), <http://www.camping-acquarossa.ch> — 22,10 CHF
 Táv: 102,2
 Idő: 6:17
 Átlagsebesség: 16,2 km/h
 Max. sebesség: 83,1 km/h (valószínűleg tévesen mért a RWGPS)
 Emelkedő: 1100 m



7. NAP: 2019. július 8. (hétfő), Acquarossa – Wassen (Svájc)

Szép, harmatmentes reggelrel indult a nap, nem lett vizes a sátor. Amúgy szokásos nap volt. Kapaszkodással kezdtem, és ez megfogott, 28 km nekem sok időben, akkor is ha nem túl erős az emelkedő. Délre meleg is lett nagyon. Viszont mire a **Lucomagno/Lukmanier** tetejére értem, bőven hűvös volt. Nem is sokat időztem fenn, viszont egy árus így is rábeszélte a sajtjára, amiből vettem egy adagot. Olyan finom volt, hogy az első adandó alkalommal leültem ebédelni. Megettem a Pick szalámim utoljára a sajttal és friss kenyérral egy víztározó melletti sziklán üldögélve. Fenséges volt.



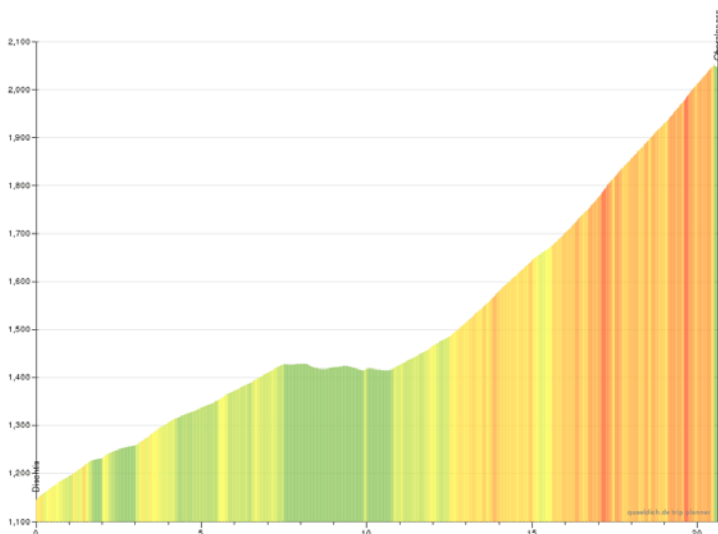
A szokásos nagy gurulás után (a kempingben reggel meghúztam a fékbovdenekeket, úgyhogy erősen fogtak megint), ráfordultam az Oberalp/Alpsu-hágóra.

Oberalppass / Alpsu / Cuolm d'Ursera (2046 m), Disentis felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/oberalppass/profile/ostrampe-von-disentis/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Oberalppass&qryMountainID=5511>

Táv: 20.4 km | Szint: 901 m | Csúcs: 2044 m |
Indulás: 1143 m | Átl. emelkedő: 4.4%

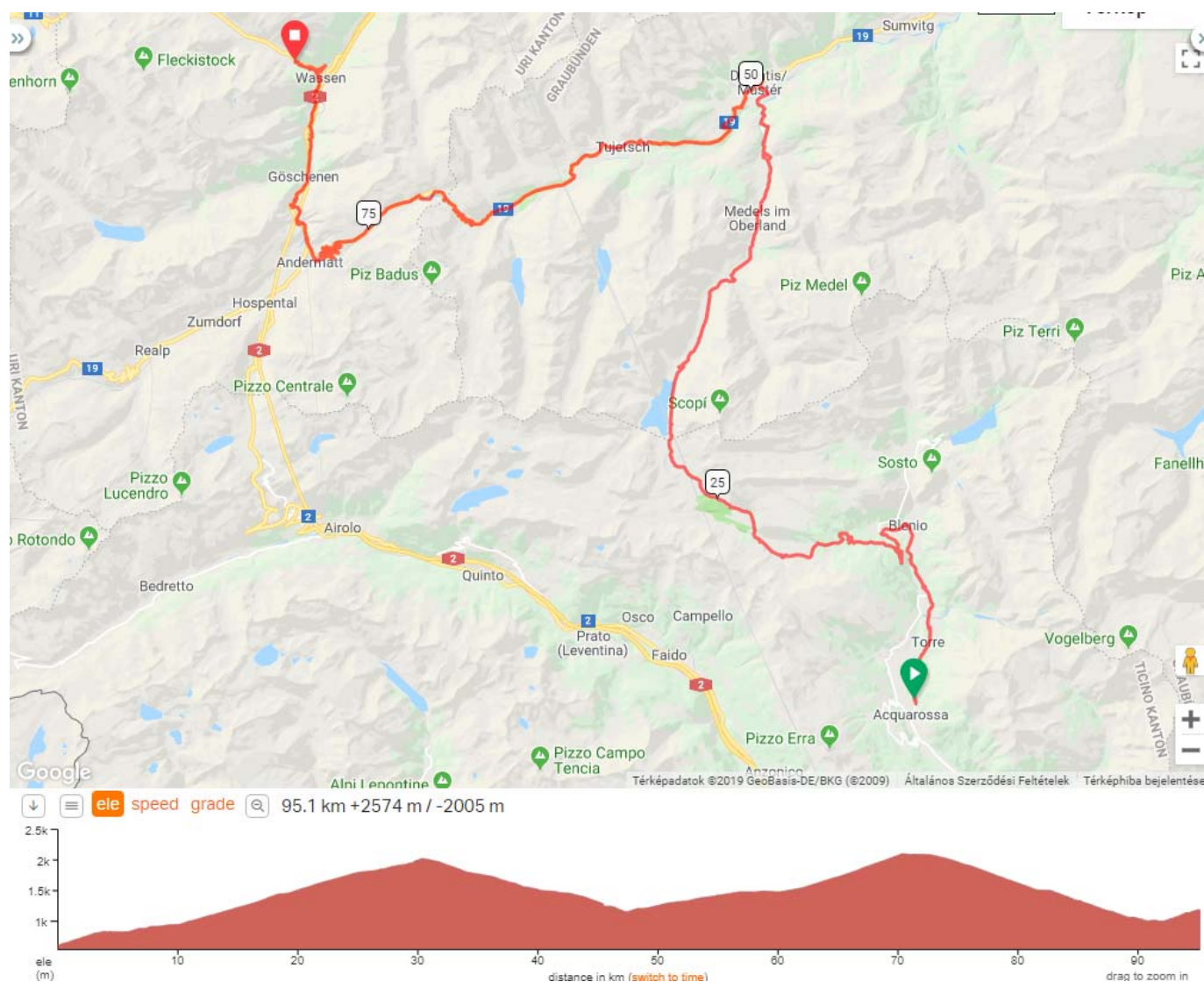


Na, itt kiteljesedett az időjárási skála, mert a napsütés után kaptam esőt, megint napsütést, megint esőt, a végén már hideget is. Lefelé pedig pluszba belegurultam a felhőkbe is, úgyhogy akkora köd volt, alig láttam. Volt, hogy egy hajtúkanyarra futva kijöttem a ködből, de visszafelé kanyarodva visszamentem bele. Aztán lentebb érve elfogyott a köd, az eső időnként rákezdte.

Andermatton gyorsan átgurultam. Ha láttam volna árat is a „Zimmer frei” kiírásokhoz, esetleg maradok, de enélkül inkább száguldottam tovább. Andermatt után valami

elképesztően szép szerpentines sziklaszurdok jött, megállni nem nagyon lehetett, csak bámultam. Aztán meg száguldottam Wassenig, igen gyors lejtő volt jó úton. A főterre érve megismertem a helyet, ahol pár éve jégkrémet ettem, és akkor rögtön az első napon át kellett terveztem a túrát, mert a Susten-hágó még le volt zárva. Most szerencsére mehettem tovább.

Wassen után is gyönyörű sziklahasadékban folyik a patak, az út pedig alagúton át megy, de ezt elhagyva, már az éjszakai szállást néztem. Jó hely nem került, sötétedve be kellett érnem egy rosszabbal. Amilyen kellemes volt az előző kemping, olyan nomád ez a vadkemping. Még a sátor is csak nagyjából állt, mert a cövekeket nem lehet a kövek közé leverni. A végén a biciklihez és az egyik zsákhöz kötöttem, hogy megálljon. De mivel Wassenben csak szállodákat láttam, így továbbhaladtam, és ez a hely került az útról lekanyarodva egy patak felett.



Szállás: **Vadkemping Wassen után**

Táv: 95,1 km

Idő: 8:21

Átlagsebesség: 11,4 km/h

Max. sebesség: km/h

Emelkedő: 2574 m

8. NAP: 2019. július 9. (kedd), Wassen – Obergoms (Svájc)

Reggel elég vacak volt az ébredés a vacak alvás után, amit az okozott, hogy a sátor nem állt rendesen, de aztán végül csak sikerült valamicskét aludni. Reggel viszonylag korán keltem, illetve korán indultam. Mondjuk ez nem lett volna baj, a baj inkább az volt, hogy egész nap ködös volt, amit nem is lehet ködnek nevezni, hiszen magasan voltam, és felhők között jártam.



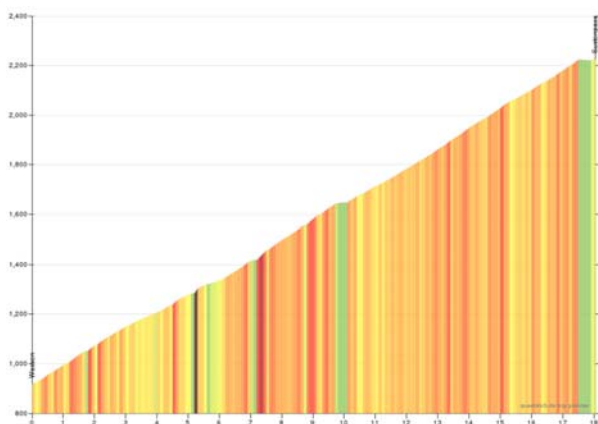
Ezen a napon két hágót másztam meg, mind a kettő 2000 méter fölötti volt. Az első az előző nap megkezdett Susten-hágó volt. (Íme **VIDEÓ**n: <https://youtu.be/Be-gipBHarU>.)

Sustenpass / Passo del Susten (2224 m), Wassen felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/sustenpass/profile/ostrampe-von-wassen/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Passo-del-Susten&qryMountainID=5506>

Táv: 17.4 km | Szint: 1308 m | Csúcs: 2224 m | Indulás: 916 m | Átl. emelkedő: 7.5% | Max. 9%



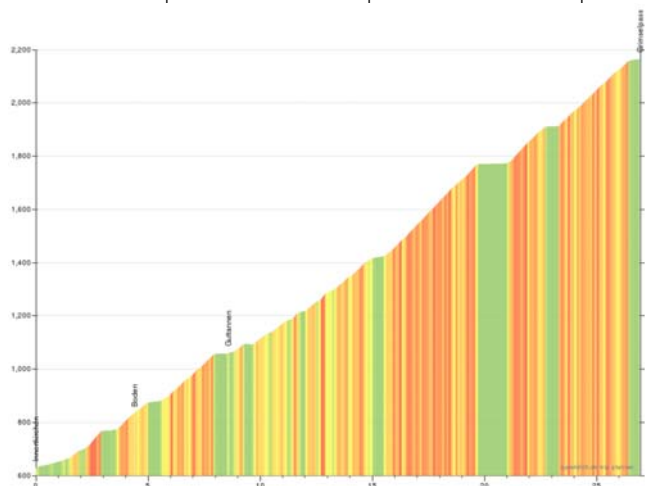
A második a Grimsel volt:

Grimselpass (2165 m), Innertkirchen felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/grimselpass/profile/nordrampe-von-innertkirchen/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Passo-del-Grimsel&qryMountainID=5493>

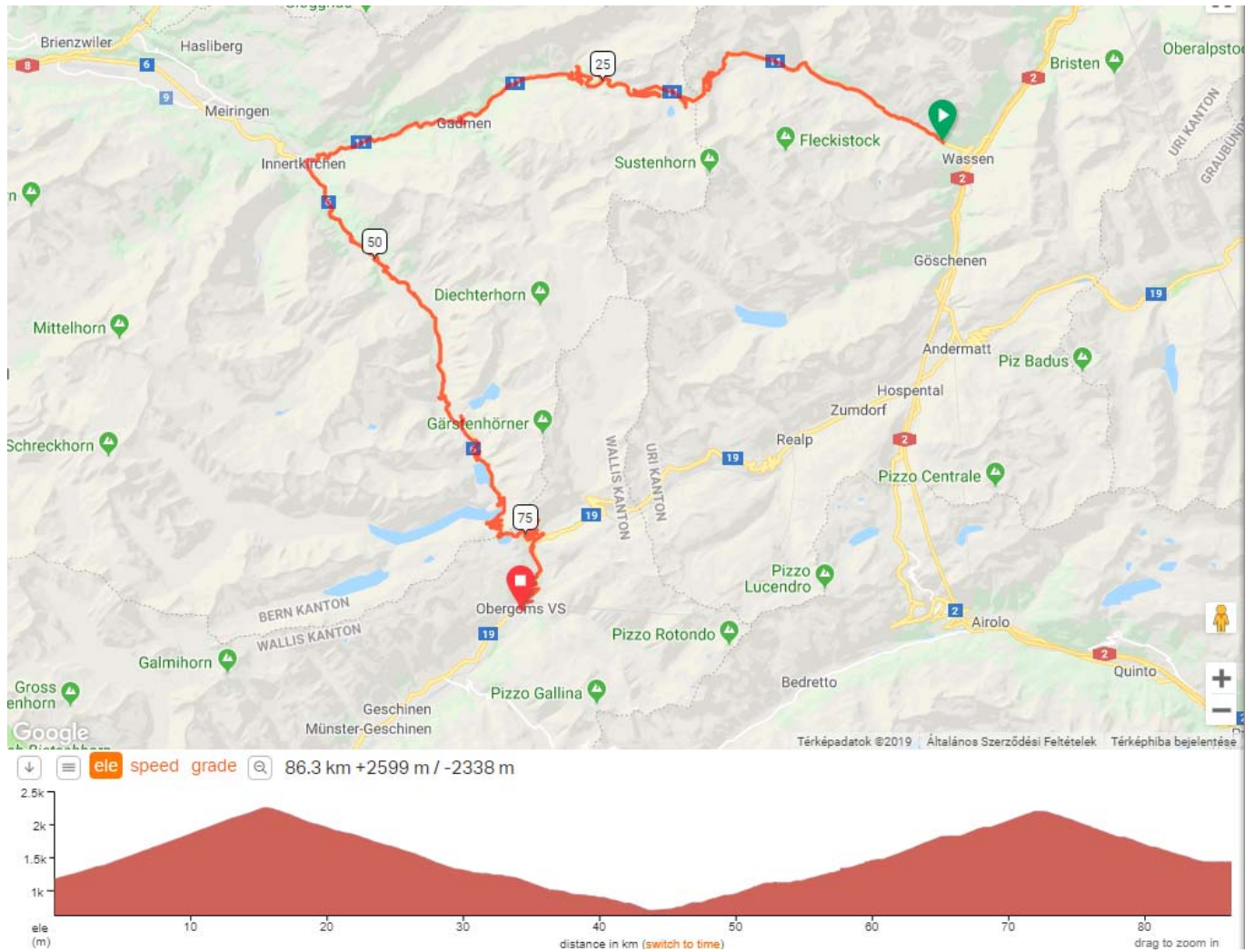
Táv: 26 km | Szint: 1540 m | Csúcs: 2165 m | Indulás: 625 m | Átl. emelkedő: 5.9% | Max. 11%



A Grimsel azért volt különösen érdekes, mert jóformán semmit sem láttam belőle, ugyanis alig indultam el a völgyből, belefutottam a felhőbe. És ez a felhő aztán végig kitartott, amíg fel nem értem. Amit a hágóból megnézhettem, az szép volt, de tíz-húsz méternél távolabbra nem láttam el. És a legérdekesebb az volt egészben, hogy amikor áttértem a hágó túloldalára, alig egy kilométer után kiértem a felhőből, és kisütött a nap. Ahogy visszafordultam, lehetett látni, amint a felhő hömpölyög keresztül a hegytetőn.



Jól elfáradtam, délután már tényleg úgy éreztem, hogy szédülök a fáradtságtól, de aztán pihentem egy padon, és csak magamhoz tértem. El is határoztam, hogy lehetőleg valamilyen kényelmesen helyen fogok aludni. Először ugyan Oberwaldba érkezve nekiálltam keresni a jelzett kempinget, azonban hiába kerestem, sehol se találtam, így végül a sportszálló lett belőle.



Szállás: **Sporthotel Oberwald** (Dorfstrasse 3, 3999 Obergoms VS), <http://sporthoteloberwald.ch/> — 88 CHF

Táv: 86,3 km

Idő: 8:12

Átlagsebesség: 10,5 km/h

Max. sebesség: 71 km/h

Emelkedő: 2599 m



9. NAP: 2019. július 10. (szerda), Obergoms – Leuk (Svájc)

Reggel kényelmesen felkeltem, dugig ettem magam, hadd szolgálta a hotel a pénzemért. Aztán kijelentkeztem, a szomszédos boltban vettem innivalót, és viszonylag későn nekilódultam.

Szeles, de napos idővel kezdtem, hullámzott az út, de inkább lejtett, szóval haladtam volna, ha nem recseg egyre jobban valami a biciklin, sejtésem szerint a hátsó keréknél. A dolog nem tetszett, be is kanyarodtam az első érdemleges városkába, Fieschbe, ahol sikeres útmutatás alapján megtaláltam a Bike-Store Schweizer néven futó szervizt. A szerelő szétkapta a hátsó agyat (félóra munkadíja 40 CHF), talált négy rossz csapágygolyót, összerakta, majd közölte, hogy jobb lett, de nem tökéletes. Majd cseréljek kereket otthon, amúgy meg mehetnek vele nyugodtan. Mentem is, de zörgött, recsegett továbbra is, aztán majd hegymenetben hagyta abba, hogy a túra végre újramezdje. (A vége aztán valóban kerékcseré lett, mikor e sorokat írom a bicikli még a szervizben várja az ipari csapággal szerelt új kereket.)

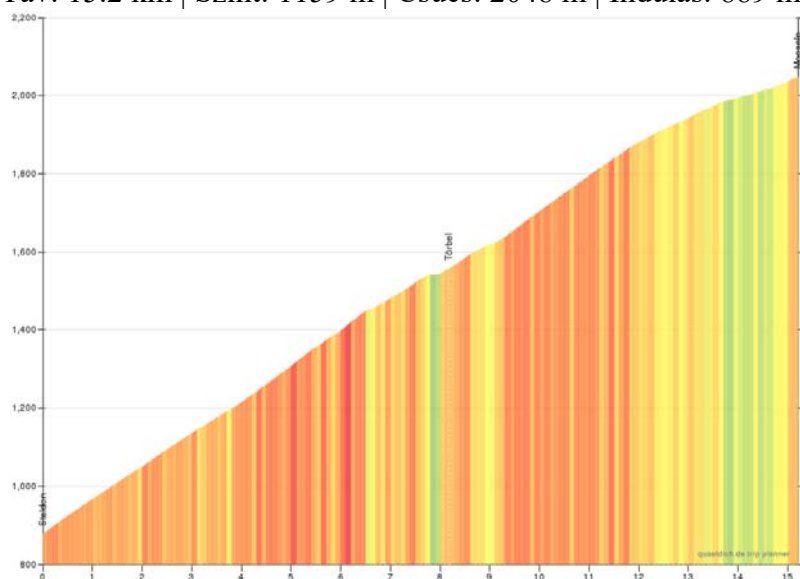
A hegymenet ezen a napon a Moosalp volt.

Moosalp (2048 m) Stalden felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/moosalp/profile/suedauffahrt-von-stalden/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Moosalp&qryMountainID=5469>

Táv: 15.2 km | Szint: 1159 m | Csúcs: 2048 m | Indulás: 889 m | Átl. emelkedő: 7.6%

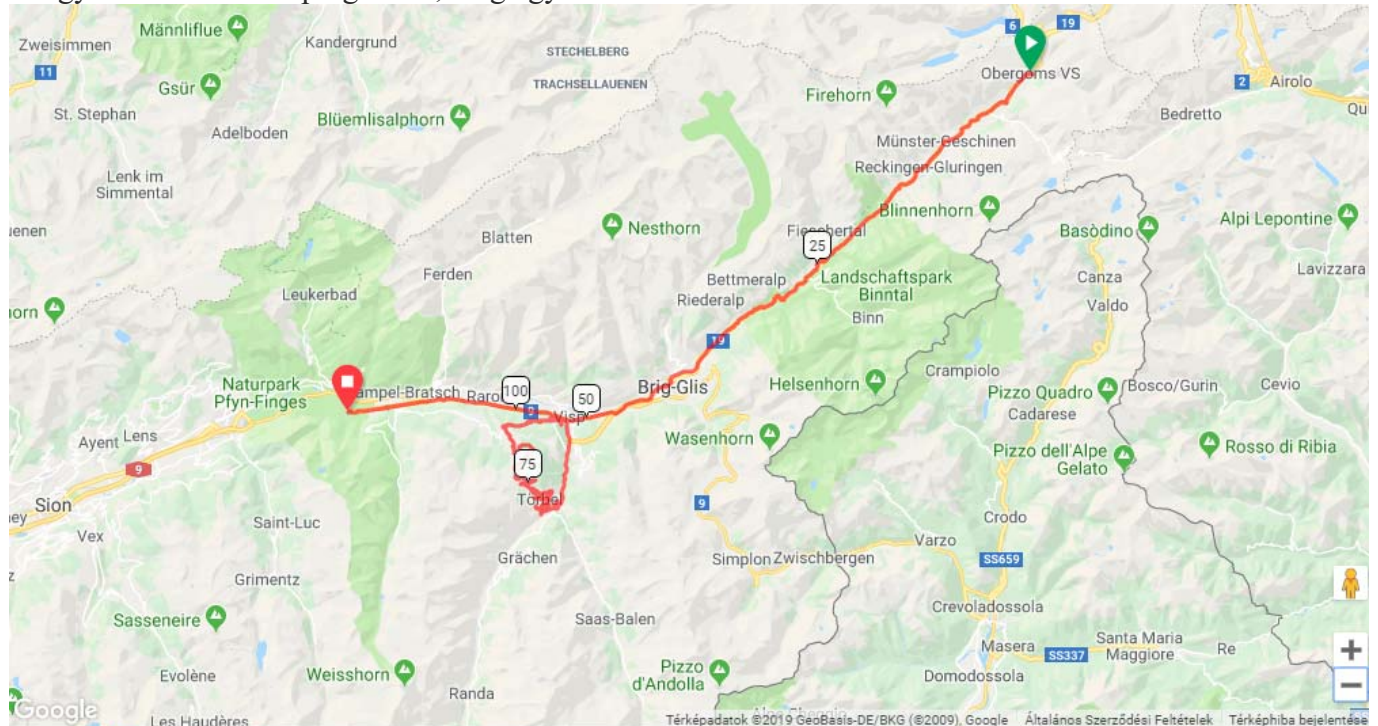


Jó 20 km emelkedő, de nagyon szép ez is. És végre szép időm is volt. A Moosalp amúgy egy hurok volt, Vispről indultam, oda értem vissza.

Svájc 1000 m alatt elviselhetetlen: zsúfolt, rengeteg autó, biciklis szemmel ronda nagyvárosok. Úgyhogy megérte feltekerni a Moosalpra, mert az gyönyörű. (Mint az összes hágó, amin eddig jártam.)

Aztán tekertem tovább, el akartam érní Sionig, de 8 után még volt 35 km, és Visptől eleve akkora szembeszelem volt, amit ha a magyar meteorológia bemond, elkezdik bedeszkázni az ablakokat.

Így útközben lekempingeztem, még egy mosást is indítottam.



Szállás: **Camping Gemmi Susten** (Briannenstrasse 8, 3952 Leuk), <http://campgemmi.ch/> — 16,80 CHF

Táv: 114,2 km

Idő: 7:41

Átlagsebesség: 14,9 km/h

Max. sebesség: 71,4 km/h

Emelkedő: 1676 m



10. NAP: 2019. július 11. (csütörtök), Leuk – Sion (Svájc)

Reggel felkeltem viszonylag korán. Bár szerettem volna aludni, de éppen rásütött a sátramra a nap, úgyhogy ennek következtében kénytelen voltam kimászni, mert nagyon meleg volt. Aztán napsütést nagyjából ennyit láttam egész nap, ami nem is volt baj. Felhős volt az ég, így viszonylag könnyen lehetett biciklizni, nem sült meg az ember. Na szóval a felkelés, összepakolás után elindultam. Azt hittem, hogy gyorsan odaérek Sion után valami Aproz nevű helyre, ahol lesátorozni terveztem, és aztán már megyek fel a Col du Sanetschra. Ezzel szemben viszonylag későn, dél tájban vagy kicsivel később értem a kempingbe. Igaz, útközben még meg is reggeliztem, aztán meg bementem egy hatalmas Coop áruházba, hogy bevásároljak. Az út, amin haladtam, már előző nap is ismerős volt, ebben az áruházban is jártam már kétszer is Martigny felé menet.

A kempingben gyorsan felvettem a sátrat, lecuccoltam, aztán már indultam is neki a hegynek.

Col du Sanetsch (2252 m), Conthey felől

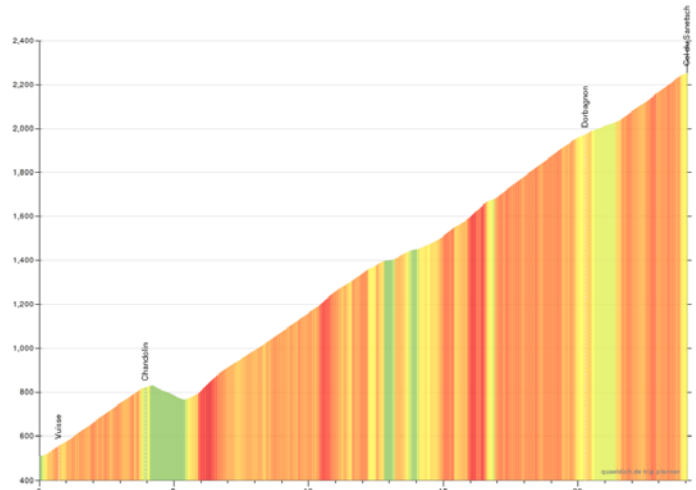
Chandolinon keresztül

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-du-sanetsch/profile/suedanfahrt-von-conthey-ueber-chandolin/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-du-Sanetsch&qryMountainID=9571>

Táv: 25.9 km | Szint: 1752 m | Csúcs: 2252 m |

Indulás: 500 m | Átl. emelkedő: 6.7% | Max. 14%

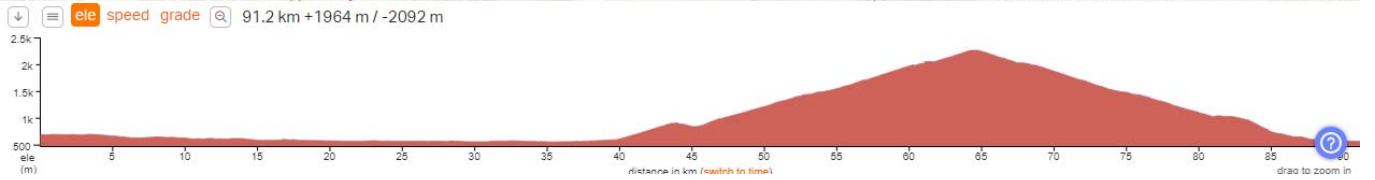
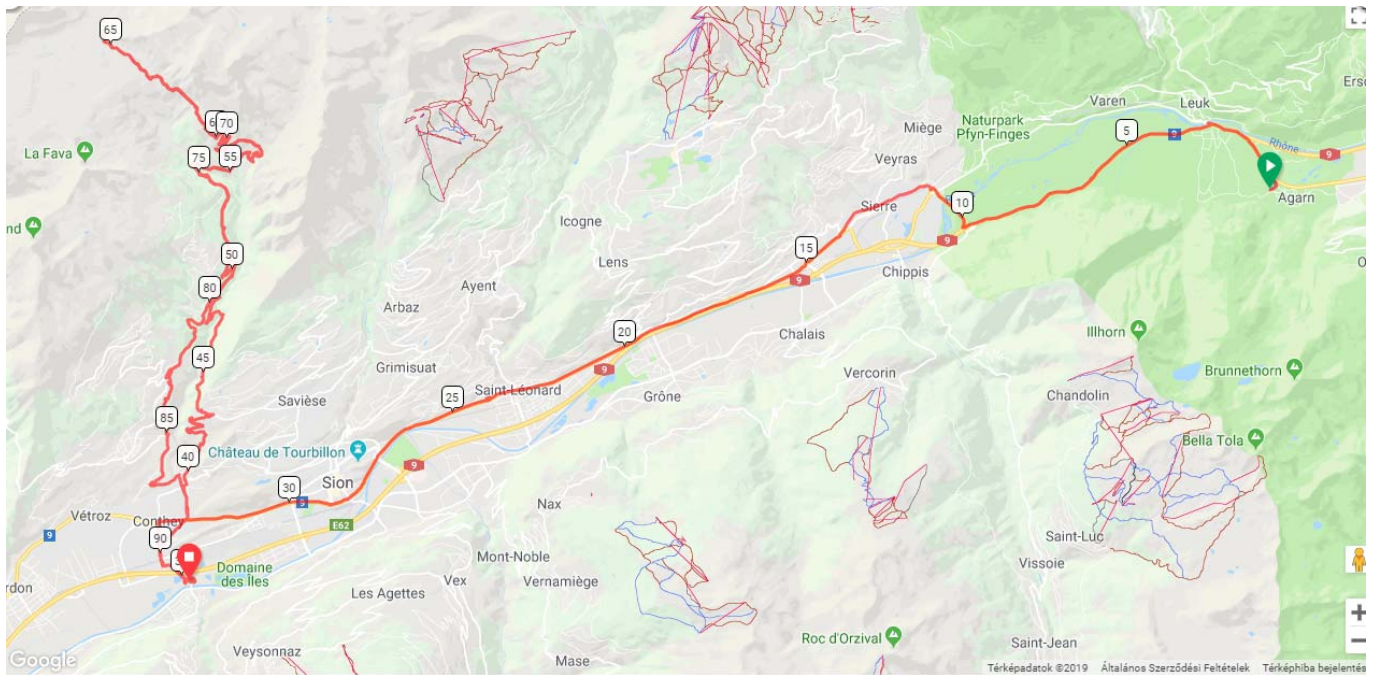


Eleinte nagy szőlőültetvények között mentem felfelé az első kisebb falvakig, utána viszont jött az út, ami már csak a hágóra vezetett fel. Nagyon klassz volt, forgalom alig volt rajta, igaz hogy az út minősége is hagyott kívánnivalót maga után, de összességében mégiscsak jó volt így, hogy nem nagyon járt rajta senki sem. Jó 30 km volt fölfelé az emelkedő, úgyhogy megint sikerült kifárasztani magamat. (Meg lehet nézni az utat **VIDEÓ**n is: <https://youtu.be/4X5ssufhGaQ!>)

2200 m fölött egyébként továbbra is hideg volt, felfért a meleg és a szélálló dzseki, mert nagyon fűjt. Ellenben egy 800 méteres alagútban egyedül száguldani, minden pénzt megér. (A világítás itt is mozgásérzékelős volt, mint a kisforgalmúaknál rendszeren.)

Maga a hágó egyébként nem volt különösebben érdekes, egy buszmegálló volt fönt meg egy parkoló, így aztán gyorsan felöltöztem, aztán gurultam lefelé. Mivel más úton jöttem le, egy-két meglepetést sikerült begyűjteni, ugyanis olyan szőlőültetvények közötti dűlőutakon jöttem le, amelyek aszfaltozottak voltak ugyan, de némelyik olyan meredek, hogy alig győztem húzni a féket.





Szállás: **TCS Camping Sion** (Chemin du Camping 6, 1950 Sion), <https://www.tcs.ch/de/camping-reisen/camping-insider/campingplaetze/tcs-campingplaetze/campingplatz-sion.php> — 25,20 CHF

Táv: 91,2 km

Idő: 7:06

Átlagsebesség: 12,9 km/h

Max. sebesség: 60 km/h

Emelkedő: 1964 m



11. NAP: 2019. július 12. (péntek), Sion – Saint-Gervais-les-Bains (Franciaország)

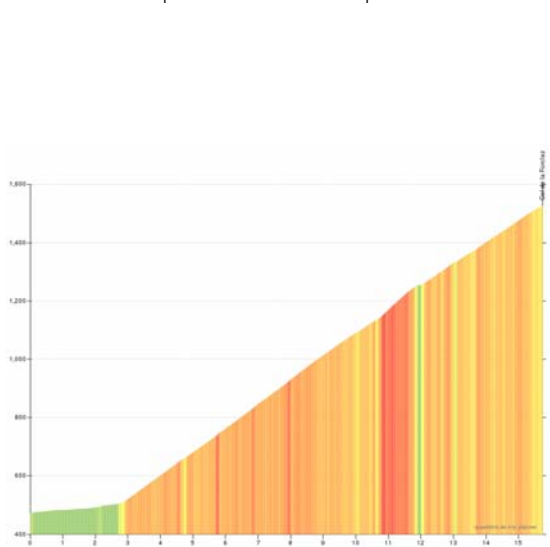
Ezen a napon nagyjából olyan terepen jártam, ahol korábban már előfordultam, épp ezért nem az országutat választottam, hanem a Rhone mellett a kerékpárúton mentem egy darabig Martigny felé. Nagyon kellemes, csendes út volt. Már ameddig mehettem rajta, de mert mint minden utat Svájcban (ez valami népi sport arrafelé), a kerékpárutat is építették, és teljesen le volt zárva egy részen. Délben már Martignyben voltam, és kezdtem a Forclaz-hágó megmászását, a szép napos oldalon, szőlősorok között.

Col de la Forclaz (1527 m), Martigny felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-de-la-forclaz/profile/nordostauffahrt-von-martigny/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-de-la-Forclaz&qryMountainID=5296>

Táv: 16 km | Szint: 1050 m | Csúcs: 1526 m | Indulás: 476 m | Átl. emelkedő: 6.6%



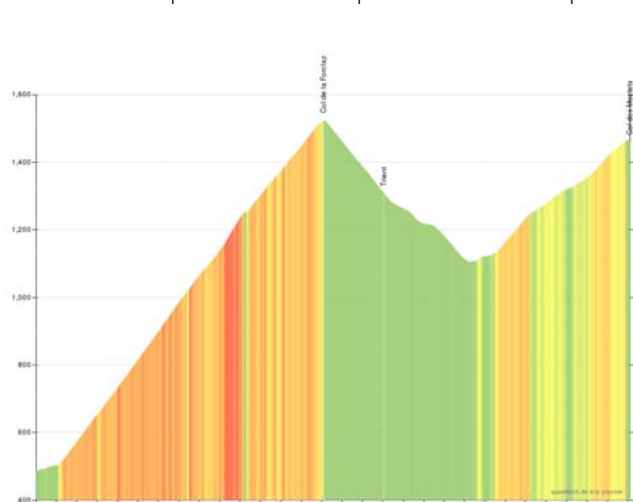
Végig nyolc százalékos volt az emelkedő, úgyhogy lihegtem rendszeren, de szerencsére egy idő után befelhősödött, így egy kicsit könnyebben bírtam. A Forclaz-hágó után nemsokára Franciaországban voltam (határőr bódé üres), utána jött a Montet-hágó

Col des Montets (1461 m), Martignyből a Forclazon keresztül

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-des-montets/profile/auffahrt-ab-martigny-ueber-den-forclaz/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-des-Montets&qryMountainID=6532>

Táv: 8.2 km | Szint: 377 m | Csúcs: 1461 m | Indulás: 1084 m | Átl. emelkedő: 4.6%



Ezután következett Chamonix Mont Blanc, amelynek a környékéről már lehetett látni a Mont Blanc egész tömbjét.



Chamonix-ban gyorsan bevásároltam, aztán ahogy csak tudtam, tekertem tovább, mert ritka ellenszenves hely, zsúfolva turistákkal. Az utána következő rész viszont még rondább volt. Az út nagyon sok helyen minősíthetetlenül rossz volt. És még én szidtam szegény svájciakat a rossz útjaik miatt...

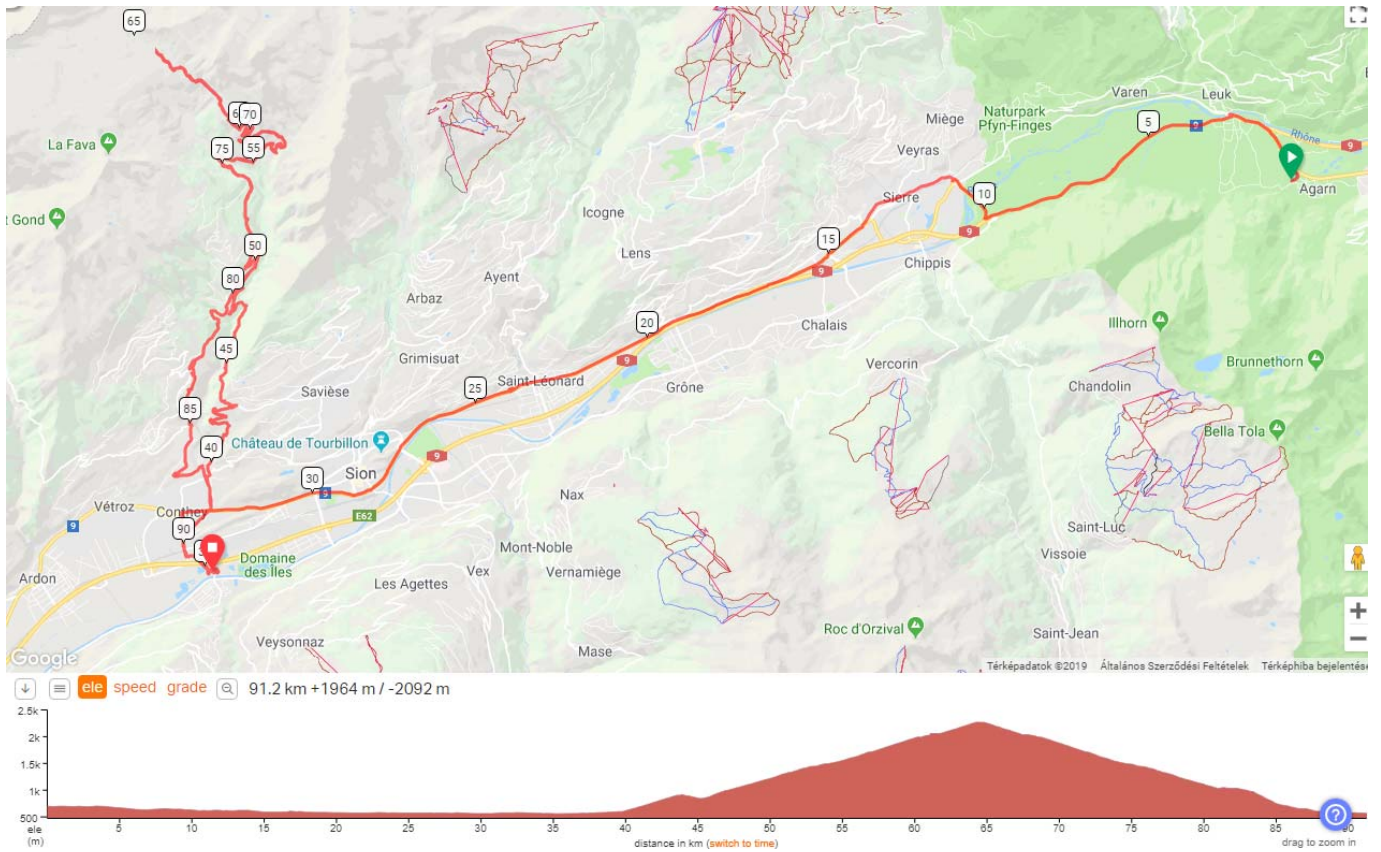
Aztán csak kikeveredtem erről a környékről is, ezután viszont jött az emelkedő mindenféle kis falvak között. Ekkor már csak egy cél volt, elérni az első kempinget minél hamarabb. Ez meg is történt, úgyhogy Saint Gervaisnél lekempingeztem.



Még egy sztori volt itt a kemping előtti szép városban, Saint Gervais-

ben, amiből kiderült, hogy már Franciaországban is ismernek. Odajött hozzám egy idős házaspár, mikor fotóztam, hogy engem láttak-e a Forclaz-hágónál. Aujourd'hui (azaz ma). Mondtam, hogy ja. Sőt Sionból indultam. Erre a koma megveregette a vállamat, hogy egy igazi bajnok vagyok. Még itt se tud az ember elbújni a világ elől.





Szállás: *Nature & Lodge - Camping les Domes de Miage* (197 Route des Contamines, 74170 Saint-Gervais-les-Bains), <https://www.natureandlodge.fr/fr/> — 19 €

Táv: 105,3 km

Idő: 8:14

Átlagsebesség: 12,8 km/h

Max. sebesség: 62,7 km/h

Emelkedő: 1907 m



12. NAP: 2019. július 13. (szombat), Saint-Gervais-les-Bains – Sééz (Franciaország)

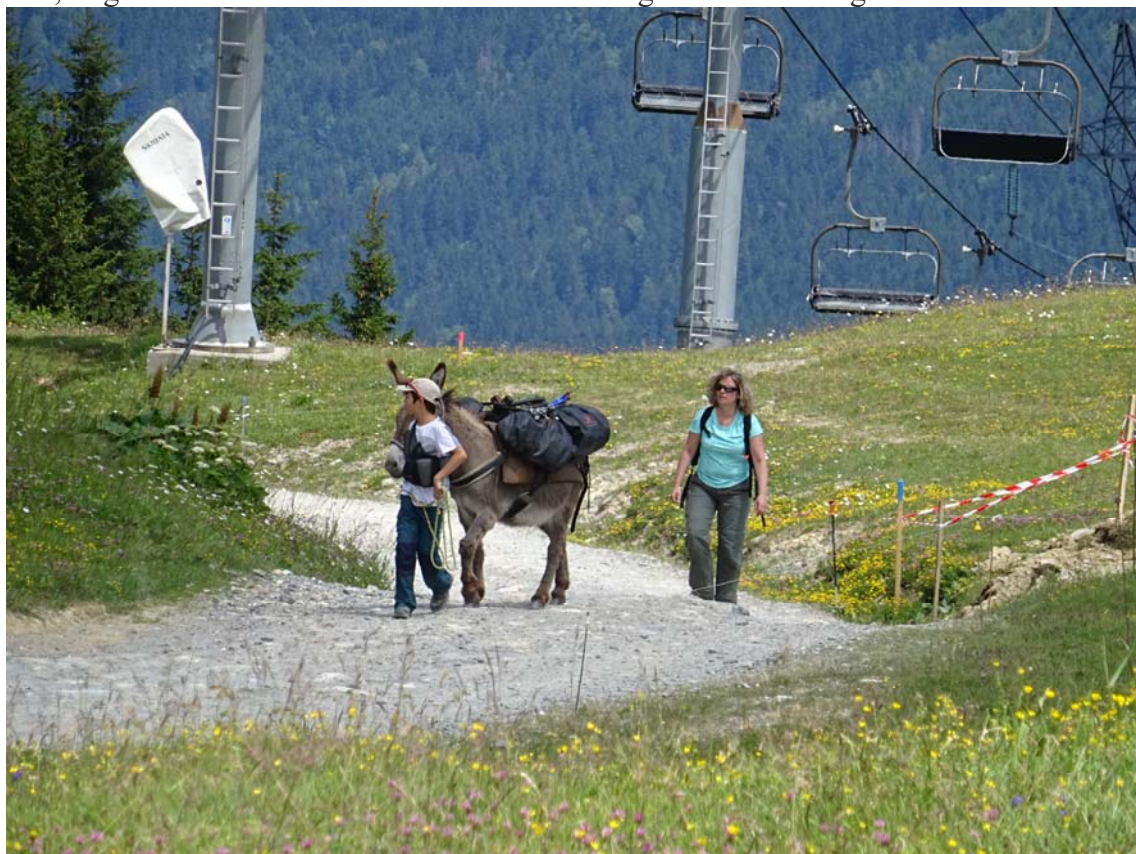
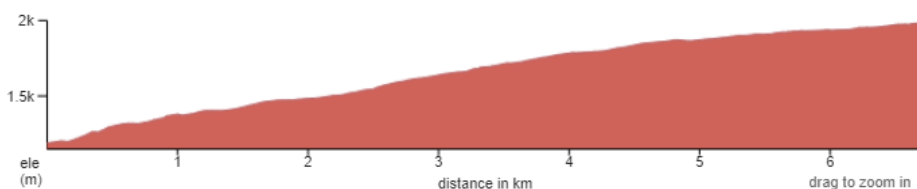


Ennek napnak későn lett vége, aminek egyetlen oka egy tervezési hiba: beterveztem ugyanis két hágó között egy körülbelül hét kilométeres, köves-földes erdei utat, amiről kiderült, hogy nem biciklizhető. (Vajon mire számítottam...?) Nagyjából két harmadában toltam a biciklit, de ez is kényszerű volt, minden kőben megakadtam, és cefet meredek volt a felpakolt biciklivel. Lényegében a Col du Jolyra biciklit tolvá mentem fel. Szerintem nincs még egy ilyen marha, aki ezt megcsinálta. Senki ne kövesse példámat, ha 23 kilós biciklivel és vagy 25 kiló pakkal akar felmenni... Volt, hogy 20 méterenként álltam meg szusszanni.

Col du Joly (1989 m)

Egyébként rajtam mint marhán kívül volt egy szamár is a Joly felé vezető

úton: turisták vezették, és vitte a terhet. Én meg az útszélén parkoltam. A szamár meg megállt, és nem ment tovább, míg a biciklit el nem távolítottam. Vélhetőleg félt a felcsomagolt biciklitől.



Délután kettő volt mire felértem a Jolyra, és ekkor még csak 15 km-nél jártam.

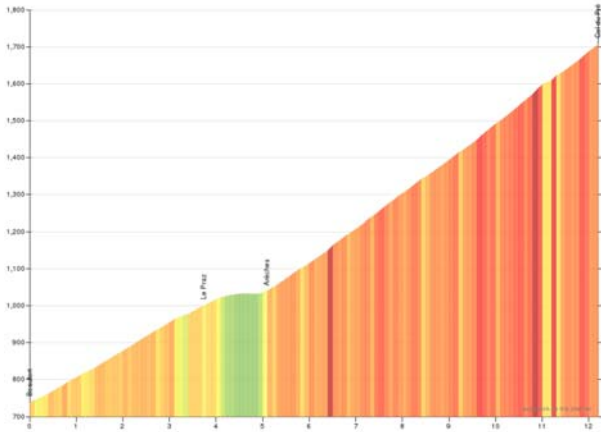
Ehhez képest ötkor már fent voltam a Col du Pré-n.

Col du Pré (1748 m), Beaufort felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-du-pre/profile/nordwestrampe-ab-beaufort/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-du-Pr%E9&qryMountainID=6692>

Táv: 12.22 km | Szint: 963 m | Csúcs: 1703 m | Indulás: 740 m | Átl. emelkedő: 7.9%



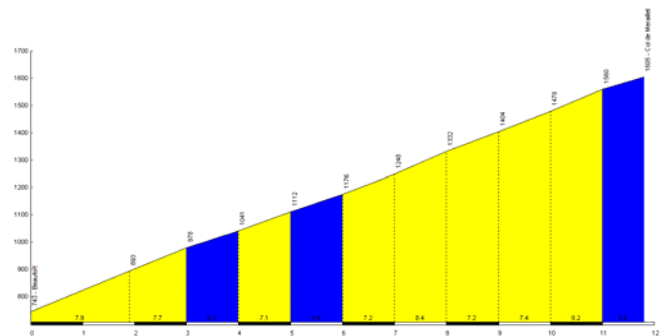
Ezt a követte a

Col du Mérailet (1605 m)

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-de-Merailet&qryMountainID=6275>

Táv: 11.8 km | Szint: 862 m | Csúcs: 1605 m |

Indulás: 743 m | Átl. emelkedő: 7.3%



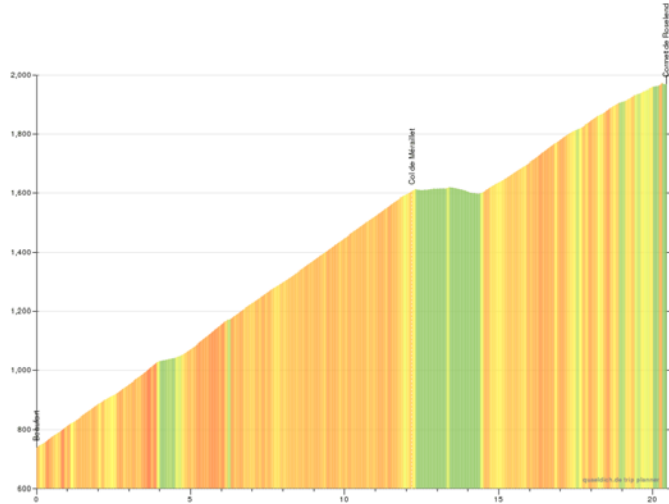
Ez a hágó tkp. Cormet de Roselend része, ahová este kilenckor értem fel.

Cormet de Roselend (1968 m), Beaufort felől

http://www.quaeldich.de/paesse/cormet-de-roselend/profile/westrampe-von-beaufort_a/

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Cormet-de-Roselend&qryMountainID=6771>

Táv: 20.32 km | Szint: 1227 m | Csúcs: 1967 m | Indulás: 740 m | Átl. emelkedő: 6% | Max. 8%

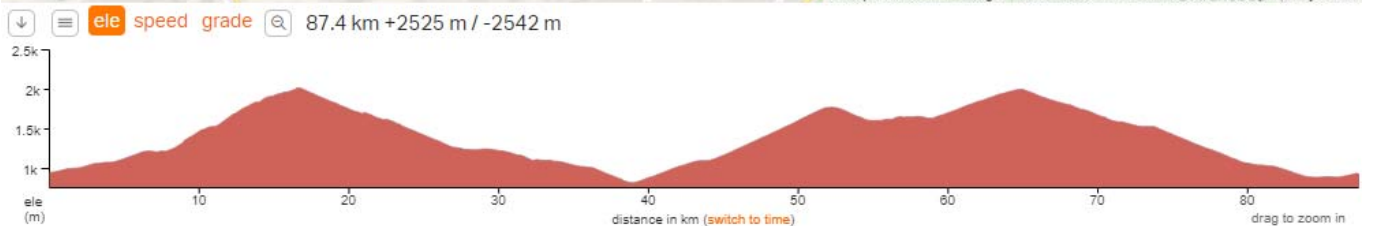
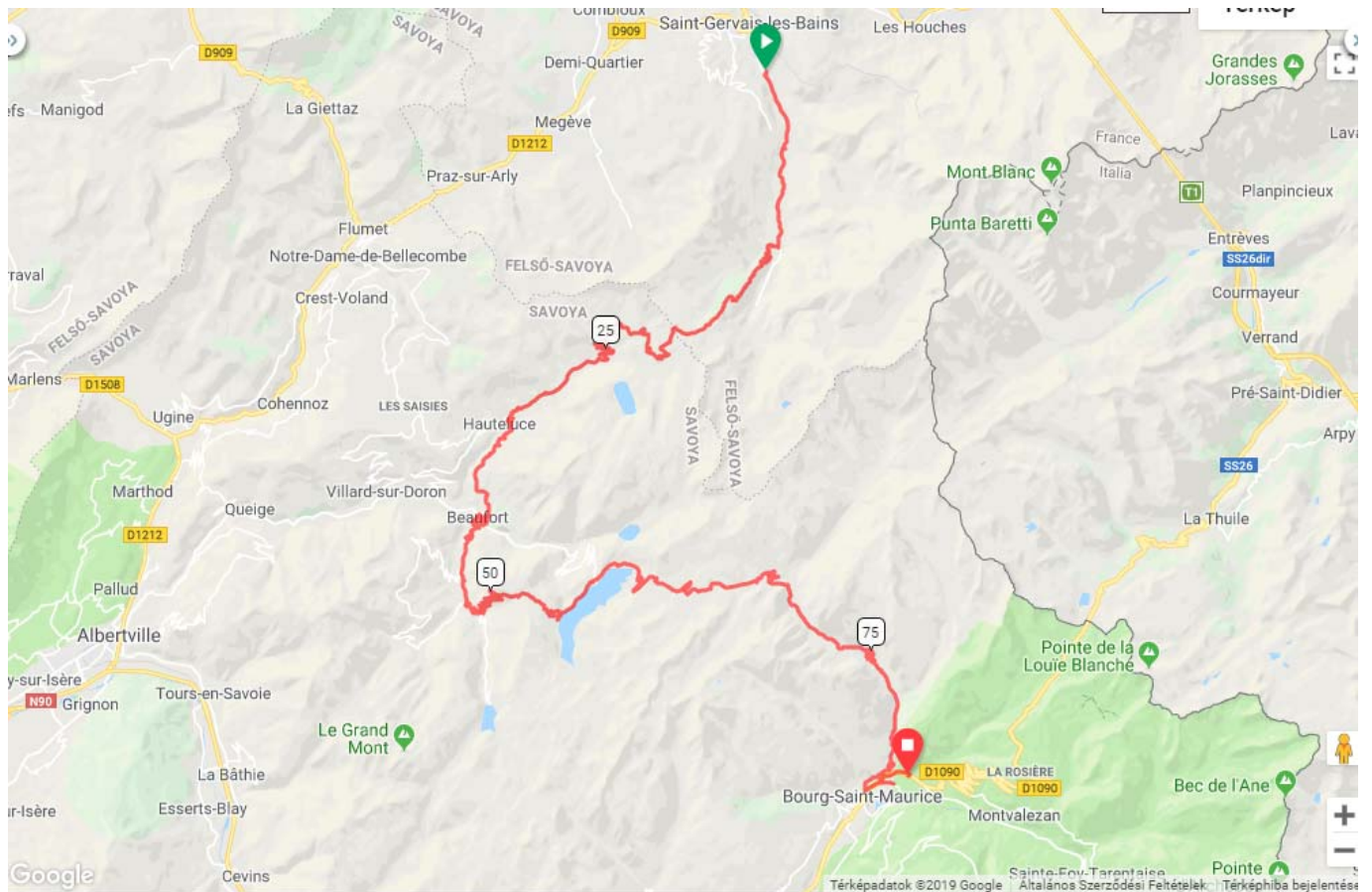


Itt egy **VIDEÓ** erről a három hágóról: <https://youtu.be/IwJMIMfs5bl>.

Ezután már csak egy bő 25 km-nyi gurulás következett, és Bourg-Saint-Maurice Séezben kemping. Itt egyszer már aludtam ingyen, most fizettem érte.

Ami még a naphoz tartozik, hogy sikerült napelemes bringákat fényképeznem. Ezek olyan elektromos fekvő vagy rendes biciklik, amelynek az utánfutójára vagy épp föléjük szerelve van szerelve vagy két négyzetméternyi napelem.





Szállás: **Camping Le Reclus En Savoie** (Route De Tignes, 73700 Séez),

<http://www.campinglereclus.com/> — 14 €

Táv: 87,4 km

Idő: 7:36

Átlagsebesség: 11,5 km/h

Max. sebesség: 65,8 km/h

Emelkedő: 2525 m



13. NAP: 2019. július 14. (vasárnap), Séez – Arvier (Olaszország)

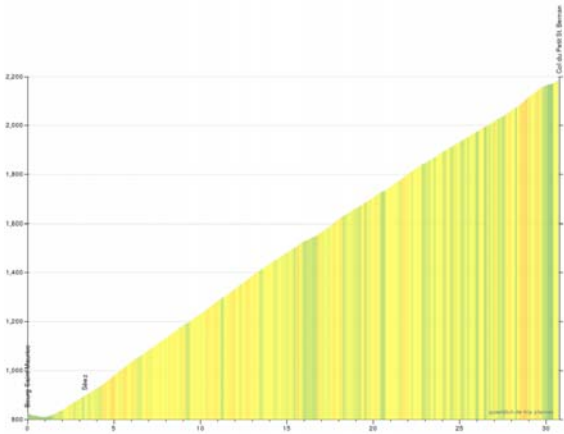
Reggel a sátram mellett lévő étkezőasztalnál számomra túl korán kezdtek ricsajozni, pedig biztos aludtam volna 10 óráig is. Így azonban fél kilenckor keltem, összepakoltam, és indultam a Kis-Szent-Bernát-hágóra. Ezen a hágón már jártam, így aztán tudtam, hogy túlságosan nem lesz nehéz, öt-hat százalékos az emelkedés. A hossza persze elég nagy volt, Séeztől körülbelül 28 kilométert kellett feltekerni.

Col du Petit-Saint-Bernard (2188 m), Bourg St. Maurice felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-du-petit-st-bernard/profile/westrampe-von-bourg-st-maurice/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=col-du-petit-saint-bernard&qryMountainID=9656>

Táv: 31 km | Szint: 1373 m | Csúcs: 2188 m | Indulás: 815 m | Átl. emelkedő: 4.4% | Max. 6%



Délután értem át a hágó túloldalára, itt, egy La Thuile nevű városkában indul a másik hágó, a **Colle**

San Carlo (1971 m). La Thuile-ban, ami már Olaszország, megebédeltem egy konzervet, és kihasználtam, hogy volt nyilvános WC.

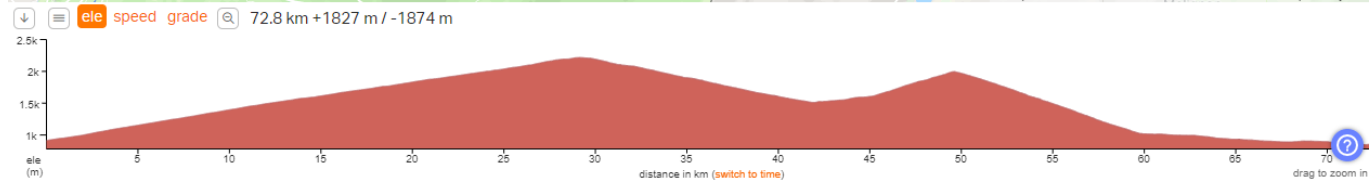
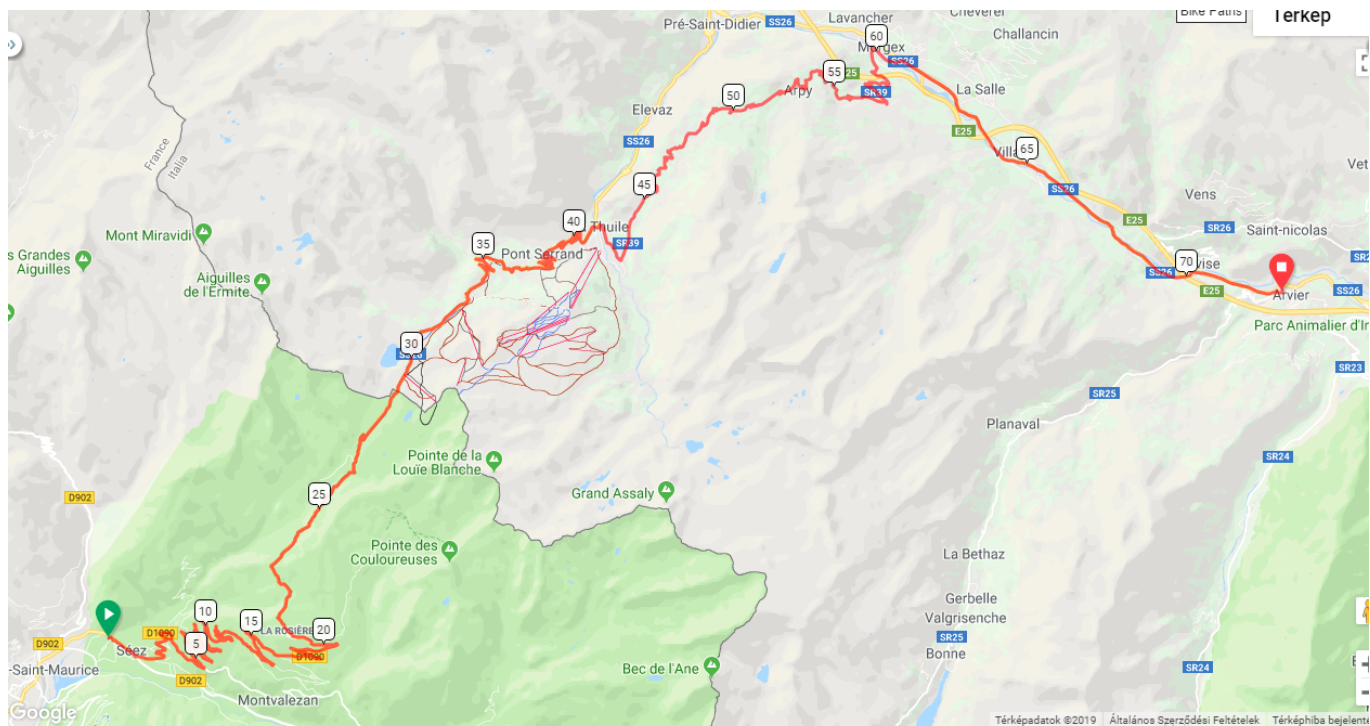
Szusszantam is egyet, amit nagyon jól tettem, mert a San Carlo ékesen bizonyította, hogy kicsi a bors, de erős. Talán 7 km volt az emelkedő, de nagyon meredek, hogy 12% felett volt, az biztos. Nem véletlenül választották az egyik Giro-szakasznak, minek következtében össze is volt firkálva az úttest. Megizzadhattak itt a profik is.



Lefelé égett gumiszagot éreztem, pedig egyedül voltam, úgyhogy gondoltam, ez csak én lehetek. A fékpofa szaglott, a felni meg tűzforró volt.

Aztán csak leértem, és gurultam addig, ameddig elkezdett egy kicsit este lenni. Ekkor pedig bekanyarodtam az első kempingbe. Itt beszélgettem egy francia komával, aki az Atlanti-óceántól eltekert a Fekete-tengerig. Aszongya, három hónapba telt. Most autóval volt, de amúgy tök olyan a bringája, mint az enyém, mutatta képen. Ezért is szólított meg.





Szállás: **Camping Arvier** (Via Chaussa, 17, 11011 Arvier), <http://www.campingarvier.com/> — 16,50 €

Táv: 72,8 km

Idő: 6:24

Átlagsebesség: 11,4 km/h

Max. sebesség: 63,4 km/h

Emelkedő: 1827 m



14. NAP: 2019. július 15. (hétfő), Arvier – Locana (Olaszország)

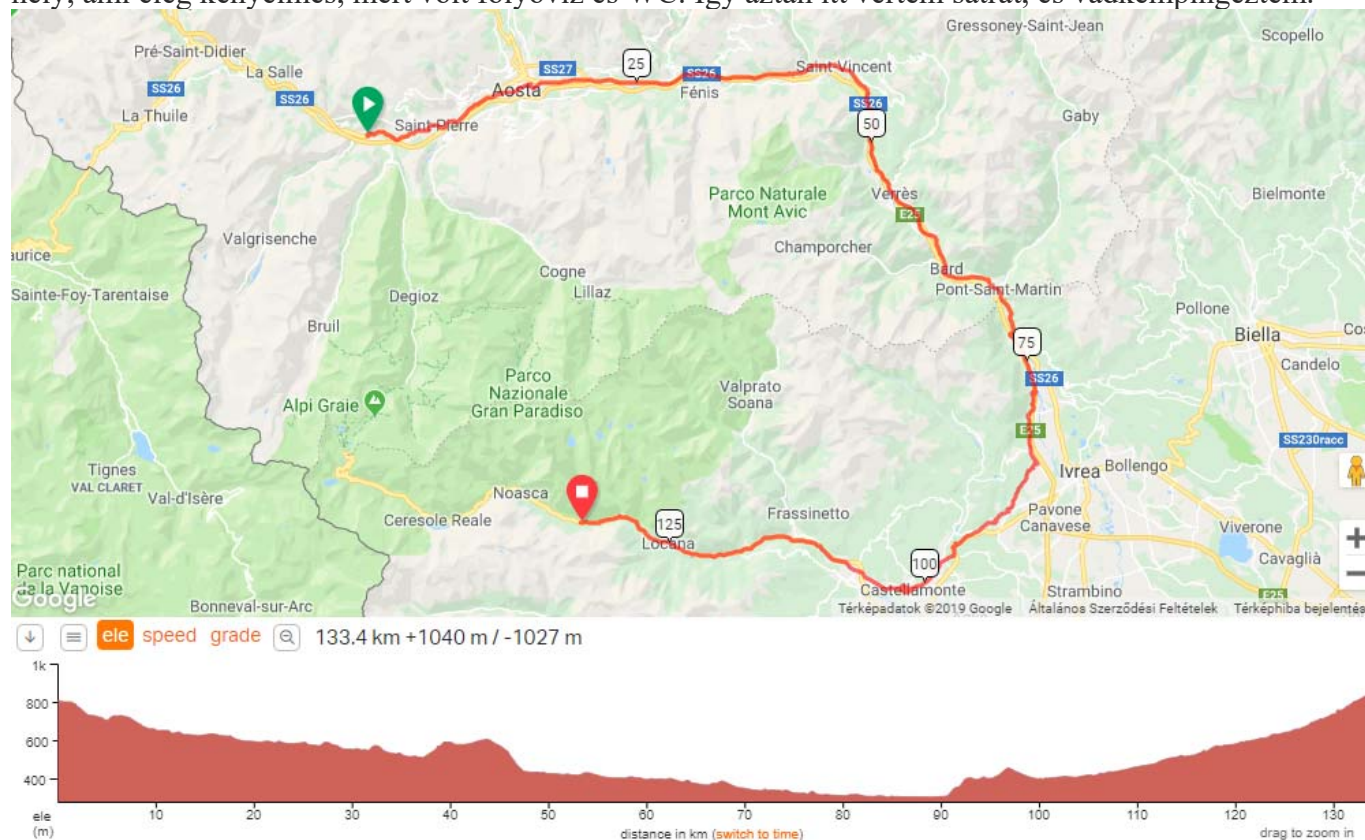
Éjszaka nagy szél volt, hajnali fél háromkor hatalmas szélviharra ébredtem. Mivel nem vertem le minden cöveket, gyorsan kimásztam a sátorból, hogy megerősítsem kicsit. Ekkor már csapkodott az eső, aztán az éjszaka még jobban rákezdte, egész reggel fél 10-ig esett. Ekkor aztán felkeltem, letöröltem a sátorról róla a vizet, és nekikészültem az indulásnak. Ez a nap nem ígérkezett erősnek, legfeljebb hosszúnak, úgy számoltam, hogy szinte végig, legalábbis eleinte, lejtős úton tekerek. Körülbelül 90 kilométeren keresztül ez valóban így volt, utána kezdődött egy enyhe hegymenet. Egyébként is kellemes bringás idő volt: a nap nagy részében jólesett a bringásdzseki, de így pont komfortos volt.

Először a Aostába érkeztem, és mivel pont belefutottam a belvárosba, keresztül toltam rajta a biciklit, megnéztem a sétálóutcákat. Szép városnak tűnt.

Aztán tekertem tovább, és ugyan Aosta után eléggé csúnya ipari negyed következett egy csomó bevásárlóközponttal meg gyárakkal, de utána nemsokára gyönyörű vidék jött. Torino felé haladtam egy szép folyóvölgyben, volt ahol egészen összeszűkültek a hegyek, ott nagyon szép magas sziklafalak voltak, de alapvetően szép volt az egész.

Délután ötig borongós volt az idő, időnként picit csapkodott az eső is. Öt óra tájban kezdett kisütni a nap.

Ezután kezdődött az emelkedős rész, de nem volt vészes, inkább hullámozott. Locanában akartam kempingezni, de nem találtam kempinget, ezért továbbmentem, hogy nyolc kilométerre van egy másik. Kiderült, hogy ott sincs, pusztán egy piknikező hely, ami elég kényelmes, mert volt folyóvíz és WC. Így aztán itt vertem sátrat, és vadkempingeztem.



Szállás: **Vadkemping Locana után**

Táv: 133,4 km

Idő: 8:03

Átlagsebesség: 16,5 km/h

Max. sebesség: 47,3 km/h

Emelkedő: 1040 m

15. NAP: 2019. július 16. (kedd), Locana – Ceresole Reale (Olaszország)

Ez egy közel tökéletes nap volt. Reggel a prima vadkempingező helyemen aludtam nyugisan. Igaz a sátor harmatos lett, de az eresz alá kiakasztott ruhák, megszáradtak, mert sütötte őket a nap.



Összepakoltam, és mentem addig, míg ki volt írva, hogy 4 km-en keresztül 15% emelkedő következik. Ott megálltam reggelizni, hogy legyen erő.

Aztán jött a fingatós szakasz. Egy 3 és fél kilométeres alagutat került el egy kis út. Az alagút 15%-kal emelkedett, azt felfelé nem vállaltam be. És jól tettem: ez az elkerülő valami eszméletlen szép helyen ment, csak bringásoknak volt nyitva. És nem 15, de akár 20% is volt helyenként a meredekség, mert először még lejtett is egyet. A tudóm majd kiköptem, nagyon nehéz volt. Ahogy láttam, a májusi Giróra aszfaltozták újra, úgyhogy legalább nem döcögött.



Egy szűk patak völgy volt két hegy között. Igazi paradicsom. Igaz itt már a Gran Paradiso nemzeti park területén voltam. Azt hiszem, a túrám (meg az idei Giro d'Italia) egyik legszebb szakasza volt ez a 4-5 km-es alagútkerülés.

Az alagútkerülő út végén van a kemping. Ide begördültem, és a csak olaszul beszélő tulajjal lezsíroztam egy éccakát. Valahogy értette, mi szeretnék.



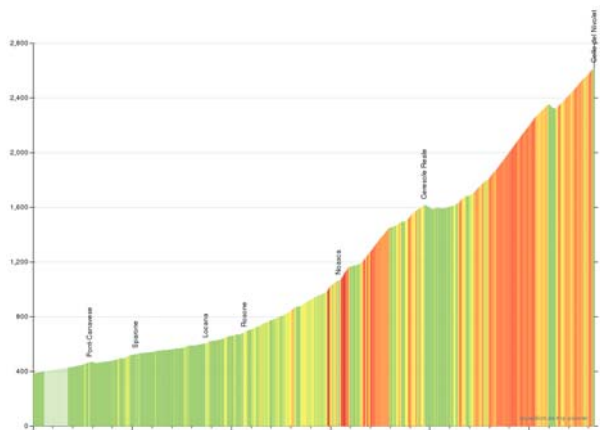
Sátorverés, kipakolás, átpakolás után indultam neki egy táskával a Colle del Nivolet-nek.

Colle del Nivolet (2612 m), Cuorné felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/colle-del-nivolet/profile/suedrampe-von-cuorgne/>

Locana felől: <https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Colle-del-Nivolet&qryMountainID=1889>

Locana felől: Táv: 40.5 km | Szint: 1907 m | Csúcs: 2520 m | Indulás: 613 m | Átl. emelkedő: 4.7%



Ha van gyönyörű út hágóra, ez végig az! Nem győztem ámulni, és volt, hogy felüvöltöttem, olyan szép volt. Az egyik legszebb hágó a Colle del Nivolet (2612 m) a Gran Paradiso nemzeti parkban, amin valaha jártam. Fantasztikusan nagy, katartikus élmény feltekerni, ezt mindenkinek látni kellene. Legalább ezt a

VIDEÓt meg kell nézni hozzá:

<https://youtu.be/udoAzoCPp18!>

A kempingtől egyébként már nem volt annyira nehéz az út (na jó, azért csak egy 2612 méteres hágó volt), sőt több lejtő is került (amik visszafelé emelkedők lettek), így kellően változatos volt. És változatos volt a hegyi terep is: erdők, patakok, sziklák, kőomlások, havas csúcsok, kopár részek az erdőhatár fölött, hegyi házak, öklelőző kecskék, minden, ami kell.

Vigyorgva tekertem fel, még igazán a fáradtságot is elfelejtettem.

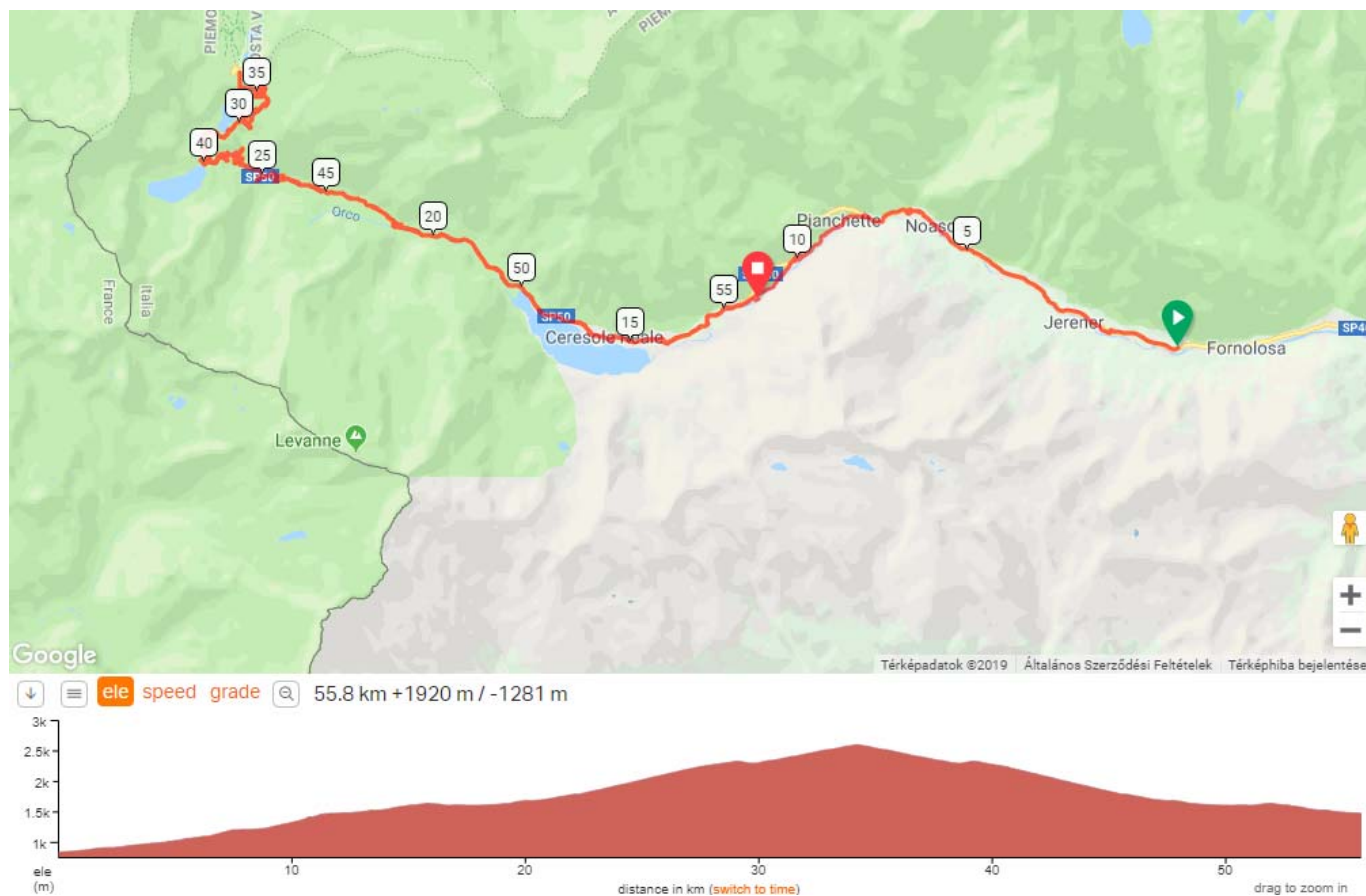


A hágóról lefelé már nem álltam meg, csak egyszer, mert egy buszt megelőzni nem lehetett a keskeny szerpentineken, mögötte dőcögni meg nem volt kedvem, inkább vártam egy kicsit. És még egy boltnál is, vettem üdítőt estére, másnap reggelre. A kempingben zuhanyzás, sőt arra jutottam, hogy immár másodjára beruházok valami meleg kajába is. Így aztán beültem a kemping étteremszerűségébe, és elmutogattam, hogy ennék valamit. Megegyeztünk egy pastában. Utána még



mobiltelefonos fordítással meg kérdezte a koma, mit iszok.

A pasta előtt kihozott egy hidegtalat: sajtok, sonkák, kolbászok, szalonna, kenyér. Szépen megettem mindet. Aztán jött a pasta. Mint kiderült, gombásat kaptam. Nem tudom milyen olajféléssel volt leöntve, de nagyon finom volt, sajt is volt hozzá bőven. Simán megért 12,50-et. Egyúttal kifizettem a kempinget is, és ezzel vége is a napnak.



Szállás: **Camping La Peschera** (Borgata San Meinero, 10080 Ceresole Reale) — 12 €

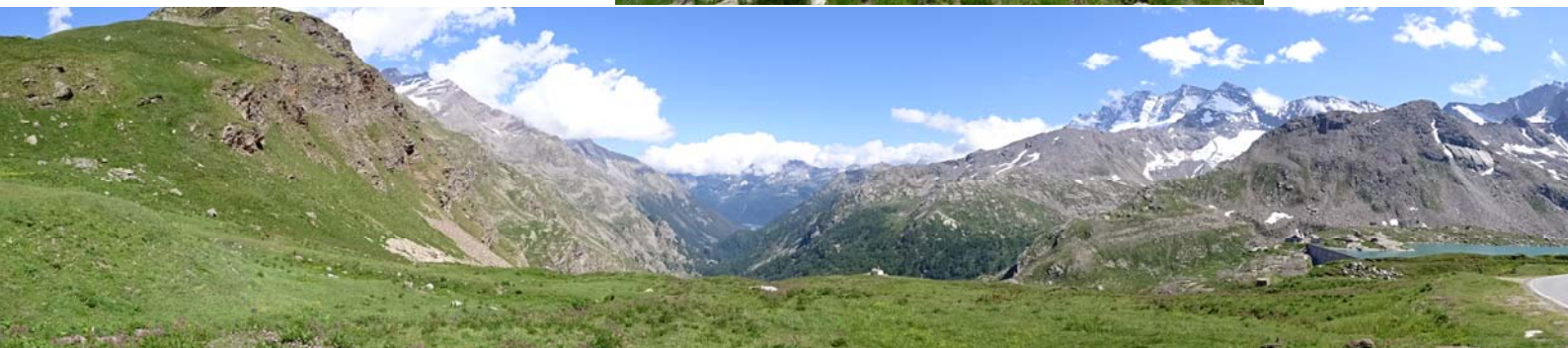
Táv: 55,8 km

Idő: 5:28

Átlagsebesség: 10,2 km/h

Max. sebesség: 53,1 km/h

Emelkedő: 1920 m



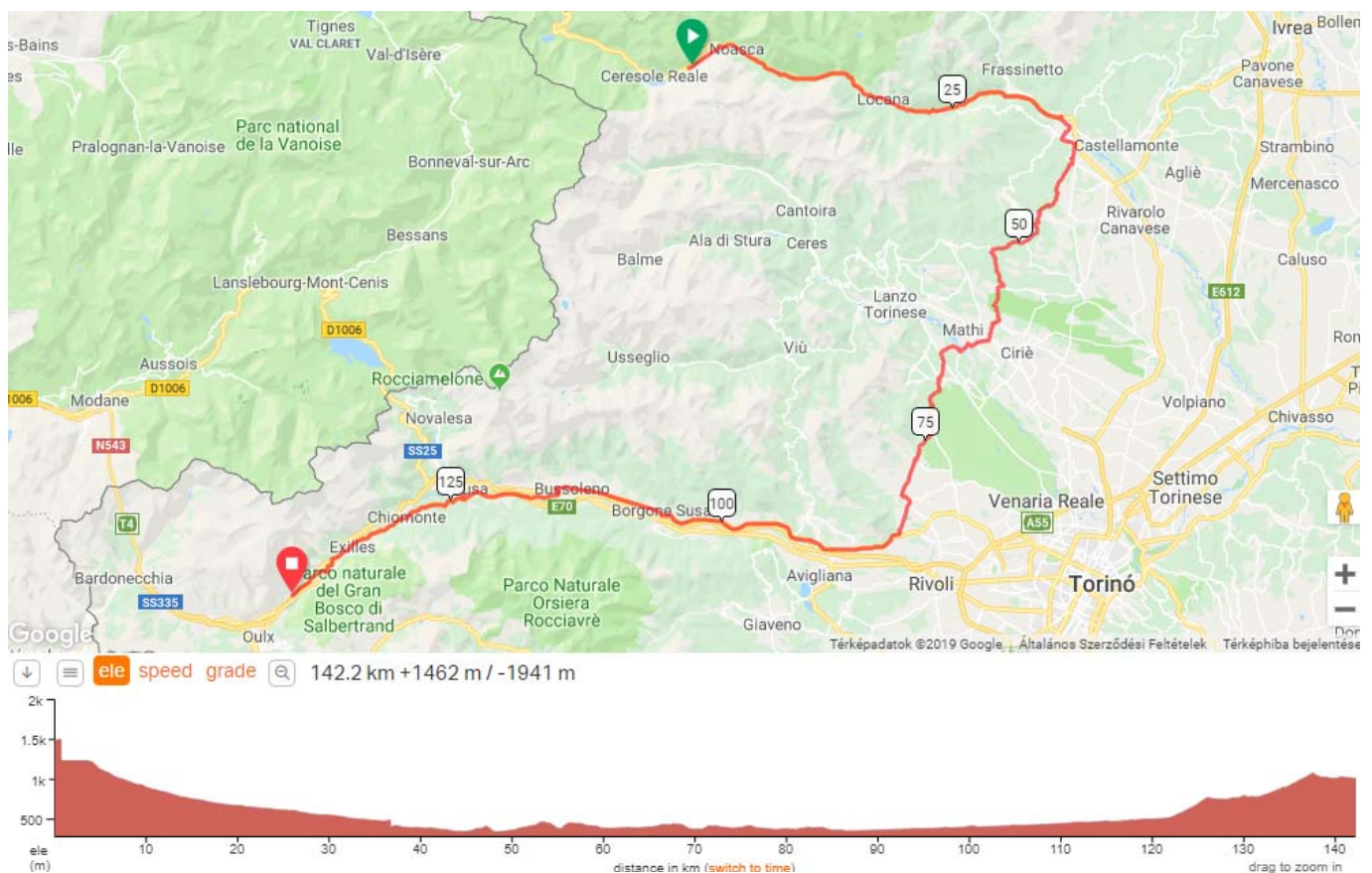
16. NAP: 2019. július 17. (szerda), Ceresole Reale – Salbertrand (Olaszország)

Kezdődött azzal, hogy hiába vártam reggel, hogy rásüssön a nap sátorra, nem történt meg: a hegyek leárnyékoltak. Jó későn azért így is felkeltem, aztán a sátrat meglehetősen vizesen csomagoltam el.

A kései kelésnek megfelelően viszonylag későn indultam. Először is fölkanyarodtam a főútra, és azon az alagúton, amit egy nappal korábban elkerültem, végiggurultam. Meglehetősen nagy élmény volt három és fél kilométeren keresztül 15 százalékos lejtőn száguldani 65-tel egy alagútban.

12 előtt értem Cuorgnèba, addig nagyjából lejtőn mentem, viszonylag gyorsan haladtam. A városban megláttam egy kebabost, aminek nem tudtam ellenállni, így aztán megálltam, és délben megreggeliztem, ettem egy kebabtálat. Nagyon finom volt.

Ezután meglehetősen alattomos, hullámozós útvonal következett. Néha olyan meredek volt, hogy alig lehetett feltekerni rá, utána meg lejtett egy kicsit. A semmiből hajtűkanyarok és hasonlók jöttek, pedig ekkor már kint voltam a hegyek közül. Azért viszonylag haladtam. Estefelé értem be Susába. Előtte már néztem egy kempinget, de nagyon nem volt szimpatikus, olyan volt mint egy kempingváros, így aztán inkább továbbmentem. Susa után viszont nem volt meg az a kemping, amit nekem a térkép jelzett. Már azt hittem, hogy megint vadkempingezni fogok, pedig még mosni is akartam, mert már napok óta koszos volt minden göncöm. Ekkor megláttam egy táblát, rajta volt hogy, kemping kétezer méterre. Király! Aztán közelebb tekertem, és láttam hogy 12 ezer méter az. Ennek baromira nem örültem, mert ekkor már erősen emelkedős hegyi terepen voltam, tehát ez nagyjából két órahosszát jelentett. Így is lett, este 10 után értem be a kempingbe. Gyorsan sátrat vertem, lezuhanyoztam, és beraktam a mosógépet, aztán meg kitergettem a fenyők alá, hátha nem lepi a harmat, mert amúgy már 10-kor vizes lett a sátor, táskák.



Szállás: **Camping Gran Bosco** (SS24, Km.75, 10050 Salbertrand), campinggranbosco.it — 15 € + 4 €

mosógép

Táv: 142,2

Idő: 8:26

Átlagsebesség: 16,8 km/h

Max. sebesség: 63,9 km/h

Emelkedő: 1462 m

17. NAP: 2019. július 18. (csütörtök), Salbertrand – Briançon (Franciaország)

Reggel kényelmesen készülődtem, hogy nem lesz hosszú nap. Egy közeli városkában megreggeliztem, ami persze megint majdnem dél volt. Az olasz kis boltokban nem nagyon találni kakaót, de legalább félliteres tej volt. Meg vettem orosz salátát, de ez csalódás volt, mert nem volt benne hús. Viszont a két szelet almássüti kárpótolta.

Erre a napra két hágó jutott, de turistacentrum volt mindkettő. Sestriere a legmagasabban fekvő olasz település, 2000 m fölött, olimpiai faluval, jól kinyalva.

Colle del Sestriere (2033/2035 m), Cesana Torinese felől

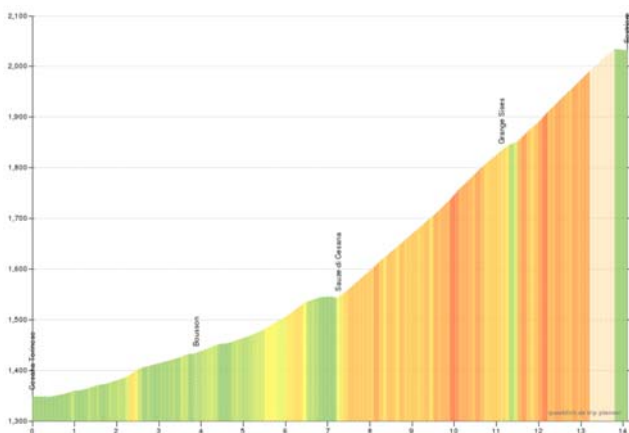
<http://www.quaeldich.de/paesse/sestriere/profile/alternative-westanfahrt-ab-cesana-torinese/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Colle-del-Sestriere&qryMountainID=1890>

Táv: 11.5 km | Szint: 679 m | Csúcs: 2033 m | Indulás: 1354 m | Átl. emelkedő: 5.9%

Oulx-tól: <https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Colle-del-Sestriere&qryMountainID=1891>

Táv: 21.2 km | Szint: 953 m | Csúcs: 2033 m | Indulás: 1080 m | Átl. emelkedő: 4.5%



(a másik út lefelé út Cesana Torinese felé: <http://www.quaeldich.de/paesse/sestriere/profile/westanstieg-von-cesana-torinese/>)

Montgenèvre meg már Franciaország.

Col de Montgenèvre (1850 m), Cesana Torinese felől

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-de-Montgenevre&qryMountainID=15901>

Táv: 7.9 km | Szint: 481 m | Átl. emelkedő: 6%

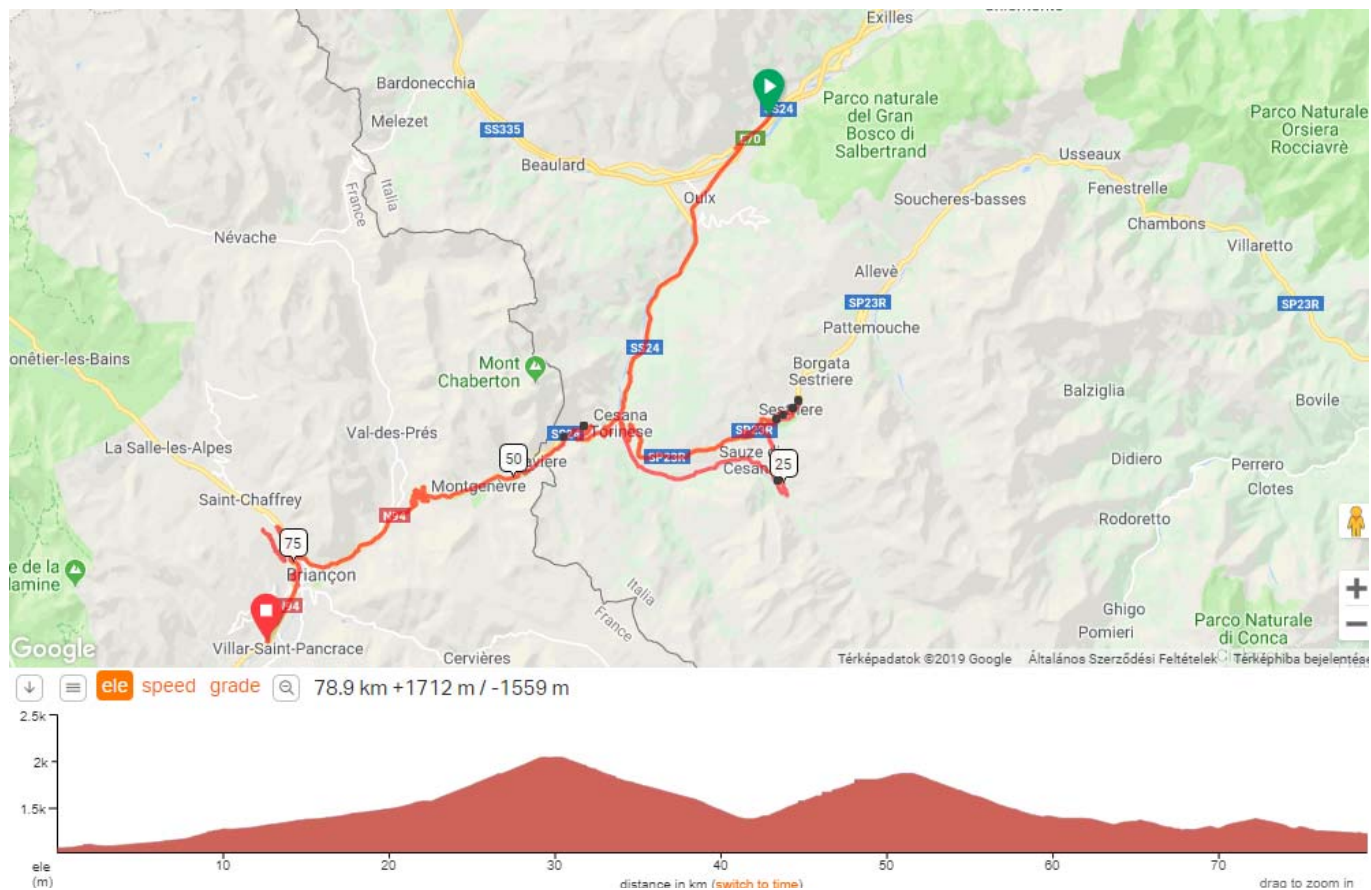
A Sestriere-t csak magassága miatt ejtettem útba egy hurkot tekerve, a Montgenèvre útba esett Briançon felé. A két hágó közül a Sestriere volt a hosszabb, a Montgenèvre a meredekebb, ez gyakran 8% volt. Az olasz–francia határ előtt meg egy másfél kilométeres alagút volt, segítendő, hogy kiéljem alagútmániámat.



Bár a legjobb alagutak egy régi úton voltak szintén a Montgenèvre-re menet: volt egy majd 4 kilométeres alagút, ahonnan ki voltak tiltva a bringások. Ennek az alagút a kerülőjén viszont tök egyedül tekertem végig, és itt volt egy 800 méteres meg egy kicsivel rövidebb alagút is.

Montgenèvre után gyorsan értem Briançonba, ahol aztán két órahosszat kempinget kerestem. Hol nem volt semmi a megadott címen, hol alkalmatlan volt, enyhe gutautés kerülgetett. Merthogy az eredeti terv az volt, hogy reggel gyorsan feltekerek a Granonra, aztán a kempingben felszerelkőzve megyek át az Izoard-on. Elég meredek és magas mindkettő. Aztán végül ezt átgondoltam, és csak a Granon lett meg másnap, így két éjszakát aludtam Briançonban.

Mivel útba eső kemping nem került, elmentem egy olyan kempingbe, ahol régebben már jártam három éve. Igazából, mint rájöttem, ez se esett ki túlságosan az útvonalból.



Szállás: **Camping des Cinq Vallées** (Hameau St Blaise, 05100 Briançon) — 27,50 € (2 nap!)



Táv: 78,9 km

Idő: 6:13

Átlagsebesség: 12,7 km/h

Max. sebesség: 74,8 km/h

Emelkedő: 1712 m

18. NAP: 2019. július 19. (péntek), Briançon – Briançon (Franciaország)

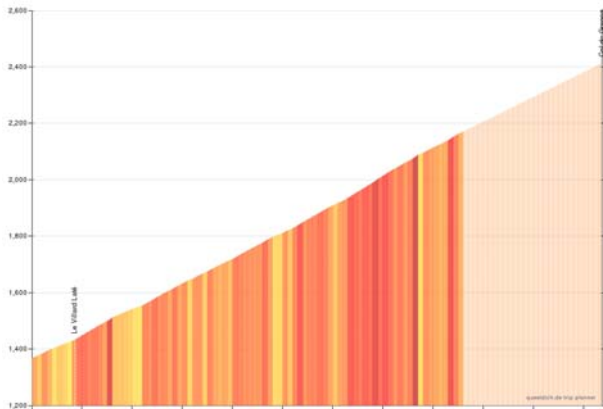
A nap rendkívüli eseménye az volt, hogy úgy ítélem meg, hogy bekezdtem a biciklis telefontöltőt, ami az agydinamóról adott kraftot a telefonnak. Tévedtem (nem abban, hogy nem tudok tölteni), de ez csak pár nap múlva derült ki számomra. Egyébként ment minden a maga rendjén.

Mivel erre a napra csak egy hágó maradt a tervben, az se hosszú – gondoltam –, csak magas, kényelmesen készülődgettem. (Egyébként Briançonból több hágó is elérhető, a három nagy a Granon (ez volt ezen a napon), az Izoard (ez következett másnap), és a csodálatos, fantasztikus Galibier, ahol három éve voltam. Ez utóbbi nálam a top háromban maradt a mostani túra végére is.

Briançonba beérve egy óriási áruház mellett mentem el, ahova gyorsan bekanyarodtam. Vettem hat lekváros fánkot (ennyi volt egy csomagban), meg négy pudingot (ennyi volt egy csomagban), meg persze innivalót két üveggel, hadd legyen a kempingben bekevert izotóniás vizem mellé mit inni.

Aztán haladtam jó kis melegben legalább 9%-os emelkedőn a Granon-hágóra.

Col de Granon (2413 m), Saint-Chaffrey–Chantemerle felől



Táv: 16.77 km | Szint: 1200 m | Csúcs: 2404 m | Indulás: 1204 m | Átl. emelkedő: 7.2%

Ahol kezdődött a tényleges hágóút, ott megkezdődött a 9%-os emelkedő is. Volt persze sokkal meredekebb szakasz is ennél, de kilométerenként kiadta a 90 m szintet végig. Maga az út nem volt különösebben mutatós, nekem kevéssé jön be ez a száraz, füves (leginkább kiszáradt legelőre emlékeztető) hegyoldal, ami itt volt. Ettől függetlenül volt némi forgalom a

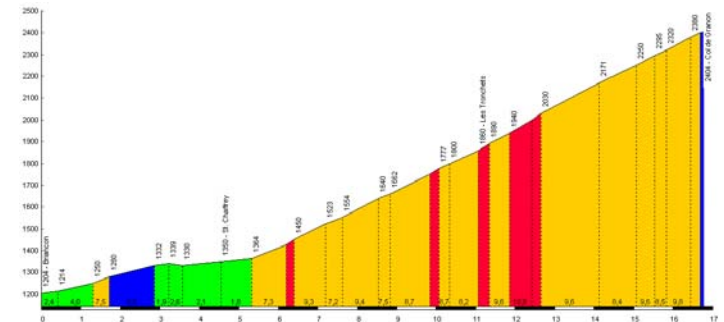
<http://www.quaeldich.de/paesse/col-de-granon/profile/suedanfahrt-von-saint-chaffrey-chantemerle/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-du-Granon&qryMountainID=6001>

Táv: 11.5 km | Szint: 1053 m | Csúcs: 2413 m | Indulás: 1360 m | Átl. emelkedő: 9.2%

Briançonból:

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-du-Granon&qryMountainID=6002>



keskeny úton, az út szélén több helyen autók parkoltak, a hágón fenn pedig kifejezetten sok autó volt. A gazdáik gyalogoltak valahol.

Kettő tájban voltam fenn a hágón, 2000 m fölött már mutatósabb volt a vidék.

Egy kis fényképezkedés után legurultam, elég mérsékelt tempóban, mert az út nagyon keskeny volt, az aszfalt rossz, és nagyon sokat kanyarodott.

Amúgy **VIDEÓN** így néz ki a Granon:

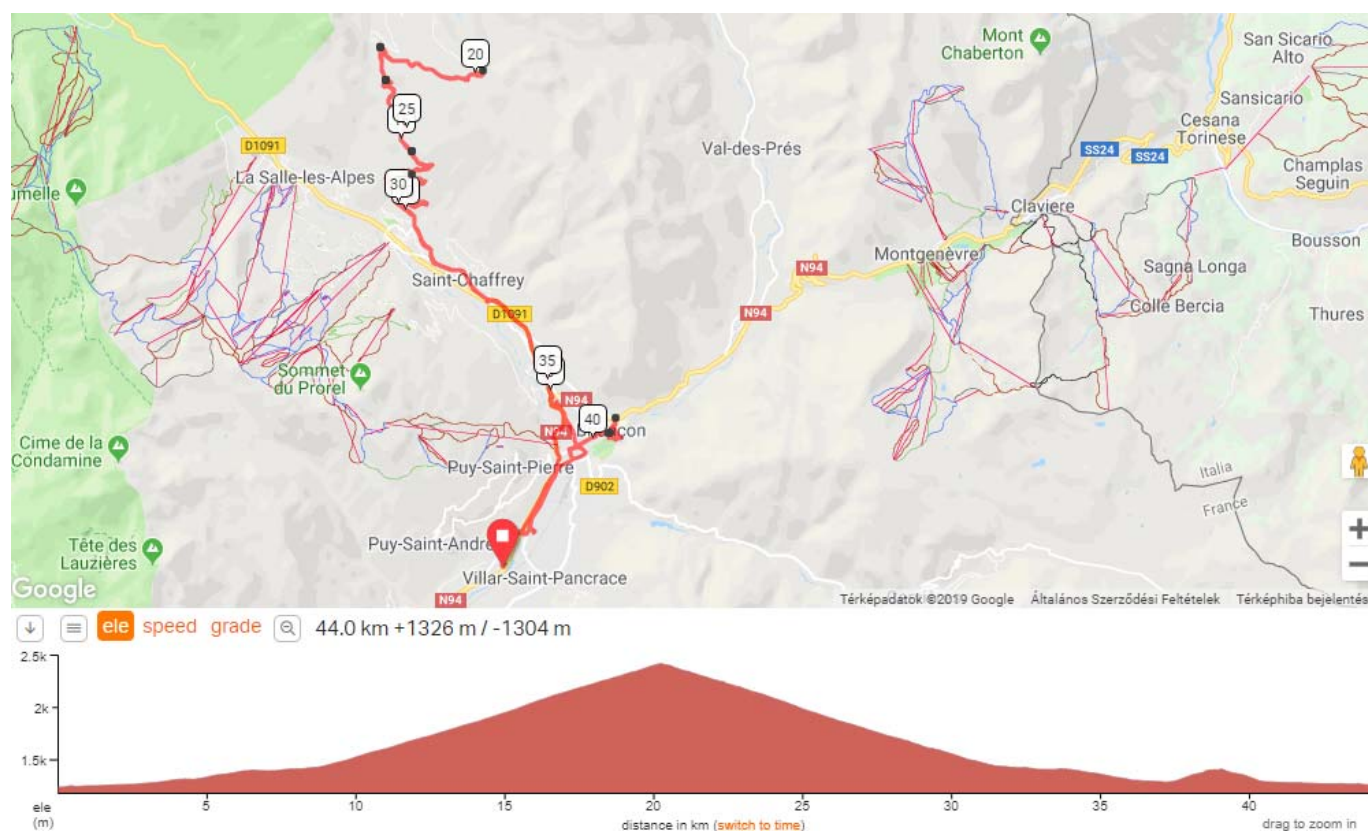
<https://youtu.be/HVBWY7TjtPw>



Briançonban kaját és egy hűvös parkot kerestem, ahol lustálkodhattam volna – mindhiába. Végigmentem a sétálóutcán, de mivel elég átlagos volt, és a város történelmi településként hirdeti magát, neki rugaszkodtam az óvárosnak. Ez egy nagyon hosszú és nagyon meredek utca végén volt. Messziről nagyon történelmi, közelről egy turistáknak való szűk utca. Felmentem azon is, merthogy persze az is emelkedett, de nem volt érdemes felmászni, egy utca volt a látnivaló. A várba vagy erődbe vagy mi az már nem toltam fel a biciklit, inkább a kemping felé indultam. Mivel ekkor a folyó másik oldalán mentem kifelé a városból, felfedeztem egy bevásárlóközpontot, amiről korábban nem tudtam, és vettem enni-valót. Meg bagettet, ami szokás szerint nagyon finom volt.



Kajázni már a kempingben kajáztam.



Szállás: **Camping des Cinq Vallées** (Hameau St Blaise, 05100 Briançon) — 27,50 € (2 nap!)

Táv: 44 km

Idő: 4:11

Átlagsebesség: 10,5 km/h

Max. sebesség: 49,1 km/h

Emelkedő: 1326 m

19. NAP: 2019. július 20. (szombat), Briançon – Pontechianale (Franciaország)

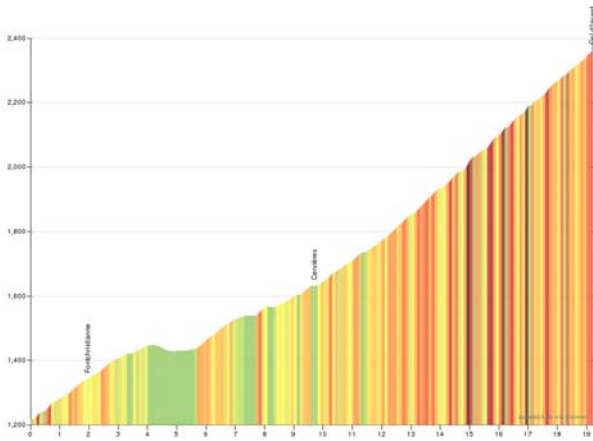
Ez a nap két nagy hágóé volt. Reggel rendes időben elindultam Briançonból. A Col d'Izoard-ra vezető kaptató már a városban megkezdődött, úgyhogy már Briançonban leizzadtam.

Col d'Izoard (2360 m), Briançon felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-d-izoard/profile/nordrampe-von-briancon/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-de-Ilzoard&qryMountainID=6050>

Táv: 19 km | Szint: 1105 m | Csúcs: 2344 m | Indulás: 1239 m | Átl. emelkedő: 5.8% | Max. 9%



Maga az út (itt látható a Col Collective **VIDEÓ**ján:

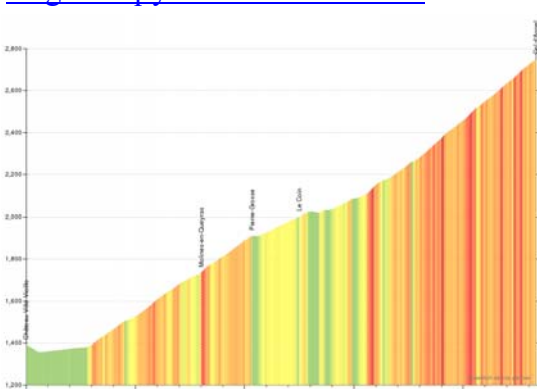
<https://youtu.be/HVBWY7TjtPw>) egy 2000-es hágóhoz illő nehézségű volt, de teljesen korrekt, megcsinálható kipukkanás nélkül. Így egész tisztességes idő alatt fent voltam 2360 méteren. Prima legurulás következett, elég jó volt az út, elég egyenes is, úgyhogy a 74 km/h is belefért.

Mivel 4 előtt már a Col Agnel kezdeténél voltam egy kis turistapihenőben, túl az ebéden és az innivaló beszerzésén (egy liter narancslé csúszott le a helyszínen), elindultam felfelé. Este nyolc után kicsivel a Col Agnelen voltam 2744 méteren.

Col Agnel / Col d'Agnel / Colle dell'Agello (2744 m), Château-Ville-Vieille felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-d-agnel/profile/westrampe-ab-ville-vieille/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-d-Agnel&qryMountainID=19010>



Táv: 20.27 km | Szint: 1352 m | Átl. emelkedő: 6.6% | Max. 9%.





Mindkét hágó kifejezetten szép és kellemes volt. Az Agnel (VIDEÓN így néz ki: <https://youtu.be/aIKb2jSKXXY>) utolsó nyolc kilométere ugyan 9%-os volt, de előtte egész enyhe kilométerek is akadtak.

A hágóról fotózkodás közben látszott, hogy a napsütéses francia oldallal szemben az olasz oldalon lenn a völgy felhőben van.

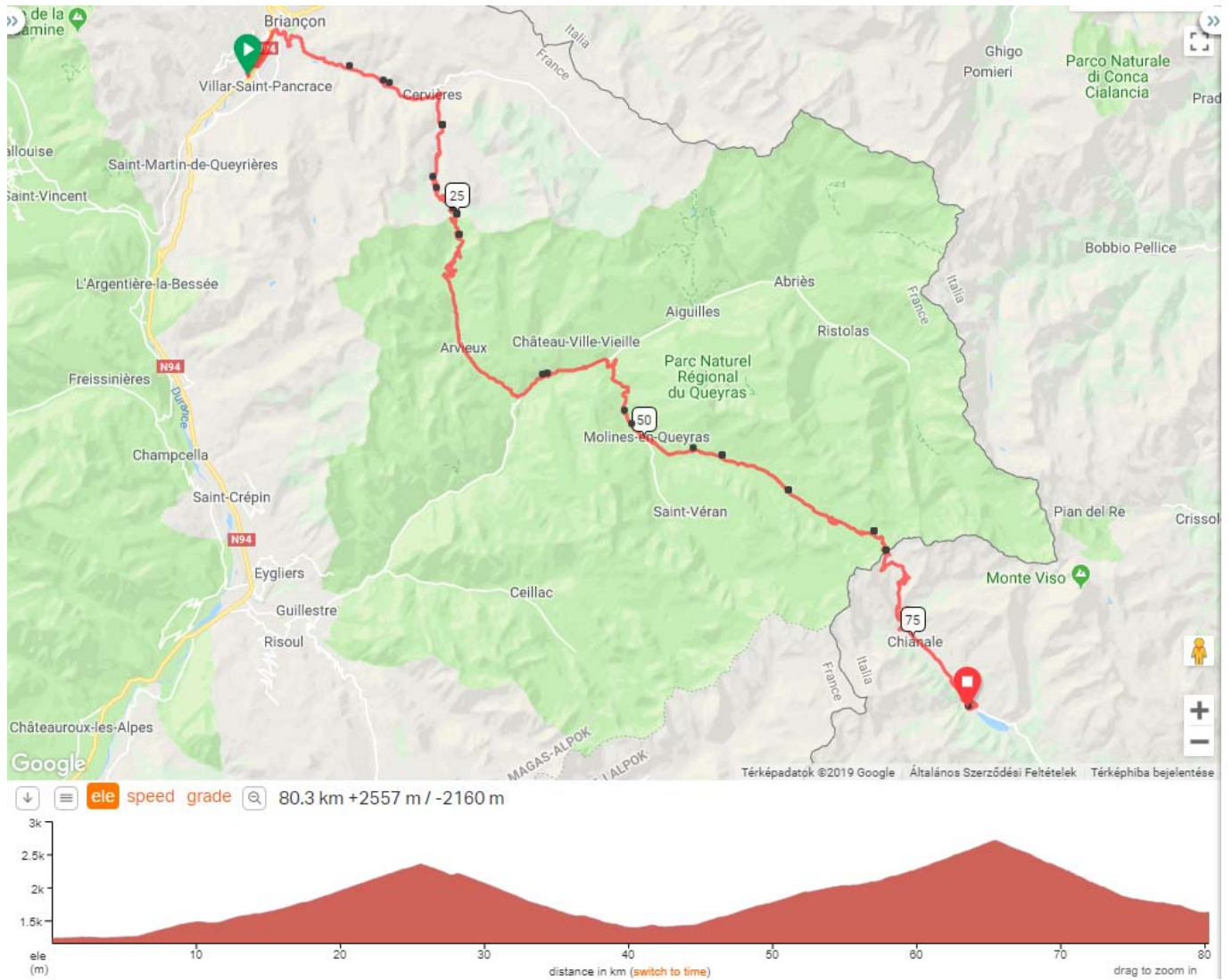
Legurulásakor 2000 méteren sikerült is belefutnom, és aztán ez kitartott akkor is, amikor egy Pontechianale nevű kisváros egyik bazinagy és zsúfolt kempingjébe értem. Így aztán

lazán egy felhőben, azaz ködben sátoroztam, míg a felhő, el nem ment, ezután azonban felragyogtak a csillagok. Elég durván jól nézett ki.

A kempingválasztást amúgy nagyban segítette, hogy az enyém mellett lévő másik kemping kapujára liírták, hogy a hétvégére 23 euró a hely, így innen gyorsan továbblibbentem.

A kempingben sajnos több kellemetlenség is akadt, nagyon gyenge volt a wifi, és már a zuhanyzóba behurcolkodva derült ki, hogy érmés a meleg víz, így még az után is szaladgálhattam. Aztán meg az derült ki, hogy minden órában harangoznak arrafelé. Talán csak az 5 órait nem hallottam...





Szállás: **Camping Libac** (Frazione Maddalena, 41, 12020 Pontechianale), <http://www.campinglibac.it/>

10,50 €

Táv: 80,3 km

Idő: 7:53

Átlagsebesség: 10,2 km/h

Max. sebesség: 71,8 km/h

Emelkedő: 2557 m



20. NAP: 2019. július 21. (vasárnap), Pontechianale – Prazzo (Franciaország)

Ami ezt a napot illeti, elég izzadásra sikeredett, éreztem, hogy fáradt vagyok.

Azzal kezdődött amúgy, hogy a gigakempingből elindulva csak pislogtam, mert nyüzsgött a nép mindenfelé, a regisztrációs vagy nem tudom milyen sátraknál hosszú sorokban álltak, millió autó parkolt. Aztán az úton kilométeres (de szó szerint!) sorokban jöttek szemben az autók. Más településeken is ment a nyüzsgés. Nem tudom, mi lehetett, lehet, hogy csak vasárnap, és minden olasz felautózott a hegyekbe, fogott egy helyet, és ott ült, napozott, és főleg evett. Úton-útfélen, minden szerpentinkanyarban parkoltak, egy részük sátrat is állított. Már az előző napi hágóknál, főleg az Agnelnél, is csak néztem, mennyi lakókocsi áll az útszélén meg a kicsit is egyenesebb helyeken. Svájcban mindenhol ki van írva, hogy kempingezni tilos, a franciáknál meg itt az olaszoknál meg a leghetlenebb helyeken is vadkempingeznek. A legdurvább egy holland csapat volt, akik az Agnel egyik szerpentinjénél szabályos táborot vertek.

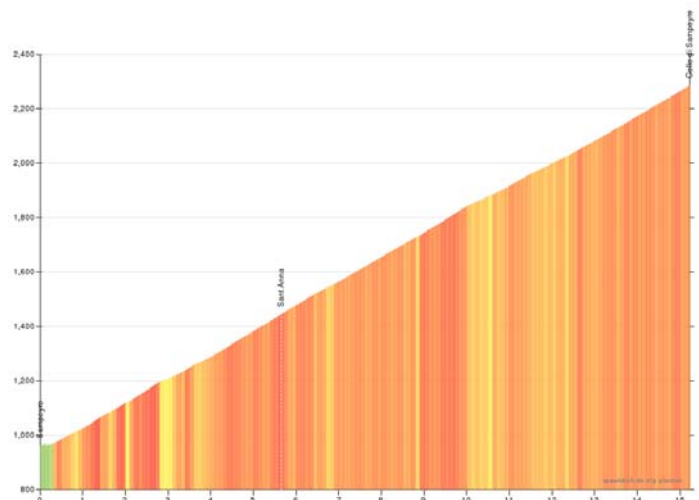
Szóval elindultam a kempingből, és nagyjából Sampeyre-ig (fogalmam sincs, hogy ejtik ki és milyen nyelven, annyi tuti, hogy Olaszország) gurultam. Itt kezdődik a jó 17 kilométeres hágóút a Colle di Sampeyre-re.

Colle di Sampeyre (2284 m), Sampeyre felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/colle-di-sampeyre/profile/nordrampe-von-sampeyre/>
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Colle-di-Sampeyre&qryMountainID=1924>

Táv: 15.6 km | Szint: 1329 m | Csúcs: 2284 m | Indulás: 955 m | Átl. emelkedő: 8.5%

Az eddigi legizzadósabb (tessék szó szerint érteni: mezt kellett cserélni, csepegett az izzadság belőle), de szép hágó volt ez is. A végig, folyamatosan, enyhébb szakaszok nélküli 9% emelkedő 17 kilométeren keresztül elég ütős. Brutális, albán minőségű aszfalt, százas csapatokban vadászó legyek, bögölyök, rengeteg

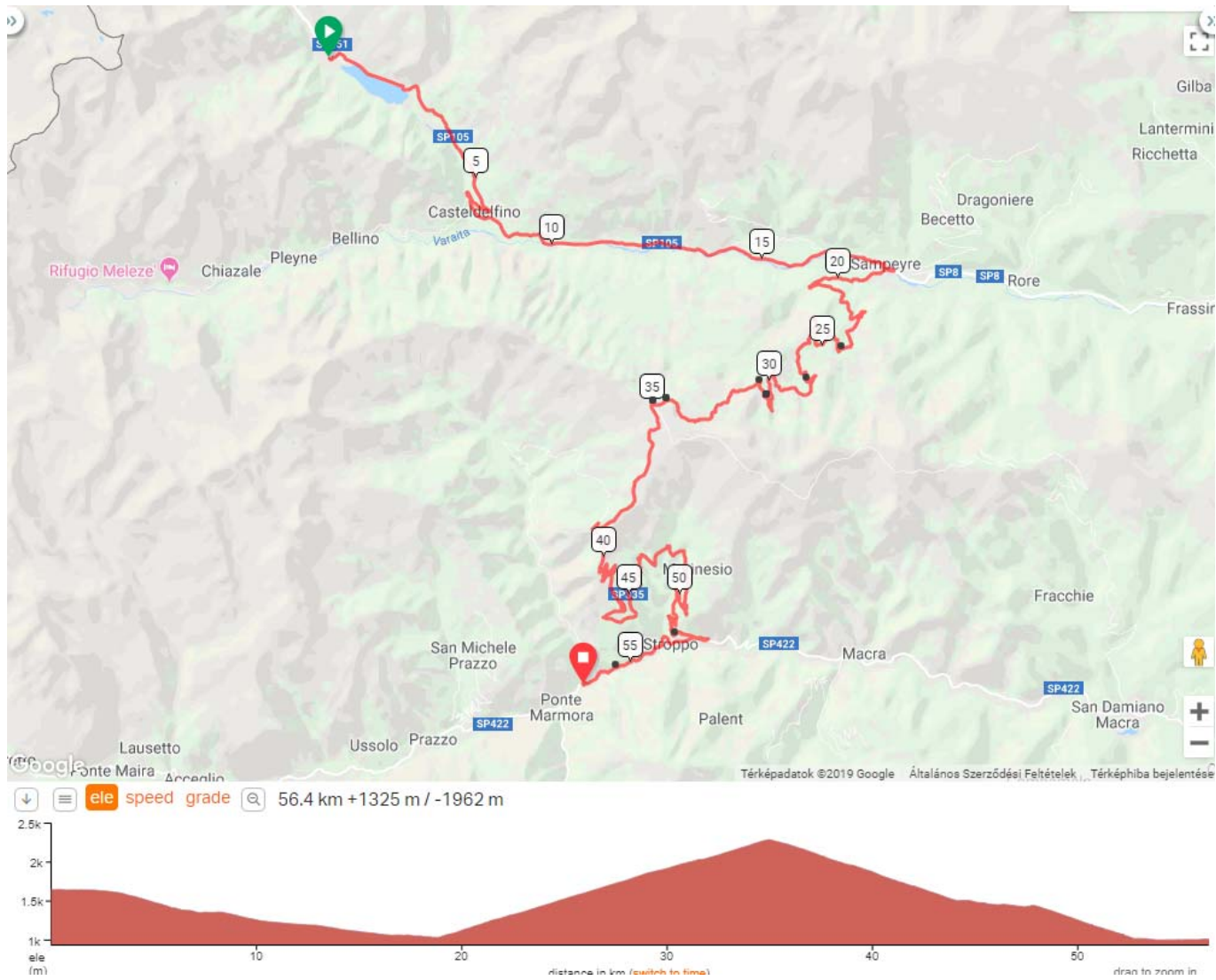


autó, és a hágók elmaradhatatlan döglegyei, a motorosok, ami az egysávnyi széles úton nagy „élvezetet” biztosított, állandóan koncentrálni, hogy elférjünk. Ezek a körülmények elég sokat rontottak a hangulaton, és a tájképen (mert az utat kellett nézni meg folyamatosan erőlködni), de azért így is nagyon szép hágó volt. Eleinte árnyas erdő, aztán az erdő fogyott, viszont feltekertem egy felhőbe, így a nap nem sütött. Aztán ennek is vége lett, mert kiérve a felhőből már jó melegecske volt.

Lefelé ismét csak az úttal és autókkal kellett küzdeni, de az azért kiderült, hogy ez az oldal is szép. Sőt lejjeb, ahol

egész kanyonszerű völgyben futott az út, még szebb lett. Még maga a kemping is ebben a völgyben volt egy kiszélesedésben.

A nap végül is rövidre sikeredett, de jól is volt így. Hamar leálltam egy kempingnél, mert a következő 20 kilométeres hágóhoz már kevés volt az idő és az erő. A kemping nagyon jó volt: csörgő patak, körben sziklák, hegyek, csendes is, szóval ideális. Egyedül a wifit hiányoltam, de ott kint a természetben érthető a hiánya.



Szállás: **Camping Park Valle Maira** (Pian della Ferriera, 1, 12028 Prazzo),

<http://www.campingparkvallemaira.com/> — 10 €

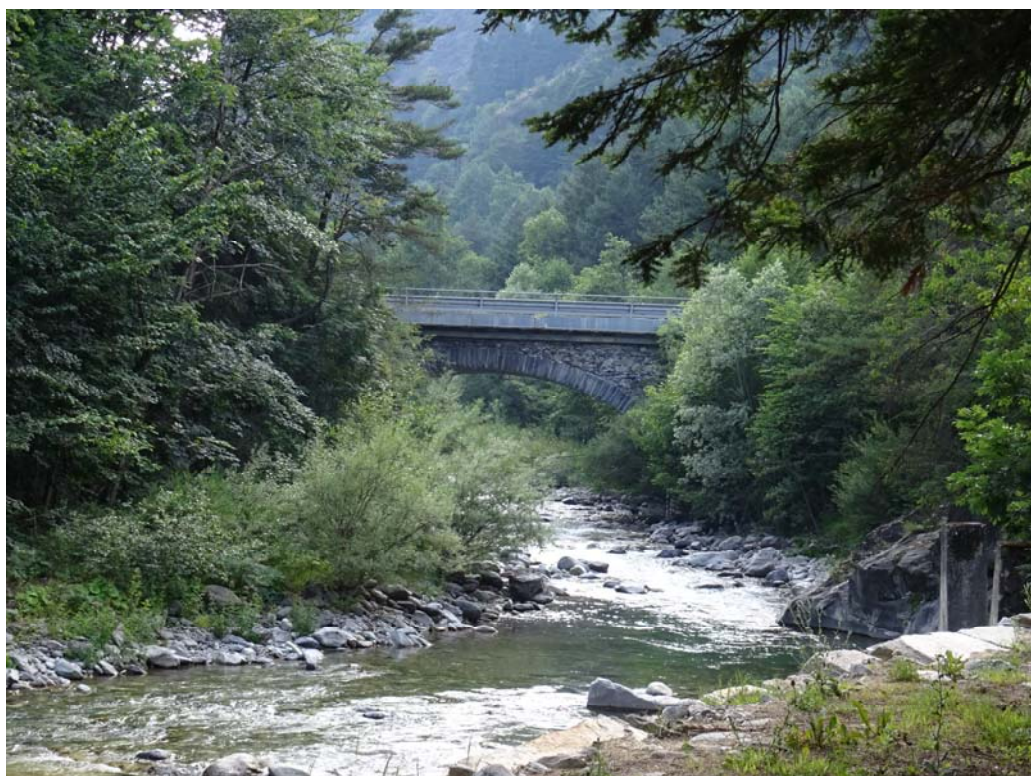
Táv: 56,4 km

Idő: 4:48

Átlagsebesség: 11,7 km/h

Max. sebesség: 58,9 km/h

Emelkedő: 1325 m



21. NAP: 2019. július 22. (hétfő), Prazzo – Vinadio (Olaszország)

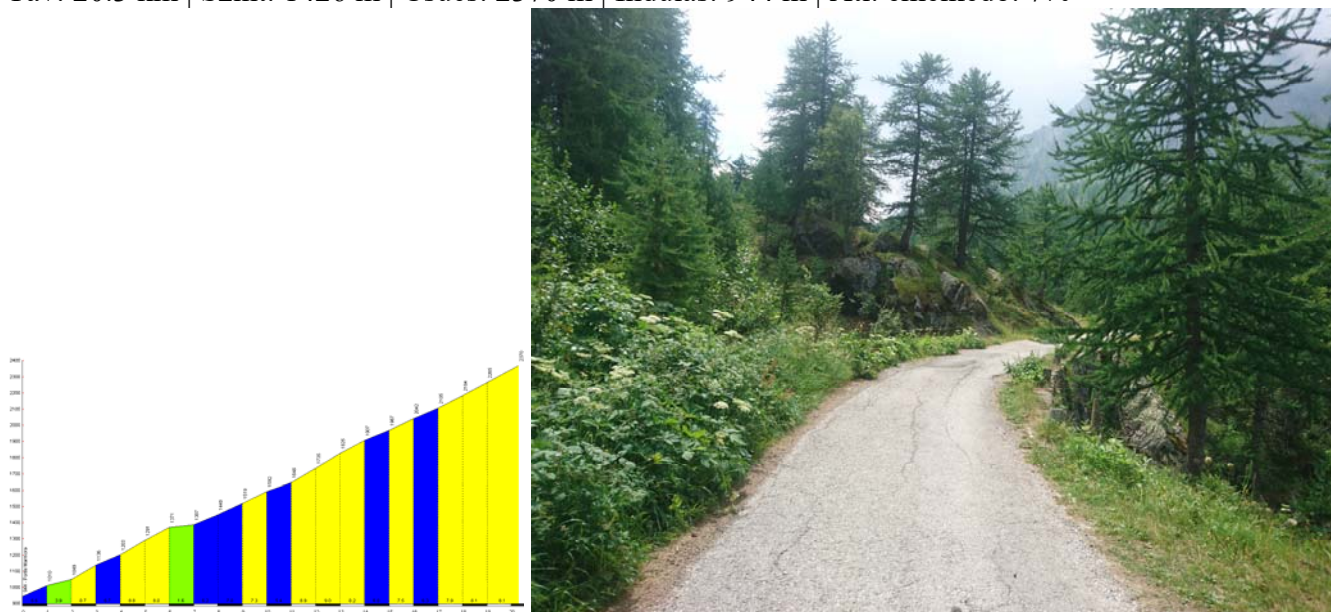
Ezen a napon aludtam egy nagyot, nagyon kényelmesen keltem, asztalnál reggeliztem, igazi luxus volt. Így aztán későn indultam, volt 10:30 is, amikor biciklire ültem. 800 méteren keresztül tartott a lejtős út, aztán utána egyből ráfordultam a hágóra. Ez gyenge 18 km volt. Nehézségre vegyes volt, voltak benne laposabb meg nagyon meredek részek is. A nagyon meredek azt jelenti, hogy néhány tíz méteren keresztül tolni kellett a biciklit, de még így is alig sikerült feljebb jutnom. Mondjuk ezek a részek sacra legalább harminc százalékos emelkedők voltak. El is gondolkoztam rajta, hogy majd a Zoncolannak szabad-e csomaggal nekiragaszkozni. Az út minősége kicsit jobb volt, mint előző nap, bár ez nem jelenti azt, hogy helyenként ne hiányzott volna teljesen az aszfalt, amikor kőátfolyások voltak az úttesten. De ezek is az úttest részei voltak már, az autók letaposták.

Szerencsére a légy- és az autómennyiség jóval kisebb volt, így komfortosabban haladhattam felfelé. A cél a Colle Eisischie volt a maga 2370 méterével.

Colle d'Eisischie (2370 m) Ponte Marmora felől

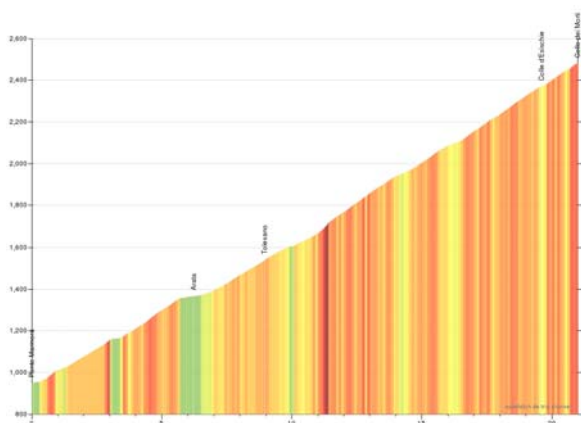
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Colle-dEisischie&qryMountainID=1876>

Táv: 20.3 km | Szint: 1426 m | Csúcs: 2370 m | Indulás: 944 m | Átl. emelkedő: 7%



Nagyon szép út volt az első méterétől. A felhőjáték ezen a napon is megtörtént, először sütött a nap, aztán a felhőben jártam, akkor nem pörkölődtem, majd mire felértem a csúcra, megint kisütött a nap. A hágó már felhőben volt megint egy picit, viszont a túoldalán óriási köd volt az egész völgyben, és áramlott felfelé. Tisztán lehetett látni, ahogy hömpölyögnek a felhők a hegyoldalon felfelé. A legmókásabb az volt, hogy a felhők is a hágót kedvelték, ott voltak a legsűrűbben, és persze a szél is ott volt a legnagyobb.

Az Eisischie mellett, pár kilométeren belül három másik hágót is teljesítettem: **Colle del Valonetto** (2447 m), **Colle (della) Fauneria** (Colle dei Morti / Col di Morts / Col Cuneo, 2481 m, Ponte Marmora felől, <http://www.quaeldich.de/paesse/colle-dei-morti/profile/nordrampe-von-ponte-marmora/>, <https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Colle-della-Fauniera&qryMountainID=1903>), **Colle Valcavera** (2416 m), ez utóbbihoz egy száz méteres kitérőt kellett tenni.



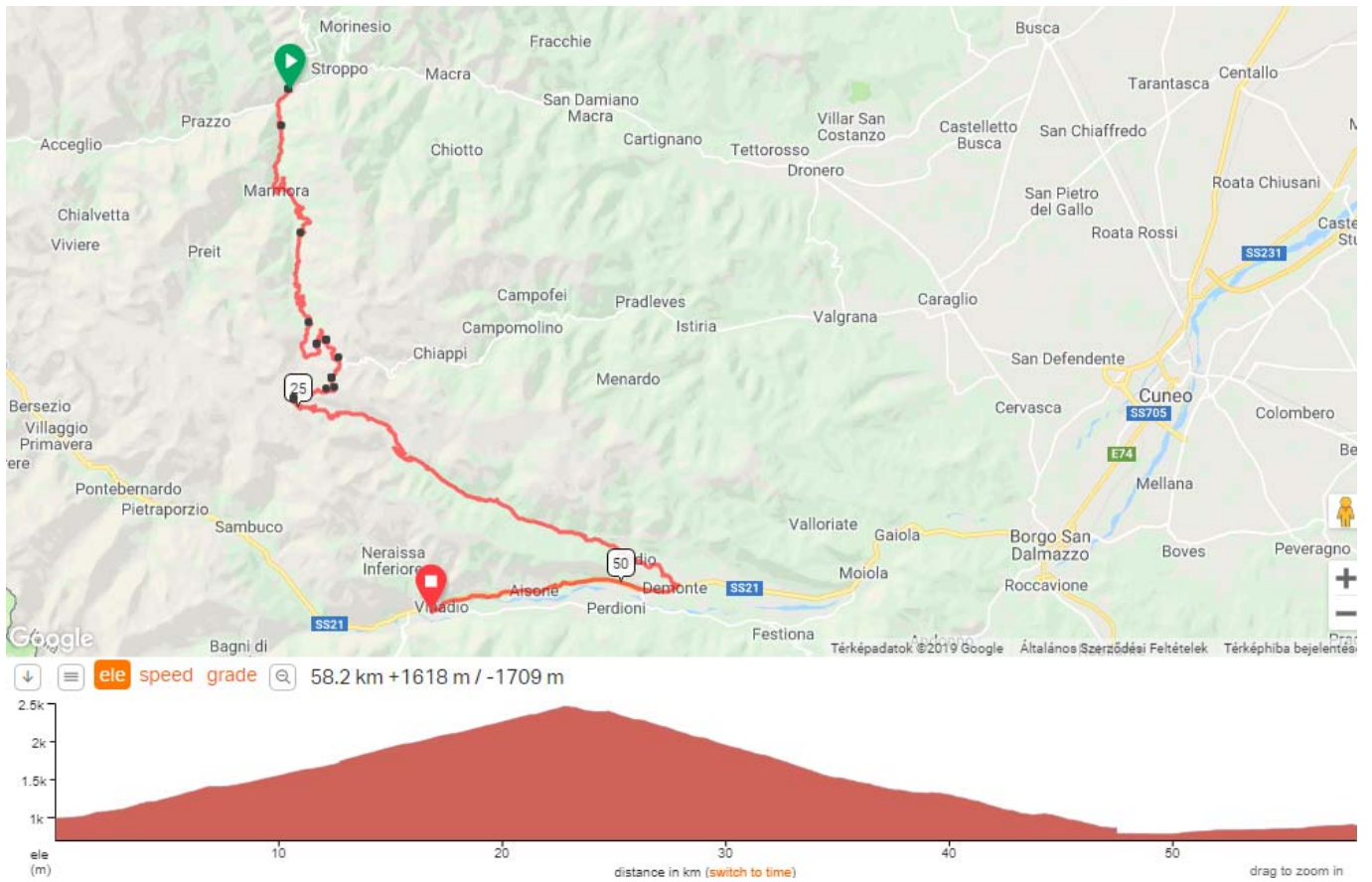
Ezután egy hosszú gurulás következett. Valami elképesztően szép völgyben vezetett lefelé az út. Természetesen rengeteg szerpentin, nagyon sok fékezéssel. Viszonylag jó volt az út minősége, úgyhogy lehetett haladni is, amit nem lehetett, az a fényképezés, mert annyira ködös, homályos volt az idő, hogy úgysem látszott volna semmi. Pedig a látvány elképesztő volt.

Demontéig gurultam, ez volt az első város, amivel ezen a napon találkoztam, úgyhogy be is kanyarodtam. Kerestem egy élelmiszerboltot, vettem enni-innivalót, mert már az utolsó halkonzervet is megettem a hágó előtt. Illetve ezt a napot csak vízzel teljesítettem mint folyadékkal, semmi üdítő vagy gyümölcslé.

Némi szusszanás után a városban persze megettem azt a kis kaját, amit megvettem, megittam egy fél liter tejet, és indultam tovább. Hol erősebben, hol gyengébben emelkedő út következett, azt viszont már lehetett látni az időből erőteljesen kifutottam, az erő fogytán, így aztán a következő hágónak, ami megint vagy 17 km, már nem lódultam neki, hanem Vinadióban egy alkalmas útszéli kempingben lesátoroztam.

(Igazából egy hatalmas kempingváros ez, de valahogy mégis nagyon kellemes.





Szállás: *Campeggio Dei Forti* (Piazza D'Armi, 12010 Vinadio) — 10 €

Táv: 58,2 km

Idő: 5:27

Átlagsebesség: 10,7 km/h

Max. sebesség: 58,3 km/h

Emelkedő: 1618 m

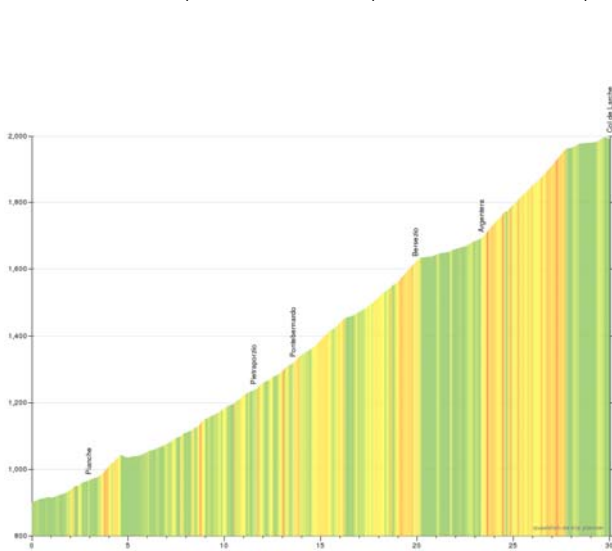


22. NAP: 2019. július 23. (kedd), Vinadio – Jausiers (Franciaország)

Ezen a napon a Colle della Maddalenára indultam, aztán a Col de Larche-ra érkeztem meg. De hívják Col de l'Argentière-nek is. 1991 méter magasan van, és az út a kempingtől 32 km-en keresztül idevezetett. Főút volt, úgyhogy jó minőségű és kellően széles. Ráadásul még forgalom se nagyon volt rajta.

Colle della Maddalena / Col de Larche / Col de l'Argentière (1991 m), Ruviera felől <http://www.quaeldich.de/paesse/col-de-larche/profile/suedostrampe-von-ruviera/>
Pietraporzio felől: <https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Colle-della-Maddalena&qryMountainID=1905>

Táv: 18.3 km | Szint: 750 m | Csúcs: 1996 m | Indulás: 1246 m | Átl. emelkedő: 4.1%



A hágónál már Franciaország kezdődött, de szerencsére az út ott is megmaradt főútnak, ennek következtében egész nagy sebességgel lehetett fékezés nélkül lefele száguldani körülbelül egy 20 km-en keresztül. Az út szokás szerint nagyon szép volt, bár amiatt, hogy viszonylag széles völgyben széles főút volt, kevésbé volt romantikus. De persze így is volt mit bámulni bőven.

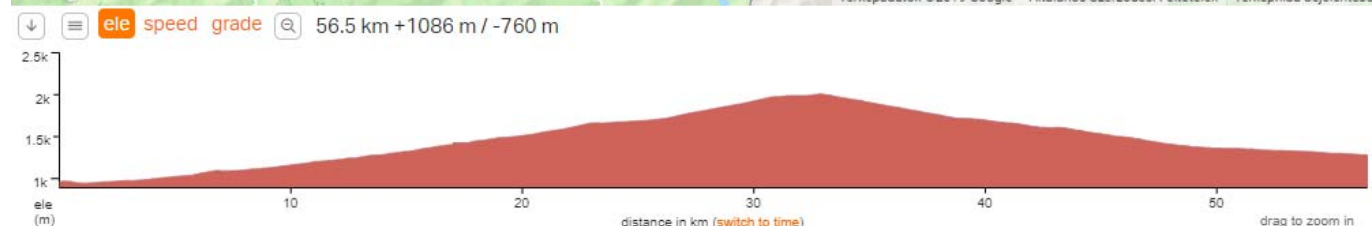
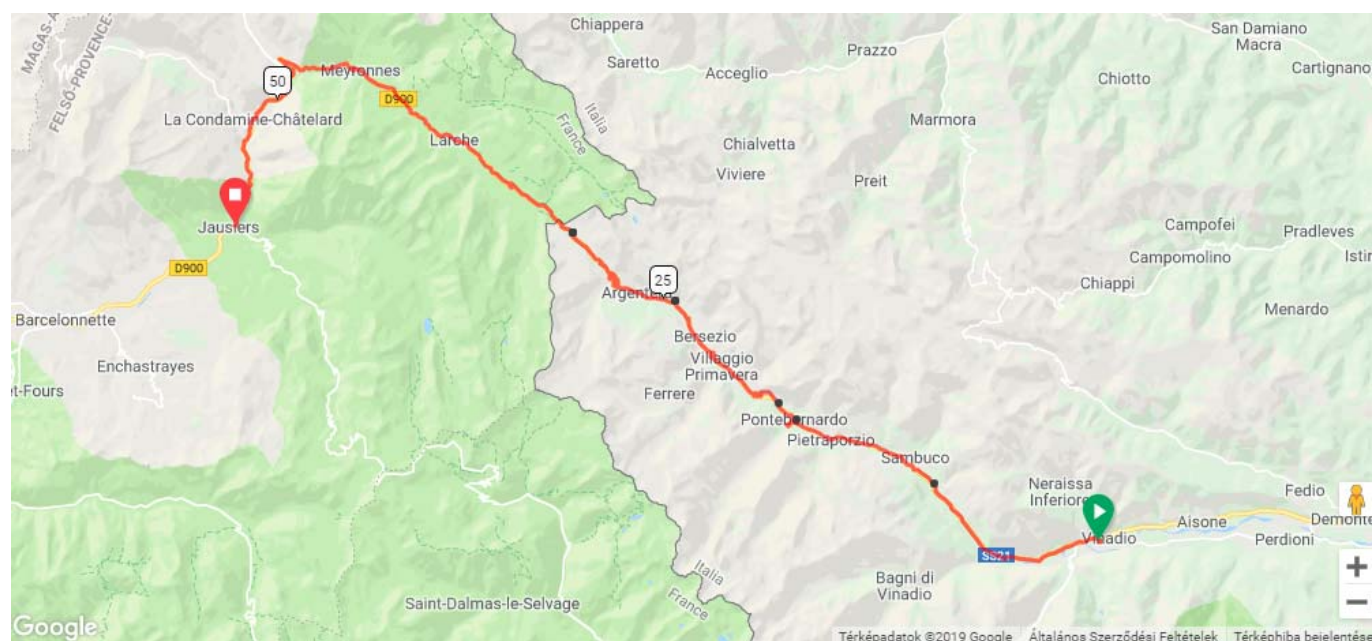
Délben még egy két fogásos ebédet is ettem valahol a puszta közepén. Ez volt a napi menü az étteremben. Az első fogás pasta, a második roston csirkemell salátával. Magyarázta pincér srác, hogy mik a lehetőségek, de csak a pasta, oliva meg a pollo voltak ismerősök. Aztán előkerült egy kiszolgálólány, ő tudott angolul is, mint kiderült, horvát. Nála fizettem (12 euró volt), aztán hvala!-val meg Do vidjenja!-val búcsúztam.

Egyébként ezen a napon derült ki a már említett töltőhiba oka is. Már pár napja észrevettem, hogy nem tölt az agydinamós telefontöltőm. Először a telefon csatlakozójára gyanakodtam, aztán láttam, hogy a kis küttyü zöld lámpácskája nem világít, ezért azt hittem, az romlott el. Aztán végül egy alagútban megláttam, hogy a lámpa se világít, úgyhogy máshol van a probléma (kábel, agydinamó, majd kiderül). Tragédiának nem tekintettem, mert volt power bankom, meg elemes első-hátsó lámpa is, csak épp a bringa saját lámpáját olyan egyszerű volt menet közben kapcsolni. Ezt a hibát nem tudtam javítani. Ellenben ezen a napon reggel kicseréltem a hátsó fékpofákat. Nagyon el voltak kopva már.

A nap tulajdonképpen kényelmes biciklizés lett volna, hogyha nem lettem volna annyira fáradt, mint már egy-két napja tapasztaltam. A legkisebb emelkedő is nagyon megfogott, erősen lelassultam, így aztán csak keveset tudtam teljesíteni egy nap.

Kempingezni, mint előre kinéztem, Jausiers-ben álltam meg. Többet vagy tovább menni nem is lett volna értelme, mert Jausiers után a 2800 méter fölötti Cim de la Bonette és a környező hágók következnek. Maga az út is oda föl legalább 30 km, úgyhogy bőven ráért reggel elkezdni. A kempinget itt a hágóút kezdetén már ismertem, mikor három éve voltam fent a Bonette-n, láttam, hol van. A kempingbe érve szolid mennydörgés fogadott, és mire állt a sátor, és lefürödtem, már el is kezdett esni. Igaz, nem valami nagy eső, ami jó volt, mert még boltba menni is akartam. Első körben ugyan nem, de végül még kenyeret is sikerült vennem. Örömteli esemény volt, ugyanis már napok óta nem volt friss kenyérem, egyhetes szárazat rágcsáltam. A recepcióst kérdeztem, hol lehet kenyeret kapni. Aszongya menjek be a VÁROS központjába, és ott erre meg erre. Basszus, az egész VÁROS vagy 30 ház, ebből 15

egy sétálóutca. Ez a központ. (Na jó, a peremen szanaszét azért még vannak házak, szállodák, a Wikipédia szerint ezernél is többen lakják, szóval tényleg komoly település.) És ami még röhejesebb: sokkal inkább város ez a harminc ház, mint Debrecen... És szerencsére volt benne bolt, amit egész nap nem láttam. Igaz, hogy csak egy, de az jó bolt. Csak épp ott nem árulnak kenyeret, mert a világnak azon a részén erre a célra van külön a boulangerie vagy mi, ami mellett simán elmentem. Annyi szerencsém volt, hogy állt egy koma a bolt előtt bagettel a kezében, és tőle megkérdeztem, hol szerezte.



Szállás: **Camping le Planet** (place d'Arnaudville, 04850 Jausiers), <http://www.camping-jausiers.fr/> — 9,20 €

Táv: 53,5 km

Idő: 4:13

Átlagsebesség: 13,4 km/h

Max. sebesség: 63,6 km/h

Emelkedő: 1086 m



23. NAP: 2019. július 24. (szerda), Jausiers – Beuil (Franciaország)

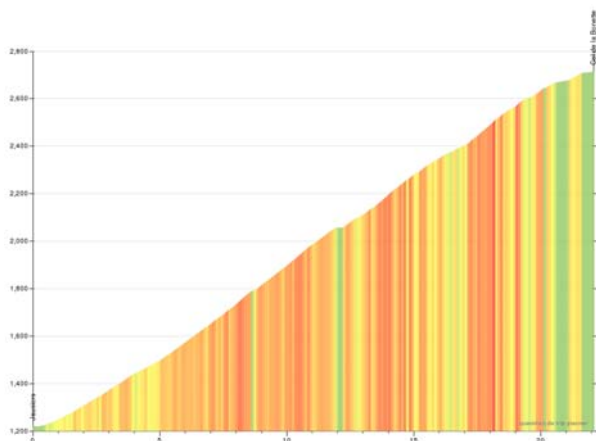
A Cime de la Bonette (2802 m) most is csodaszép volt, és az a felfelé 24 km se volt vészes a maga 7-9%-os emelkedésével. Egyúttal felfelé érintettem a **Faux col de Restefond**-t (2656 m), a **Col de Restefond**-t (2680 m) és a **Col de la Bonette**-et (2715 m), lefelé pedig a **Col de Raspailon**-t (2513 m).

Cime de la Bonette (2802 m), Jausiers felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-de-la-bonette/profile/nordanfahrt-von-jausiers/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-de-la-Bonette&qryMountainID=6062>

Táv: 24 km | Szint: 1589 m | Csúcs: 2802 m | Indulás: 1213 m | Átl. emelkedő: 6.6% | Max. 9%



VIDEÓk: itt mentem fel: <https://youtu.be/QIRrAeO7aIM>, itt gurultam le a Bonette-ről: <https://youtu.be/ztPh7NfwNOM>.

Nem emlékeztem, hogy ennyire szép. És utána vagy 55 km a Tinée folyó völgyében, húúúú....

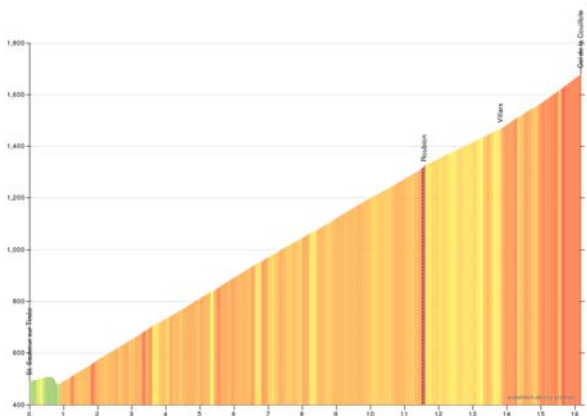
A nap végén, este 9-kor ott volt még ráadásnak a Col de la Couillole (1678 m), ahol a hágó tetején a parkolóban egy fiatal pár táncolt valamilyen klasszikus táncot a naplementében.

Col de la Couillole (1678 m), Saint-Sauveur-sur-Tinée felől

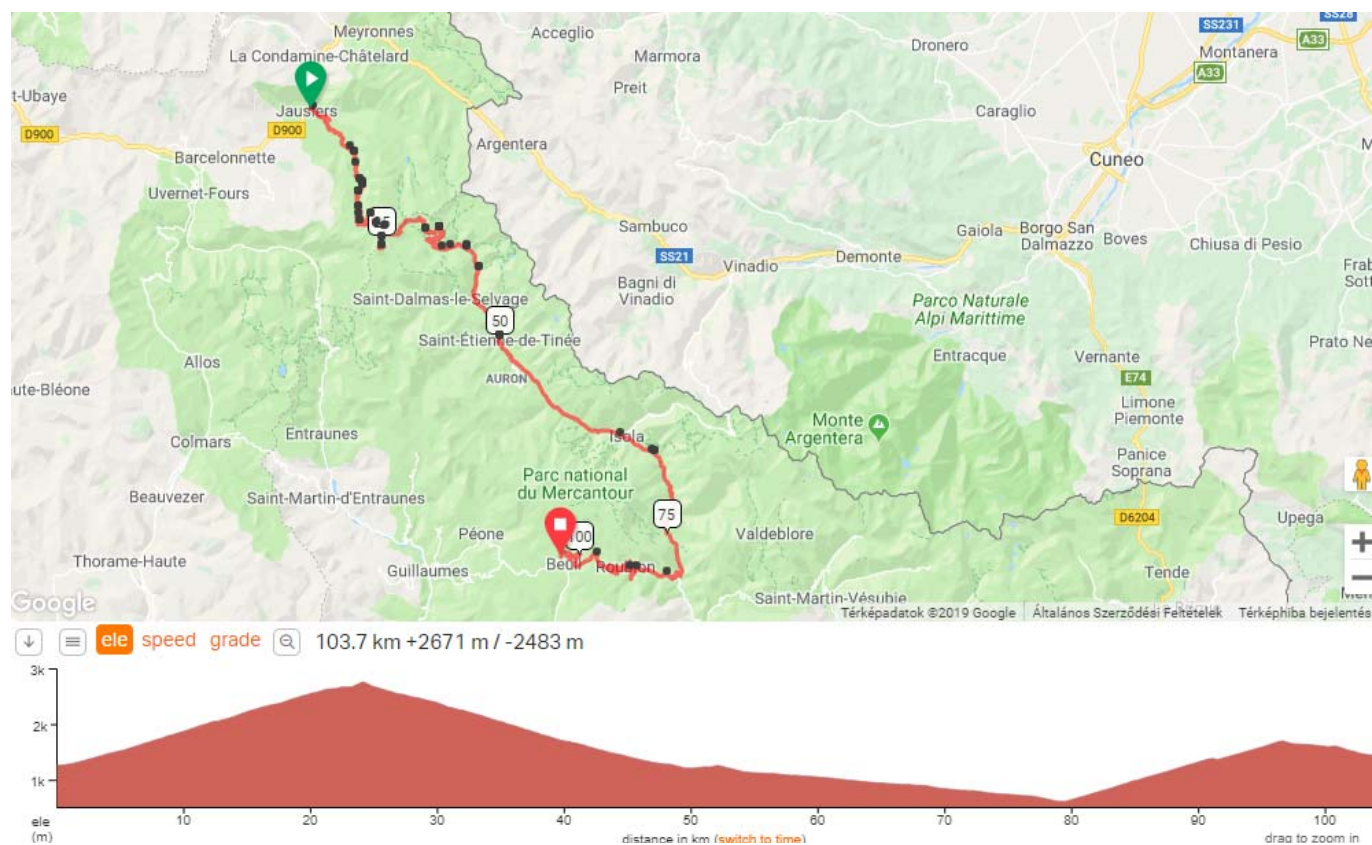
<http://www.quaeldich.de/paesse/col-de-la-couillole/profile/ostrampe-von-st-sauveur/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-de-la-Couillole&qryMountainID=6101>

Táv: 16.02 km | Szint: 1168 m | Csúcs: 1678 m | Indulás: 510 m | Átl. emelkedő: 7.3%



Ezen a napon amúgy elég jó erőben voltam, bizonyára az elmúlt három rövidebb nap segített pihenni egy kicsit. A RideWithGPS szerint például gyorsabb voltam, mint három éve. (Küldtek róla értesítést.) Amúgy vagy 5 óra kellett a 24 km-hez, a RideWithGPS-es csúcás 43 perc. De az már egy ufo lehetett...



Szállás: **Camping Le Cians** (Route du Col de la Couillole, 06470 Beuil), <https://camping-le-cians.fr/>

— 10 €

Táv: 103,7 km

Idő: 8:38

Átlagsebesség: 12 km/h

Max. sebesség: km/h

Emelkedő: 2671 m



24. NAP: 2019. július 25. (csütörtök), Beuil – Château-Arnoux-Saint-Auban (Franciaország)

A tegnapi nagyon klassz volt, még ha kicsit hosszúra is nyúlt. Tökéletes volt az időjárás, tökéletes volt az úttest, tökéletes volt az emelkedő, tökéletes volt a táj. Szóval szuper nap volt, ami előtt csak kalapot, illetve sapkát lehet emelni. (A sapkaemelést – vagyishát *chapeau*-t – egyébként egy nagyjából 75 éves biciklistól hallottam először, amikor éppen eltekert mellettem felfelé a Bonette-re. Na, olyan szálkás lábizmaim se lesznek, mint amilyenek neki vannak).

A kemping maga nem volt túlságosan jó, mert viszonylag korán felébresztettek a tyúkok.

De így legalább egy kicsit hamarabb indultam. 31 fok volt már reggel is, mikor elindultam, úgyhogy nem nagyon reménykedtem benne, hogy hűvös lesz. Így ezen a napon a hágók helyett a forrósággal küzdöttem. 33-35 fok árnyékban, de árnyék nem volt; mért a biciklim helyette 42 fokot. A só kiült a sapkámra.



A faluban rögtön rákanyarodtam egy emelkedőre. Azt hittem előbb-utóbb jön a lejtő, de csak nem jött. Már túl

voltam a szomszéd településen is, Valbergen, amikor kiderült, hogy azért, mert egy hágón voltam: **Col du Valberg** (1672 m). Igazából nem volt magas, legalábbis abból az irányból; nekem csak néhány száz méter szintet kellett megtennem. Lefele viszont igen jól gurultam.

Egész nap viszonylag kis forgalmú és jó minőségű utakon mentem, és javarészt lejtőkön, kevésbé emelkedőkön. Mondjuk, hullámozás előfordult. A legrosszabb persze a meleg volt. Tényleg egészen rettenetesen tudott pörkölni az ember a napon, és egyáltalán nem volt árnyék, legalábbis alig-alig. Délben egy csapnál megálltam, hogy pihenek egyet, iszok, mosdok, de aztán persze kiderült, hogy a csapból egy csepp víz sem jön. Az Alpoknak az a déli része már nagyon kietlen, a patakok szárazak, a folyókban alig van víz, források, kifolyók alig fordulnak elő. Az említett csap után például majd csak öt kilométerrel odébb egy hotelnek a büféjében tudtam megmeríteni a kulacsot, míg az északi



részeken léptenyomon csorog a víz a sziklákból. Amúgy a büfénél ittam egy kólát, meg ettem egy jégkrémet is. A rettenetes meleg egészen estig kitartott, este fél hattól már félmeztelen tekertem, akkor már nem pörkölt olyan erősen a nap. Nyolc óra előtt érkeztem abba a városba, ahol kinéztem egy kempinget. Kicsit gyanús volt, hogy nem talákoztam tájékoztató táblákkal útközben, hogy kemping várható. A településre érve meg is találtam az elágazásnál azt a KRESZ táblát, amin gondosan leragasztották a kempingre utaló jelet — időközben megszűnt.



Mivel túl sok értelmét nem láttam, hogy továbbmenjek a következő településig, mert kempinget úgyse találtam volna ott se, ezért az első kétszillagos kis hotelnél megálltam a város végén. Itt kipakoltam mindent cuccomat a táskából, hadd szellőzzenek. Sajnos mosási lehetőség nem volt, így az elmaradt. De legalább kiszellőztek az ruháim.

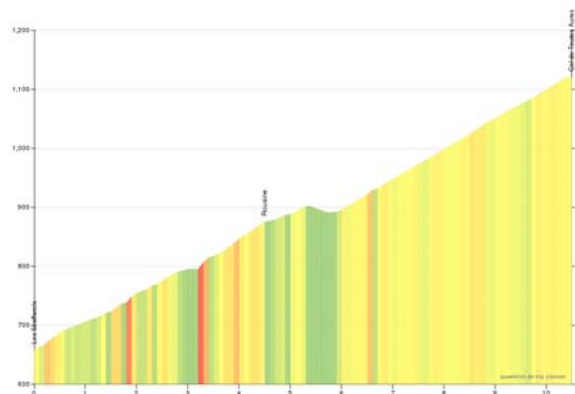
Amúgy a már említett Col de Valberg mellett volt pár kisebb hágó is a napfolyamán:

Col de Toutes Aures (1124 m), Les Scaffarels felől

<http://www.quaeldich.de/paessee/col-de-toutes-aures/profile/ostanfahrt-von-les-scaffarels/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-de-Toutes-Aures&qryMountainID=6459>

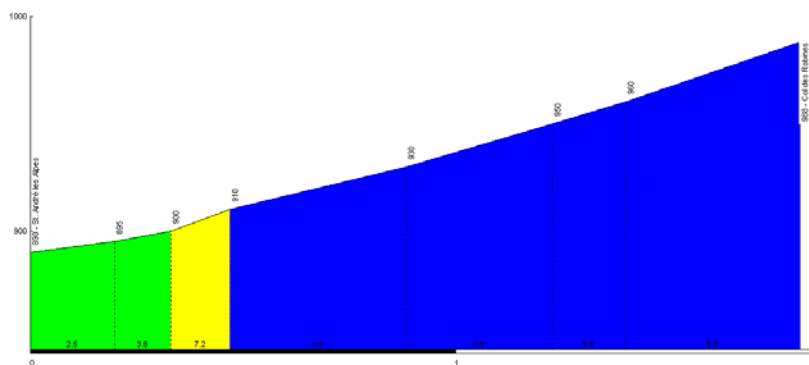
Táv: 10.6 km | Szint: 465 m | Csúcs: 1120 m | Indulás: 655 m | Átl. emelkedő: 4.4%



Col des Robines (988 m), Saint André les Alpes felől

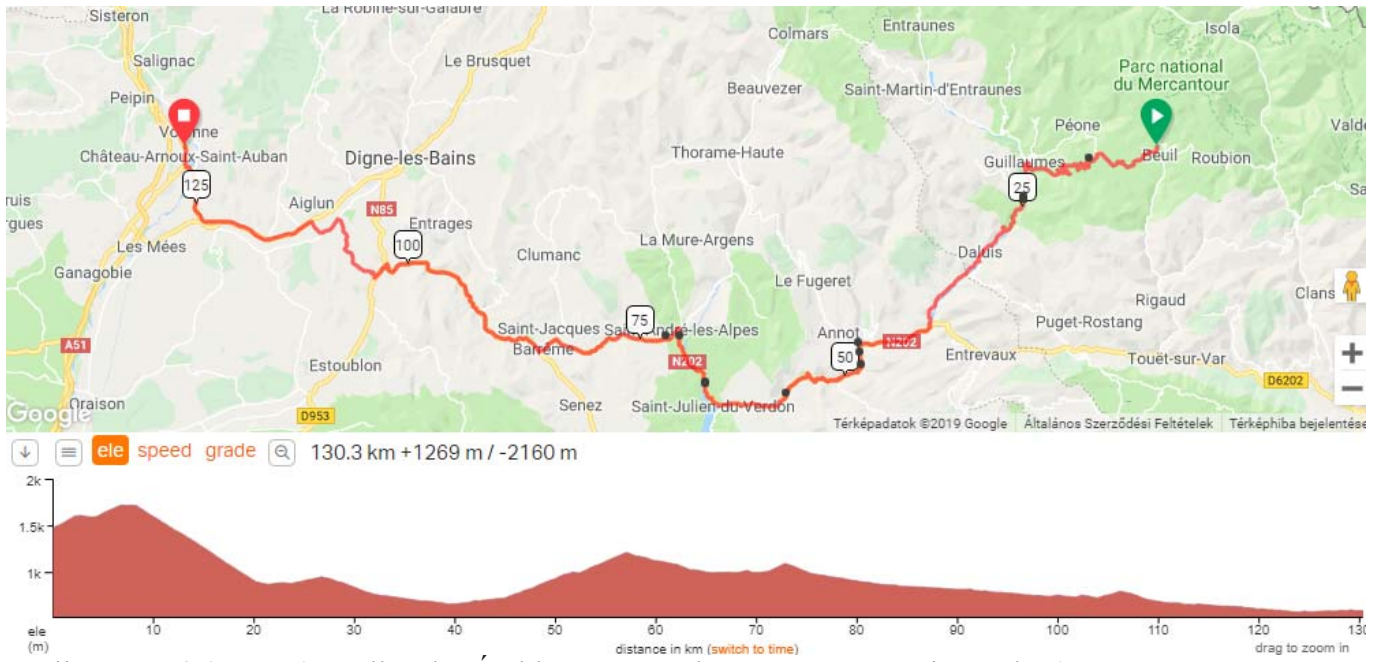
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-des-Robines&qryMountainID=6541>

Táv: 1.8 km | Szint: 98 m | Csúcs: 988 m | Indulás: 890 m | Átl. emelkedő: 5.4%



És nagyon szép helyeket is láttam.





Szállás: **Hotel du Lac** (12 Allée des Érables, 04160 Château-Arnoux-Saint-Auban),
<https://www.hotellerie-du-lac-04.com/> — 59,90 €

Táv: 130,3 km

Idő: 7:30

Átlagsebesség: 17,4 km/h

Max. sebesség: 57,9 km/h

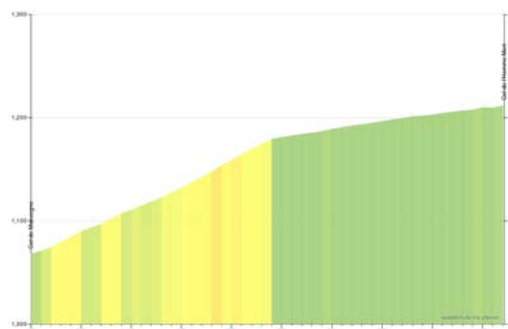
Emelkedő: 1269 m



25. NAP: 2019. július 26. (péntek), Château-Arnoux-Saint-Auban – Malaucène (Franciaország)

Ezen a napon kezdtem kisebb hágókkal: **Col de Pigière** (968 m), **Col de Macuegne** (1068 m), **Col de l'Homme Mort** (1213 m), a Col de Macuegne felől

<http://www.quaeldich.de/paessee/col-de-l-homme-mort-provence/profile/nordauffahrt-vom-col-de-macuegne/>



Az igazi nagy azonban a Mont Ventoux volt, különösen a vége.

Mont Ventoux (1909 m), Sault felől

<http://www.quaeldich.de/paessee/mont-ventoux/profile/ostrampe-von-sault/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Mont-Ventoux&qryMountainID=2>

Táv: 25.7 km | Szint: 1152 m | Csúcs: 1912 m | Indulás: 760 m | Átl. emelkedő: 4.5% | Max. 11%



A végén ugyanis nem csak a meredeksége nőtt meg, hanem az időjárás is elromlott. Távolabbról még teljesen tisztán látszott a csúcson álló torony, mire viszont közelebb értem, nagyon sötét felhők jöttek fel, és azokba belefutva már alig valamit lehetett látni. Lámpagyújtás a ködben, lépésben közlekedő autók. Ha épp fel is lebbent a köd pár másodpercre, a következő szépfuvallat újra szürkébe borított mindent.

A torony tövénél például ennyi volt a látvány: → magyarán semmit. De ettől még jártam a híres-nevezetes Mont Ventoux-n, ami nem kicsit népszerű a bringások között. Ennek megfelelően például speciális biciklis szemetesek vannak kitéve az út mellé, amikbe megállás nélkül is beletrafálhat a kerékpáros.



A Mont Ventoux csúcsa (Sommet du Mont Ventoux, 1909 m) előtt nem sokkal egyébként került még egy jelzett hágó, a **Col des Tempêtes** (1832 m).

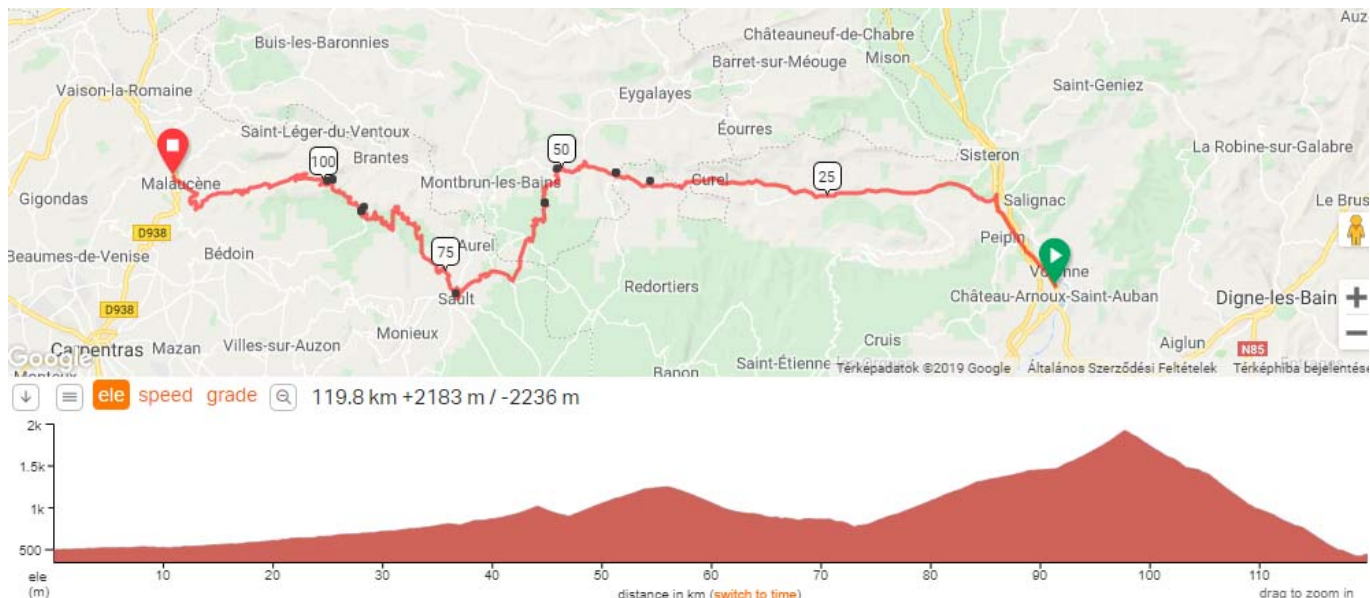


Ezen a **VIDEÓN**: https://youtu.be/zD-CjcwU_w Bédoinból indulnak a Mont Ventoux-ra, az út második fele ugyanaz, mint amin én is mentem.

A Mont Ventoux-ról rövid öltözködés után legurultam (**VIDEÓN** ilyen ez a szakasz:

<https://youtu.be/rsMSNeShliE>), először csak lassan, köd miatt, aztán kicsit gyorsabban. És mivel ez egy hosszú nap volt, meglehetősen későn értem be egy kempingbe. Ez egyrészt jó, mert ilyenkor nem jelentkezik be az ember, és magára vessen a kemping, miért nem tart éjszakai ügyeletet, másrészt rossz, mert nem mindig egyszerű sátorozó helyet találni. Ebben a kempingben is szétnéztem, de a sátras részen olyan sűrűn voltak, hogy nem szántam rá magam, hogy oda verjem fel én is. Inkább egy üres lakókocsi helyet foglaltam el. Ez ugyan köves volt, azaz nem lehetett rendesen a sátrat felállítani, de mivel nagyon langyos volt az este, úgy döntöttem, a csillagok alatt alszok. (Sátor a földön, rajta a matrac, azon én. Felül a csillagok.) Végül is ez a szállás csak két szempontból lett jó: volt meleg víz és ingyen volt. Meg a csillagok alatt alvás is kiváló ötletnek bizonyult, egy vékony pulcsi bőven elég volt. Viszont aludni nem sokat sikerült, mert kétszer is elkezdett csapkodni az eső. Magamra húztam a sátorlapot, de szerencsére végül nem esett.





Szállás: **Camping Le Bosquet** (Route de Suzette, 84340 Malaucène),
<http://www.campinglebosquet84.com/> — 0 €

Táv: 119,8 km

Idő: 9:11

Átlagsebesség: 13 km/h

Max. sebesség: 68 km/h

Emelkedő: 2183 m



26. NAP: 2019. július 27. (szombat), Malaucène – L'Épine (Franciaország)

Reggel (vagy épp hogy már világosodott) kiderült, hogy a fejemet, arcomat egész éjszaka birizgáló érzés nem hallucináció volt, hanem hangyák. Pici, apró szirszarok mászkáltak rajtam egész éjszaka, alvás helyett ezért vakaróztam. Hat után keltem is, gyorsan összekaptam magam, és 6:50-kor már úton voltam.

A jó kis lejtő gyorsan véget ért, jött a hullámozós rész, ami egész nap kitartott, összességében emelkedve. Nyolc körül értem egy hangulatos városkába (Mollans-sur-Ouvèze), miután leküzdöttem a félelmetes magasságú **Pas du Voltigeur**-t (328 m). Itt megreggeliztem, bevásároltam, mentem tovább.



Ezután nem soká elkezdett esni az eső. Nem túlságosan, de azért esett. Épp egy 4 kilométeres hágóutat kezdtem, ezen – meg még utána is – kitartott. A hágón beöltöztem, a csurom vizes trikót lecseréltem, majd mire leértem, lehetett is levenni az esődzsekit, mert némi meredek kaptató után kezdődött egy 9 kilométeres hágóút.

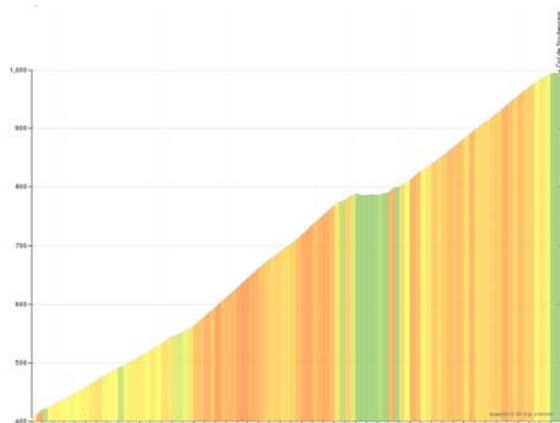
Ez egyébként az apró hágók napja volt: **Col Saint-Michel** (347 m), **Col d'Ey** (718 m), **Col de Soubeyrand** (994 m), **Le Collet** (604 m), **Col de Palluel** (801 m), **Col de la Saulce** (874 m).

Col de Soubeyrand (994 m), Sainte-Jalle felől Le Poët-Sigillat-n keresztül

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-de-soubeyrand/profile/suedwestauffahrt-von-ste-jalle-ueber-poet-sigillat/>

A D94-től 8.01 km | Szint: 994 | Average: 6.6%

Ha azt hinné valaki, hogy ezeket a kis hágókat fütyörészve is le lehet nyomni, téved, gyakran egész durva meredkségek az egyébként többnyire hullámozó emelkedők. Engem jobban fárasztanak, mint egy egyenletes hágóutat,



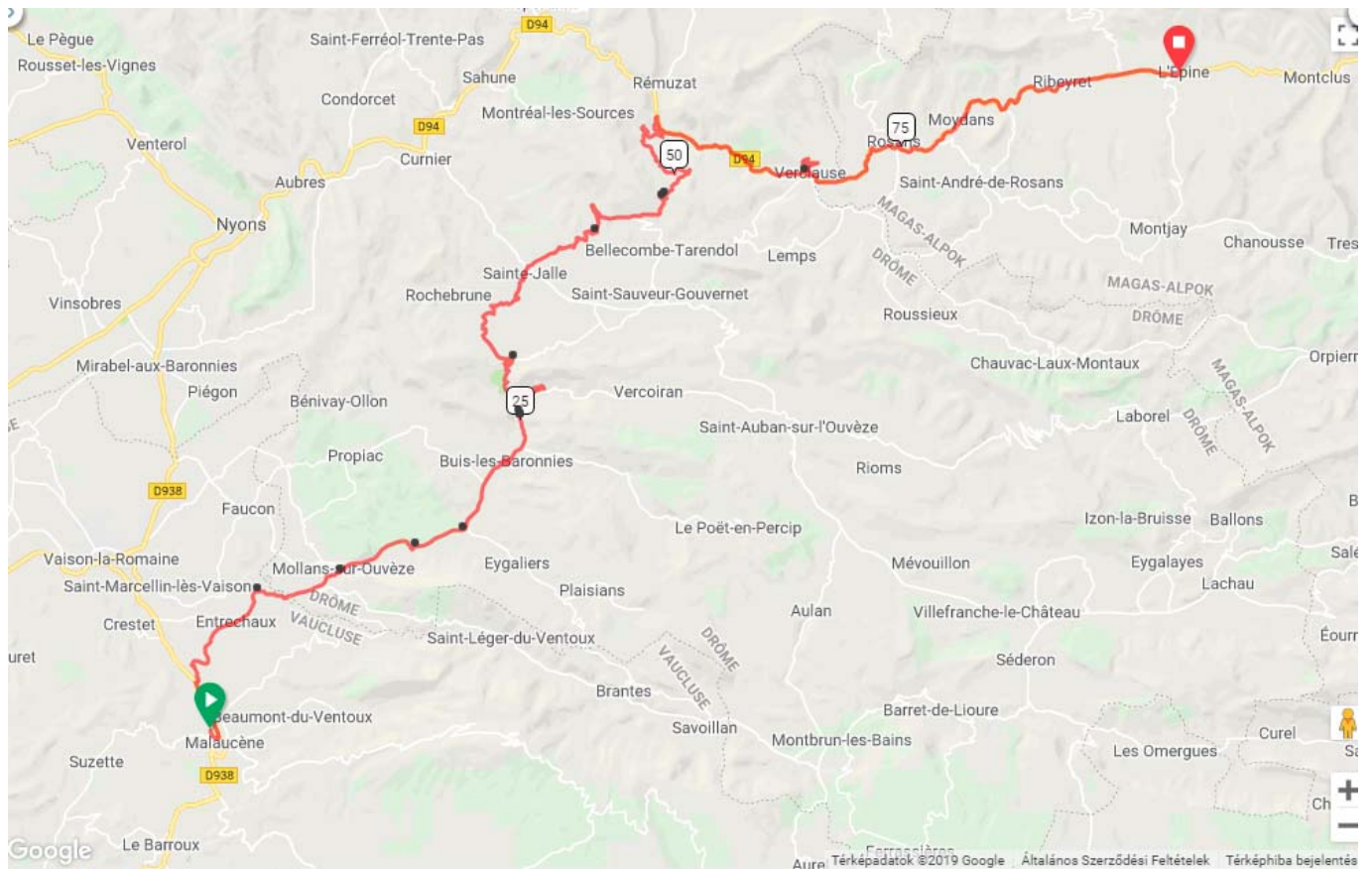


mert ezek a hágók magasságra hiába nem nagyok, de a kaptató rész ugyanúgy megvan. A 7%-os emelkedő az alap.

Mivel korán keltem, és minden göncöm súlyosan koszos volt, egy korai kempinget határoztam el. Ez azonban nem nagyon akart összejönni, és végül nem is jött össze. Először feltekertem vagy két kilométert egy kb. 10%-os emelkedőn, hogy megtudjam, nincs mosási lehetőség ott a hegytetőn levő kempingben. Aztán a következő kemping előtt rákezdte a zivatar. Hatalmas eső zúdult le több hullámban, eszméletlen nagy villámokkal. Szerencsére egy

snackbár fedett része alá tudtam húzódni, ott vártam ki a végét, hogy megkeressem a kempinget. Az is kitérő volt, fel a hegyre, le onnan... kemping meg sehol. Otthagytam a keresést, hogy majd jön valami. A nap is kisütött, haladtam tovább. Volna. Mert olyan emelkedők voltak, hogy alig bírtam feltekerni. A következő kemping 25 km. Gondoltam hogy ebből már semmi nem lesz, de bíztam benne, hogy valami jó vadkempingező helyet találok, hiszen mosni már úgyse marad idő. Aztán az időjárás keresztülhúzta a számításaimat. Egyszer csak elkezdett szemerkélni az eső, aztán egyre jobban szemerkélt, már vizes volt rajtam a két trikó. Akkor már felvettem a dzsekit, és végül az lett, hogy elkezdett szakadni. Ömlött, mintha dézsából öntötték volna. Én meg csak tekertem, tekertem a szakadó esőben. A telefon lemerülőben, kezdett esteledni... Az országúton meg sehol semmi nem volt. Nem hogy egy település vagy egy buszmegálló, de egy fa se a környéken. Miután már csuromvizes voltam, nyilvánvaló volt, hogy ott fogok aludni, ami először szembejön. Ez valami szállodaszerűség volt (auberge, jelentsen ez bármit), kényelmes szoba, és ami a legklasszabb az egészben: megkérdeztem, hogy mosni lehet-e, és azt mondták, hogy lehet. Úgyhogy már be is raktam egy adag ruhát. Még mosószer és szárítógép is volt. Ráadásul ingyen, mert amúgy szerintem nem igazán szoktak mosni a vendégek, láthatóan a szállodai cuccok mosására szolgált a mosókonyha.





Szállás: *Auberge des Baronnies* (Quartier la Remise, 05700 L'Épine),

<http://www.aubergedesbaronnies.fr/> — 60,50 € + 8 reggeli

Táv: 89,2 km

Idő: 7:42

Átlagsebesség: 11,6 km/h

Max. sebesség: 47,2 km/h

Emelkedő: 1824 m



27. NAP: 2019. július 28. (vasárnap), L'Épine – Entraigues (Franciaország)

Előző nap nagyon kimerültem, biztos a pocsék éjszakai alvás miatt. Épp ezért a kényelmes pihenés az auberge-ben igen jól esett. Számolva vele, hogy vagy találok boltot a közelben, vagy nem, az auberge-ben reggeliztem. Megdöbbentő módon semmi húsféle nem volt a választékban. Azért croissant-ból, sajtból, lekvárból pusztítottam alaposan.

Ehhez a naphoz egyébként betartandó volt terv nem, hogy meddig kéne eljutni. Jó lett volna közvetlenül az Alpe d'Huez előtt lenni, de végül estére egy hágóval odébb voltam. Sebaj! Legalább az előző napi hatalmas zivatarok után ezen a napon felhős-borús-napos idő volt. Igaz, akkora széllel, amire rá lehetett könyökölni. Északnyugati szél volt, én meg alapvetően északnak tartottam, úgyhogy hátszélre nem panaszkodhattam...

A nap súlyos csapása az volt, hogy elejtettem a kulacsot, és letört a kupakja. Így nem lehetett olyan jól inni belőle. A kulacs nagy veszteség. Ekkora méretet szerezni nem egyszerű (bele kell férnie a tartóba), és mínusz 1 liter folyadék, ha nincs és menet közben nincs ivás. A táskában persze volt innivaló, de a kulacs több ennél: az ebben lévő vízzel mostam el a kanalat, vagy ezt használtam fogmosáshoz vadkempingnél, szóval nem csak ivásra kellett. Nem is dobtam el, csak egy kicsit kevesebb vizet töltöttem bele.

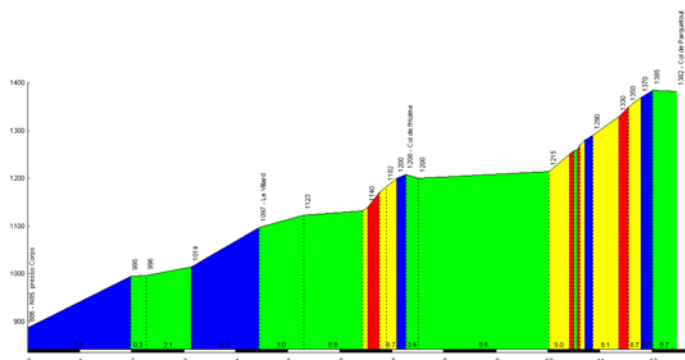
Egyébként egy szokásosan szép nap volt, amit csak a nagyon durva szél próbált tönkretenni. Gyönyörű vidéken jártam. Itt már kijöttem a mediterrán vidékről, mások voltak a cserepek a tetőkön, és zöldebb a fű, sűrű erdők voltak. Javarészt egyébként elhagyott kis utakon haladtam, alig volt forgalom, amit nagyon élveztem. Még bringás is alig akadt.

A letekert hágók ezek voltak: **Col du Festre** (1442 m), **Col de l'Holme** (1207 m) és **Col de Parquetout** (1436 m).

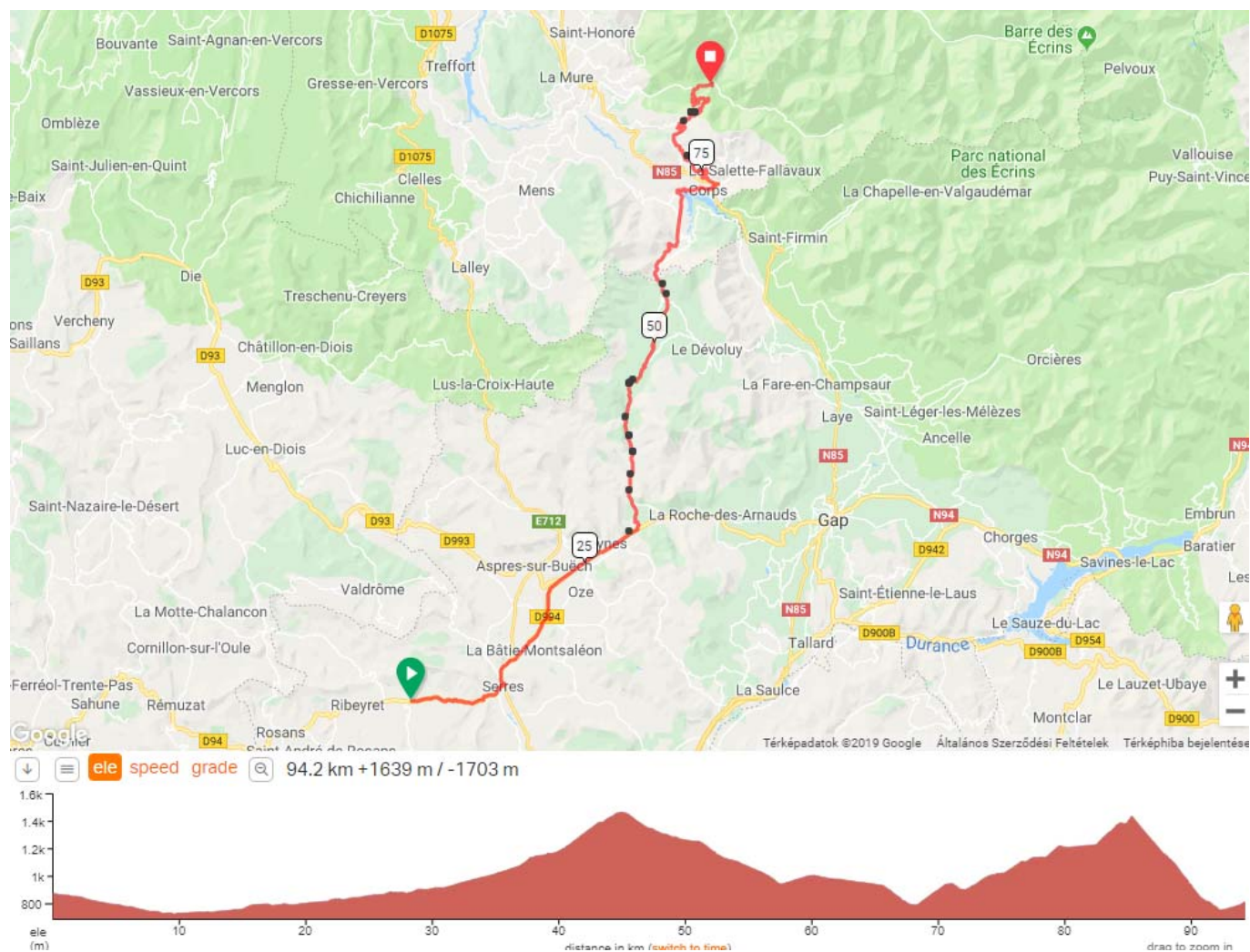
Col de Parquetout (1436 m), Corps–Villemontagne felől

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-de-Parquetout&qryMountainID=6313>

Táv: 12.48 km | Szint: 496 m | Csúcs: 1382 m | Indulás: 886 m | Átl. emelkedő: 4%



A kempingbe érve kajám már nem igazán volt. Pontosabban kenyeret vehettem volna többet, mert az elfogyott délután. A kempingben megkínáltak ugyan valami salátával, hogy túl sokat csináltak, de inkább kihagytam a vacsorát, nem volt kedvem üres salátát enni. Kolbászt vagy sonkát meg nem mutogattak hozzá.



Szállás: *Camping les Vignaux* — 10.22 €

Táv: 94,2 km

Idő: 7:09

Átlagsebesség: 13,2 km/h

Max. sebesség: 56,2 km/h

Emelkedő: 1639 m



28. NAP: 2019. július 29. (hétfő), Entraigues – Allemond (Franciaország)

Ezen a reggelen arra keltem, hogy felhő van felettünk/rajtunk, de gyanús volt, hogy amúgy süt a nap. Később kiderült, hogy így van, és az is egy jól sikerült nap lett: verőfényes tiszta idő, gyönyörű völgyek, klassz hágók, nagy gurulások, és a végén kempinget is sikerült találnom, ahol ráadásul a recepció is meg magyarul is beszélt.

Induláshoz készülés közben a takarítónő elkapott a számlával, így aztán nem úsztam meg a fizetést. Összepakolás után bekanyarodtam a faluba, és egyből megtaláltam a pékséget, ahol sikerült mindent bevásárolnom. Reggelire vettem croissant-t és pizzaszeletet, ebédre szalámit, plusz még megfelelő mennyiségű üdítőt is. Itt a falu végén már kezdődött is a hágó útja. Nagyon kellemes és nagyon szép völgy volt. Az első kilométerek csak nagyon lassan emelkedtek, úgyhogy kényelmesen lehetett tekerni. A táj pedig gyönyörű volt. Helyenként hatalmas málnabokrok kerültek, úgyhogy jól be is kajáltam belőle. Az út lefele is tökéletes volt, primán lehetett gurulni, és nagyon szép volt a hágónak az az oldala is.

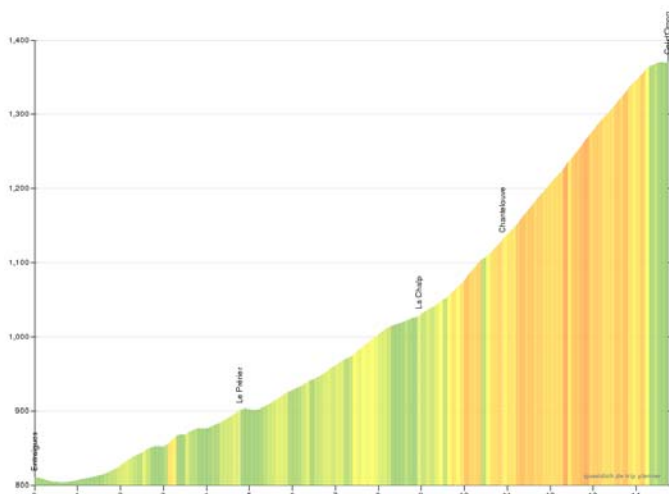
Ez a hágó volt a

Col d'Ornon (1371 m), Entraigues felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-d-ornon/profile/suedrampe-von-entraigues/>
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-dOrnon&qryMountainID=5864>

Táv: 14.42 km | Szint: 563 m | Csúcs: 1373 m |

Indulás: 810 m | Átl. emelkedő: 3.9%

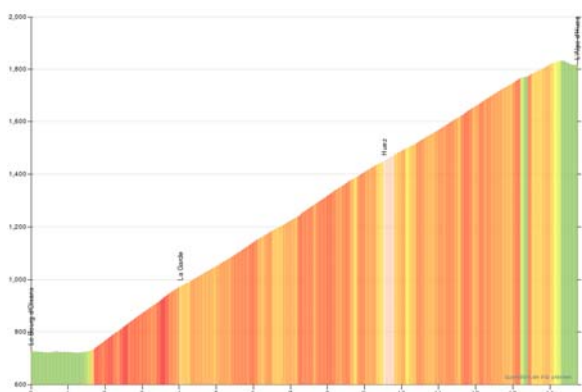


Ahogy leértem a hágóról, már lehetett is a kanyarodni a következő hágóra. Ez pedig a nagyhírű Alpe d'Huez volt.

Alpe d'Huez (1850 m), Le Bourg d'Oisans felől (a végén a hurkot másik irányból tervezem, mint a szintprofilon)

<http://www.quaeldich.de/paesse/alpe-d-huez/profile/auffahrt-von-bourg-d-oisans/>
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Alpe-dHuez&qryMountainID=5>

Táv: 13.2 km | Szint: 1071 m | Csúcs: 1815 m | Indulás: 744 m | Átl. emelkedő: 8.1% | Max. 13%



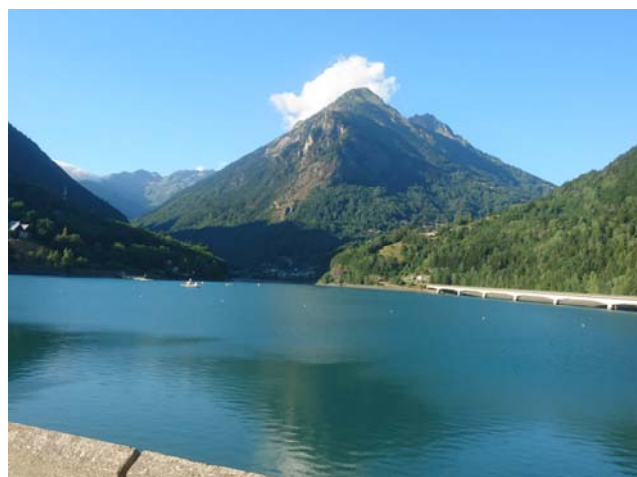
Na, ez kemény volt. Az első kilométeren elgondolkoztam, hogy visszafordulok: volt egy kemping, ott lepakolok, és aztán úgy megyek fel. Végül nem torpantam meg, és felküzdöttem magam majdnem 2000 méter magasra. Összességében megérte, mert nagyon szép volt, még akkor is, ha fönt a tetőn igazából egy üdülőváros található. De legalább volt bolt, és be tudtam vásárolni. Az Alpe d'Huez a Tour egyik klasszikus hágója, érdemes **VIDEÓN** is megnézni: https://youtu.be/nSjzaWKC_LU.



Lefelé nem ugyanazon az úton jöttem, hanem elkanyarodtam egy másikra. Én azt hittem, hogy az csak egy alternatív út, és aztán máshol érek le. Ehelyett sikerült egy újabb hágót találni: **Pas de la Confession** (1542 m). Ráadásul az út végig a hegyoldalban majdnem vízszintesen vezetett, míg lefelé nem fordult. Nagyon klassz volt ez is.



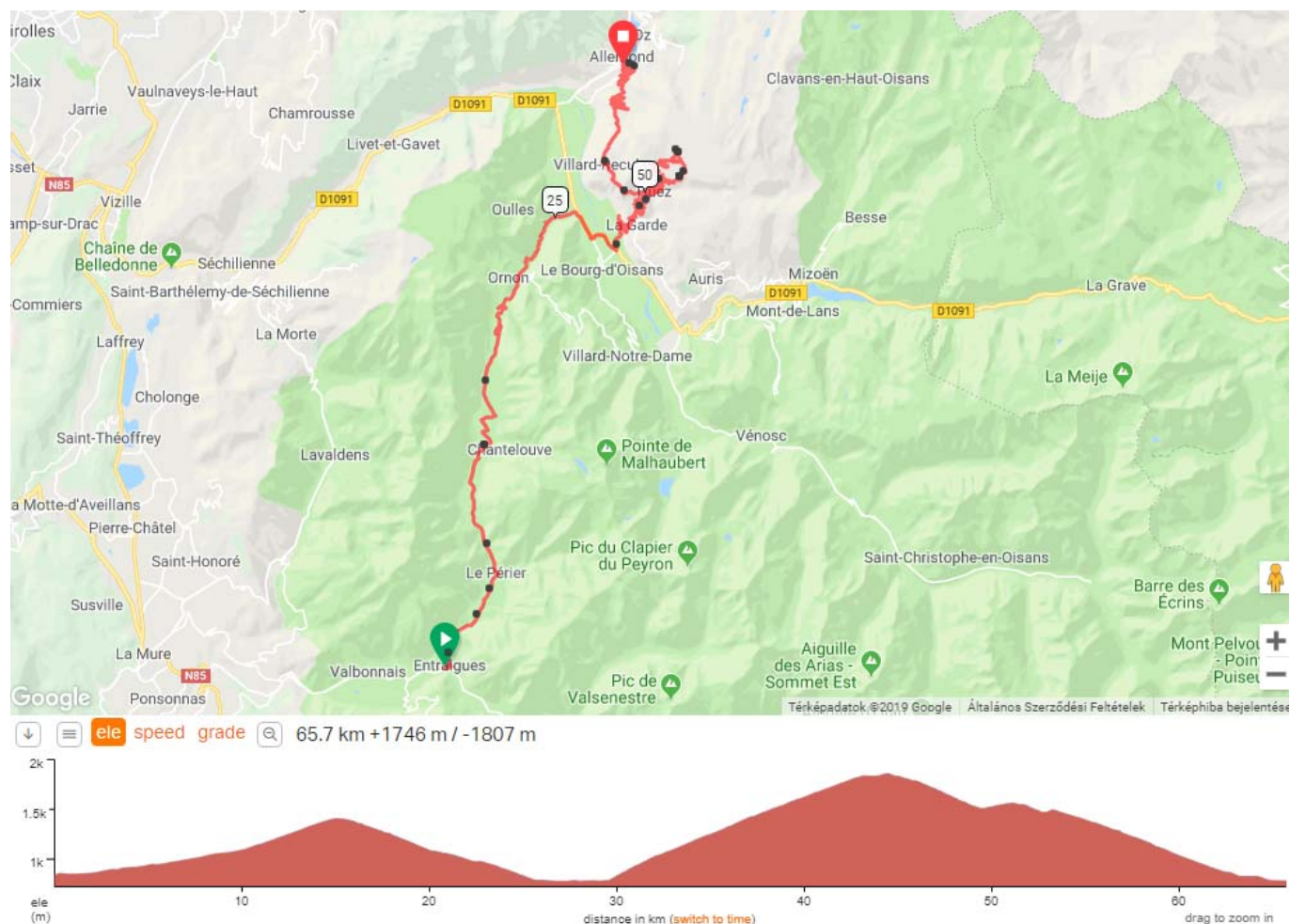
Végül egy tóhoz értem, ahol megnéztem, hogy hol kempingezhetnék. Itt a tó mellett némi gurulás után volt egy kemping, vagy mehettem volna tovább még vagy húsz kilométert.



Utóbbi esetben viszont már – úgy láttam – emelkedőn kellett volna nyomni. Mivel 20 km akár három-négy órahossza is lehet, a tó mellett választottam, ahol meglepetésemre a recepció hölgy magyarul szólalt meg látva az igazolványomat. Mint kiderült, valamikor Budapesten tanult magyarul, de aztán azóta se volt alkalma gyakorolni. Ha törve is, azért egészen jól megértettük egymást magyarul. Még azt is sikerült elmagyarázni, hogy a faluban van hotspot, ami a kempingig már csak szimbolikusán ér el. Aztán láttam is, hogy mindenki bement a faluba netezni.

Hát ennyi volt ez a nap, amikor sapkaemelések, bravók, és elkerekedett tekintetek közepette

feltekertem a Tour de France leghíresebb hágójára. (Tényleg nem volt több csomagos bringás rajtam kívül, mint ahogy a többi hágón se.)



Szállás: *Camping le Plan* (590 Route des Fonderies Royales, 38114 Allemont),
<https://www.campingleplan.com/> — 9,22 €

Táv: 65,7 km

Idő: 5:45

Átlagsebesség: 11,3 km/h

Max. sebesség: 66,2 km/h

Emelkedő: 1746 m



29. NAP: 2019. július 30. (kedd), Allemond – Saint-Martin-sur-la-Chambre (Franciaország)

Ez a nap a békés reggelizés után (flan nevű pudingos süti) durva emelkedővel kezdődött. A Glandon és a Croix de Fer közös útja baromi húzós volt. A vége már kellemesebb, úgyhogy végül felszaladtam a **Col de la Croix de Fer** (2067 m)-re is, ami nem volt tervben eredetileg, ugyanis már jártam ott. (Persze a Glandonon is.) De mivel csak két km kitérő volt, és ugyananyi vissza, nem hagytam ki, és utána már ott is volt a Glandon.

Col du Glandon (1924 m), Rochetaillée felől

http://www.quaeldich.de/paesse/col-du-glandon/profile/suedrampe-von-rochetaillee_a/

Barrage du Verney-től:

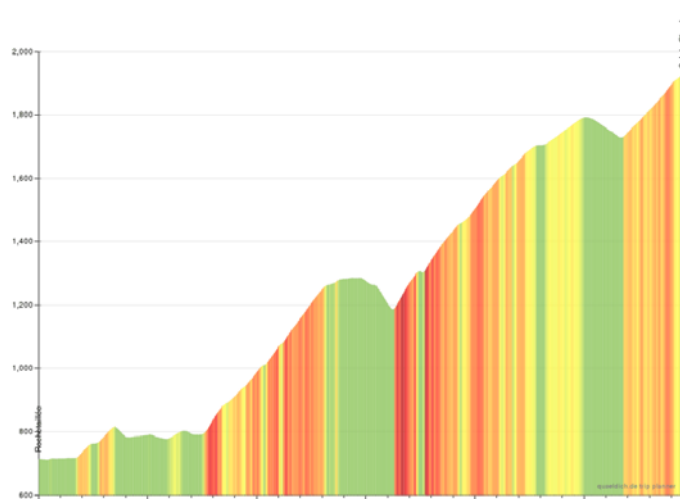
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-du-Glandon&qryMountainID=28>

Barrage du Verney-től: Táv: 24.12 km | Szint: 1152 m | Csúcs: 1924 m | Indulás: 772 m | Átl. emelkedő: 4.8% | Max. 9%

VIDEÓn a Col de la Croix de Fer (2067 m):

<https://youtu.be/aqK9s1epBqw>, és a Col du Glandon

(1924 m): <https://youtu.be/kDU69B5Iw3o>.



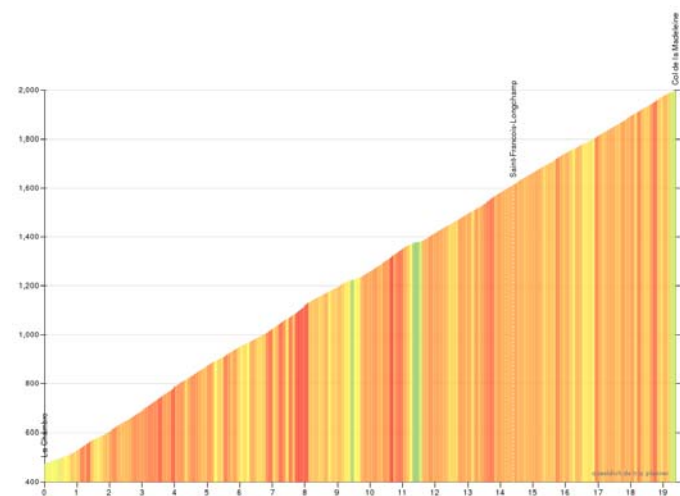
A Glandonról gyorsan tovább indultam, nagy gurulás, bevásárlás, és ötkor nekikezdtem a Madeleine-nek.

Col de la Madeleine (2000 m), La Chambre felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-de-la-madeleine/profile/suedrampe-von-la-chambre/>

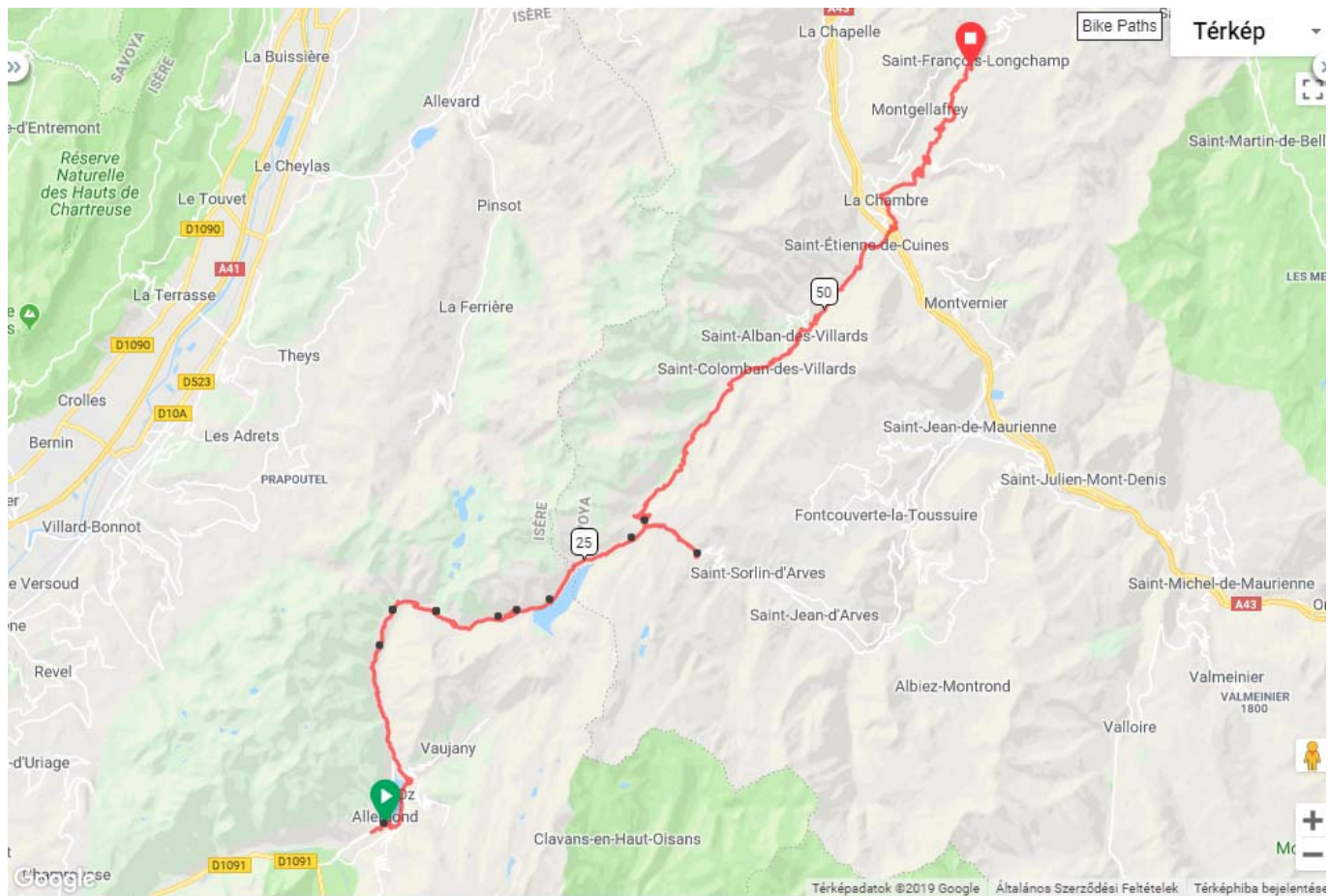
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-de-la-Madeleine&qryMountainID=19>

Táv: 19.8 km | Szint: 1520 m | Csúcs: 1993 m | Indulás: 473 m | Átl. emelkedő: 7.7%

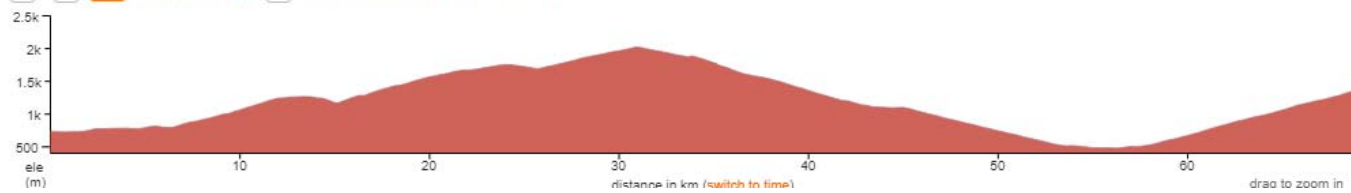


Ez is masszív 8-10%-os emelkedő, ki is pukkantam a nap végére, ezért nem erőltettem, hogy átjussak rajta. Inkább megaludtam egy motoros szállón félúton a Col de la Madeleine-re. Kiszámoltam, hogy este 10-re érnék fel a hágóra, utána még sötétben gurulás, kempingkeresés, ráadásul a csúcs alatt felhő volt, ami azt jelentette, hogy rusnya és hideg ködbe futottam volna bele, jöllehet már 1400 m fölött is hideg szél támadt, szóval inkább becsekkoltam egy menedékházból motellé alakult szállóra, ahol nem hogy wifi, de térerő se nagyon volt. Egy fél tucat, német motor áll előtte, ennyien laktuk. Picit fapados volt, de egyedül voltam egy ötágyas szobában, volt meleg víz, és kólát is tudtam venni.





68.9 km +2373 m / -1752 m



Szállás: **Chalet Edelweiss** (73130 Saint-François-Longchamp), <http://capourea.fr/le-chalet-edelweiss-a-saint-francois-longchamp/> — 48,22 € reggelivel

Táv: 68,9 km

Idő: 6:53

Átlagsebesség: 10 km/h

Max. sebesség: 57,3 km/h

Emelkedő: 2373 m



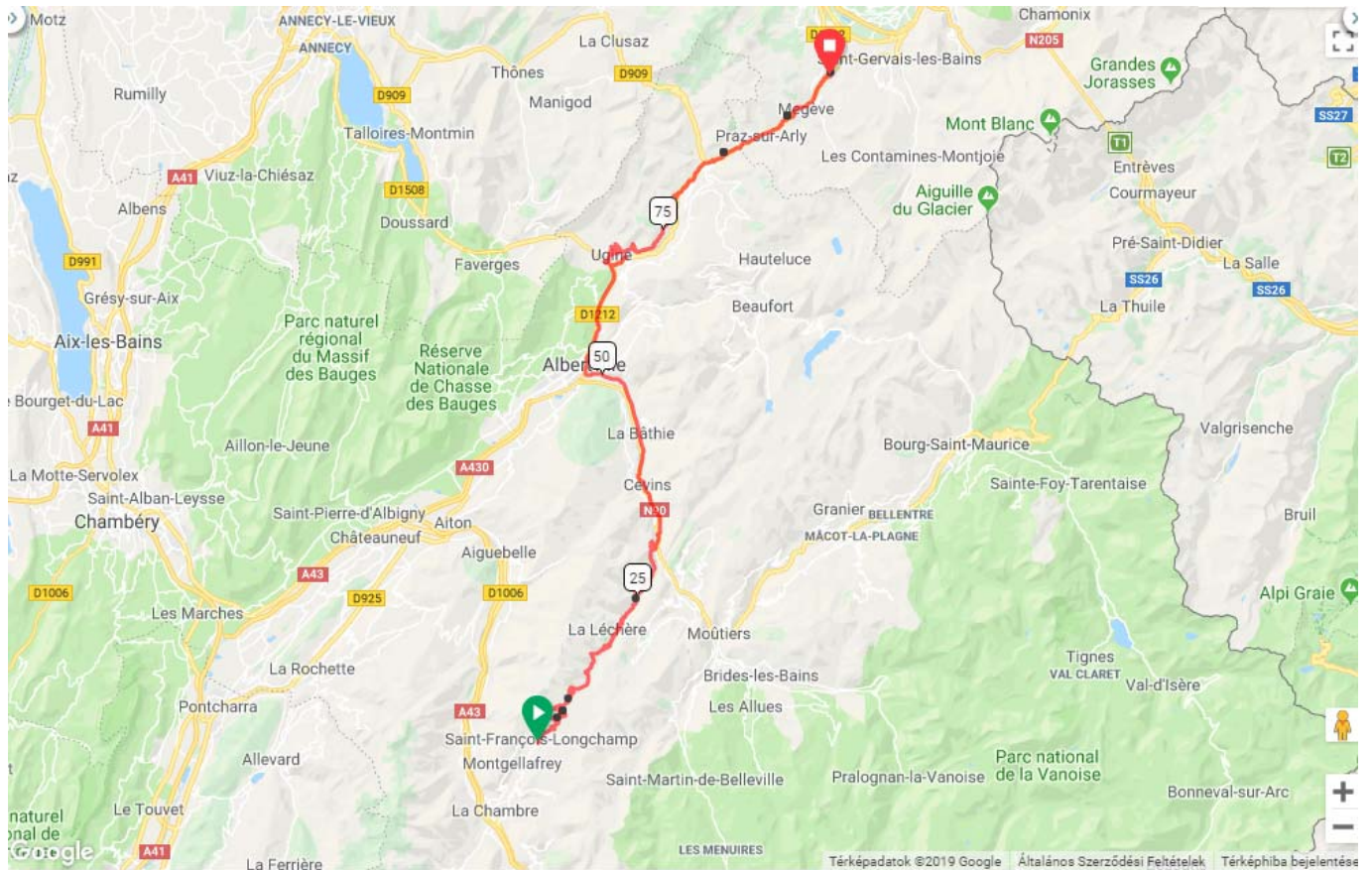
30. NAP: 2019. július 31. (szerda), Saint-Martin-sur-la-Chambre – Demi-Quartier (Franciaország)

Kezdtém a **Col de la Madeleine**-nél (2000 m, íme a hágó **VIDEÓ**n: <https://youtu.be/coHvLQqJRgo> — ebből az irányból három éve mentem fel, most itt jöttem le), még nyolc kilométer volt belőle. Cserébe utána 25 kilométert gurultam. (Már persze hegyi tempóban, aminek csak a szerpentinek a fő akadályai.)

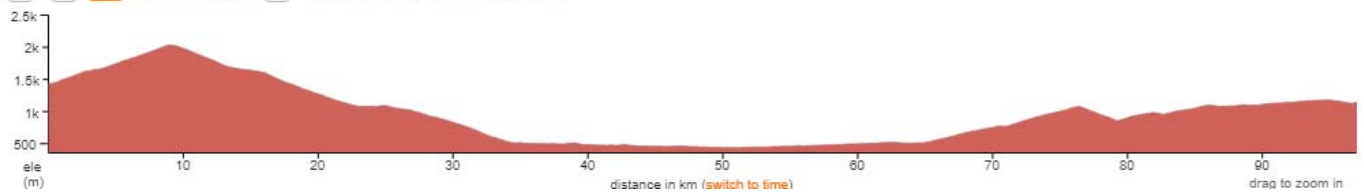


Aztán Albertville-en keresztül nem túl erős emelkedős tekerés jött Megève-ig. Itt a városban jelzi a térkép a **Côte de Megève**-et (1096 m), de amúgy nyoma sincs, csak annyi, hogy az enyhe emelkedő erősebb lejtőbe vált. Cserébe a városból kijöve látszik a Mont Blanc fehér sapkája, amit Chamonix-nál pár héttel korábban már láttam.





97.0 km +1764 m / -2058 m



Szállás: **Camping Bornand – Megève & Combloux** (57 Route du Grand Bois, 74120 Demi-Quartier), <http://www.camping-megeve.com/> — 9 € (az aprót elengedték, mert bringával voltam)

Táv: 97 km

Idő: 7:23

Átlagsebesség: 13,1 km/h

Max. sebesség: 63,2 km/h

Emelkedő: 1764 m



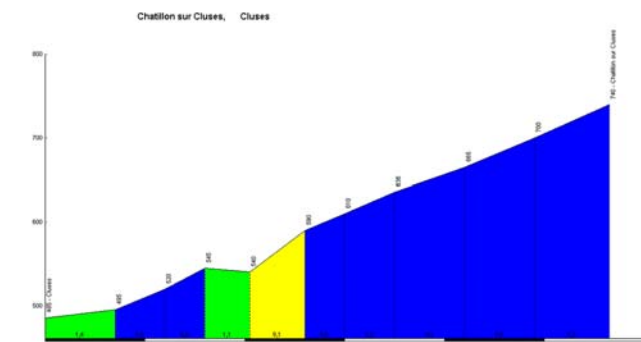
31. NAP: 2019. augusztus 1. (csütörtök), Demi-Quartier – Châtel (Franciaország)

Délutánig inkább lapon, délután hágókra tekertem. Először egy névtelen hágó jött Châtillon sur Cluses-nél, amit semmi se jelzett se a helyszínen (legfeljebb az ott levő kávézó, ami a Le Café du Col névre hallgatott), se a térképen. Utólagos nyomozásom szerint **Col de Châtillon sur Cluses** néven tartják nyilván ezt a hágót, 741 m magas,



5,6 km hosszú Cluses irányából, ami alatt az emelkedés 255 m, 4,55%-os átlagos és 9,1%-os

maximális emelkedéssel (<https://www.cols-cyclisme.com/giffre-chablais/france/col-de-chatillon-sur-cluses-depuis-cluses-c414.htm>).



Tekerés közben teljesen tisztességes kis hágónak bizonyult. Mindenesetre meleg is volt, éhes is voltam,

mikor ideértem, úgyhogy a parkolóban álló bódéból vettem hamburgert sült krumlival, és alaposan bekajáztam. Még a kilónyi aprómat is „átváltottam” egy doboz kólára.

Ezután jött a Col de Joux Plane (1700 m), aminek az eleje kifejezetten brutális volt. Valami kis mellékút volt ez a szakasz, ezért volt iszony meredek. De elég jól bírtam. Íme egy **VIDEÓ** hozzá:

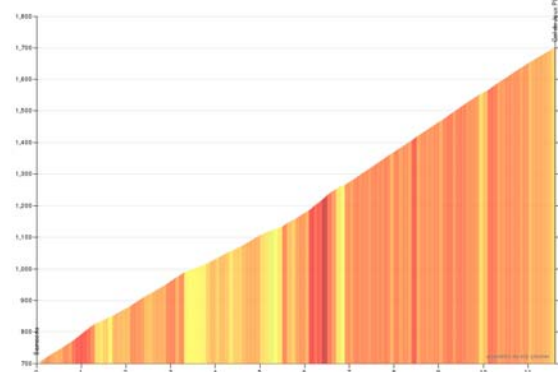
<https://youtu.be/EZCpldJ6qNg>.

Col de Joux Plane (1700 m), Morillon felől; a szintprofil Samoëns-től mutatja az utat, de én Samoëns-t nem érintem, 3 km-rel korábban, Morillonnál kezdtem a mászást, és a szintprofilon látható útvonalba 1,3 km-nél csatlakoztam

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-de-joux-plane/profile/suedauffahrt-von-samoens/>

Samoëns-től: <https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-de-Joux-Plane&qryMountainID=6018>

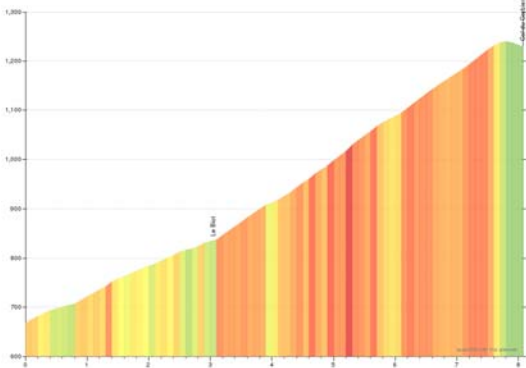
Samoëns-től: Táv: 11.6 km | Szint: 989 m | Csúcs: 1691 m | Indulás: 702 m | Átl. emelkedő: 8.5% | Max. 12%



Jó húzós volt, de a további hágókra se panaszkodhattam ebből a szempontból, pedig egy se volt óriás. Mindegyik olyan 8-9%-os volt átlagosan. Jól megizzasztottak.

Előbb jött a **Col du Ranfolly** (1656 m), majd a **Col du Corbier** (1230 m) Le Biot felől. (A szintprofil Le Pont de Gys-től mutatja az utat, de én Gys-t nem érintem, Le Biot-nál kezdem a mászást, és a szintprofilon látható útvonalba 3 km-nél csatlakoztam.)

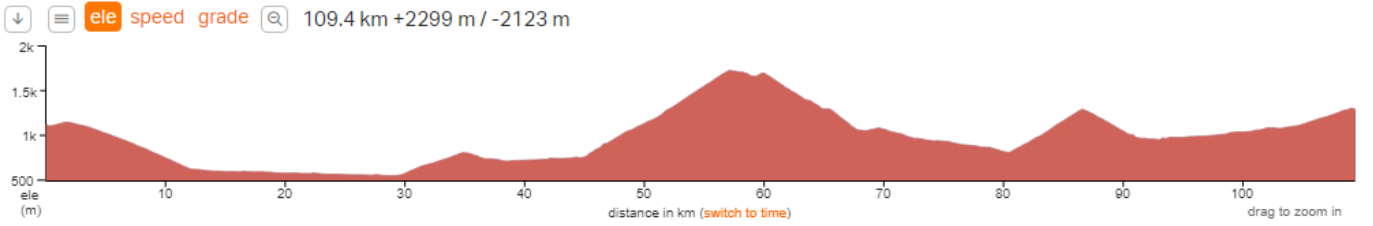
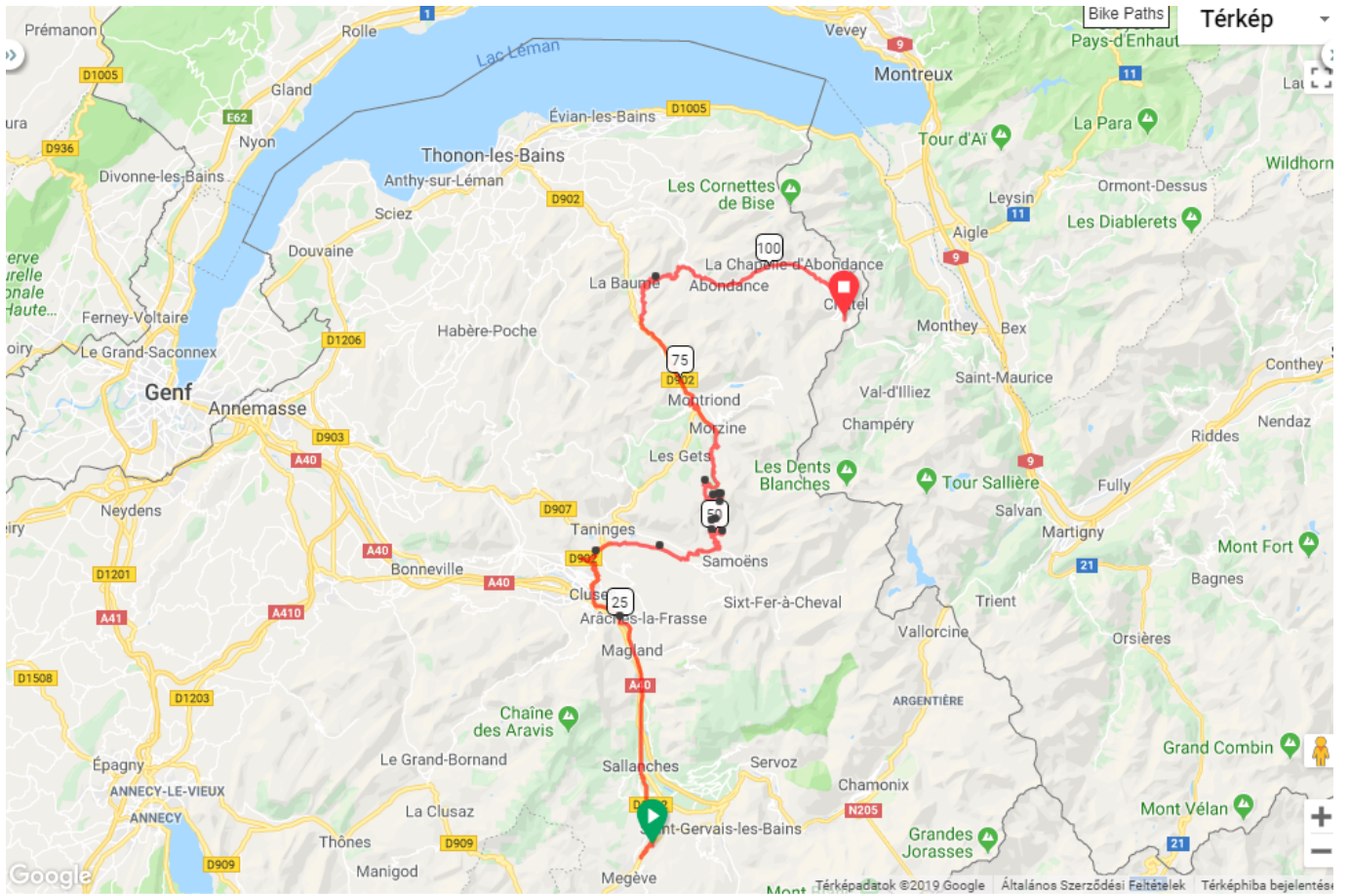
<http://www.quaeldich.de/paesse/col-du-corbier/profile/westauffahrt-von-gys/>



Egyébként estig nem volt semmi érdekes, csak olyan említésre méltó történt például, hogy még reggel sikerült flant venni egy Casinóban (amiről az idén már tudtam, hogy egy bolt), azt ettem reggelire.

Az este viszont zűrösebb volt. Kezdődött azzal, hogy a kinézett kemping nem létezett, így már jóval 8 óra után járva kénytelen voltam továbbmenni. De balszerencsémre pont olyan vidéken jártam, ahol folyamatosan, mindenhol laktak. Sehol se került egy vadkempinghely se. Végül Châtelig mentem, ahol több hotelbe is benéztem, de mind tele volt. Végül a város végén találtam egy tavat, és miután láttam, hogy egyéb megállási lehetőség nem kerül, emellett vadkempingeztem. De nem sátorban, mert a tó körül egy sétány volt, ahol éjszaka is járkáltak. De nem is teljesen szabad ég alatt, mert került egy fedett asztal két paddal, ide húzódtam be. Meleg nem volt, de nem is áztam (merthogy épp esni kezdett, villámlott, mire fedél alá húzódtam). Volt ott egy jó nagy asztal, azon elfért a matrac, már csak azon kellett szurkolni, hogy a kutyasétáltatás meg hangoskodás mihamarabb megszűnjön, mert amíg forgalom volt, nem feküdtem le. Mivel a szél fújdogált, beöltöztem: egy trikó, két pulcsi és egy dzseki. Aztán az alváshoz még a hálósák.





Szállás: *Vadkemping*

Táv: 109,4 km

Idő: 8:33

Átlagsebesség: 12,8 km/h

Max. sebesség: 53,3 km/h

Emelkedő: 2299 m



32. NAP: 2019. augusztus 2. (péntek), Châtel – Zweisimmen (Svájc)

Ez a péntek volt a legbalszerencsésebb nap a túrán, de hát ilyen is van. Például túrán utálok esőben tekerni. Még jobban utálok, ha hágón felfelé izzadok, miközben zuhog. Na, ezen a napon volt ilyen mindkettő... Aztán még jobban utálok a defektet. Esőben aztán végképp. Na, ilyen is volt mindkettő...

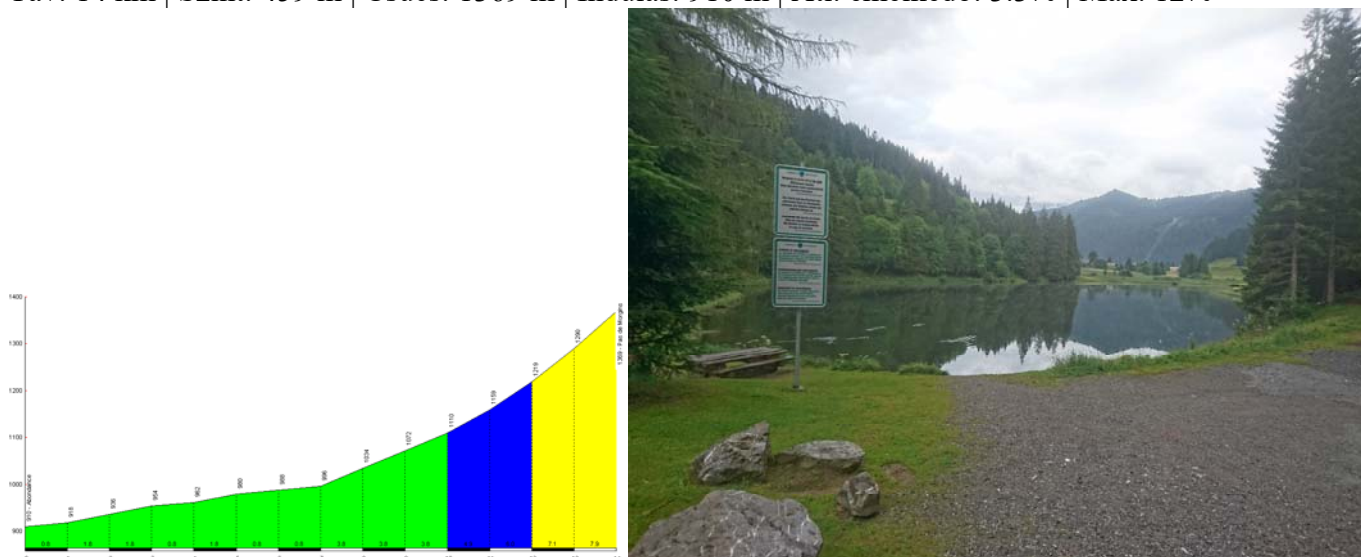
De amúgy szép volt, remélem, látszik a képeken.

Kezdődött azzal, hogy túl sokat nem aludtam, bár hiányát csak délután vettem észre egy kis időre. Hatkor / hat tájban / hat előtt már ébredtem, mert a nagy ho-ho-horgászok nem alszanak azon a vidéken se, és az én jó kis alvóhelyem mellé is beállított kettő. Nem voltak hangosak, de csak felébredtem rá, hogy trécselnek, nevetgélnek a bungim mellett. Felkeltem és összepakoltam hát, hogy akkor indulok korán. Erre elkezdett esni az eső, úgyhogy üldögélhettem téli kesztyűben az eresz alatt, mert persze jó hideg volt. Aztán a horgászok is behúzódtak az eső elől a fedelem alá, ami persze bocsánatos bűn különös tekintettel arra, hogy az egyik megkínált forró kávéval. Tiszta kár, hogy nem kávézok.

Aztán ahogy elállt az eső, elindultam, de nem kellett neki tíz perc, újból esett. Kénytelen voltam az esődzsekit felvenni, pedig épp a hágó kapaszkodósabb része jött. Szerencsére gyorsan fenn voltam, és pár méterrel átgurulva a svájci oldalra megreggeliztem egy konzervet. Ez a hágó volt a Pas de Morgins (1369 m), a felvezető út nagy részét pedig már előző nap letekertem.

Pas de Morgins (1369 m), Abondance felől

Táv: 14 km | Szint: 459 m | Csúcs: 1369 m | Indulás: 910 m | Átl. emelkedő: 3.3% | Max. 12%



Az első városkáig gurultam (ki nem találná senki: Morgins a neve), ahol a boltban vettem innivalót. (És mivel ez már Svájc volt, a boltot is meg lehetett látni messziről, nem kellett nyomozni utána, hogy hova dugták, mint ahogy a franciáknál szokás.) Aztán a gurulás folytatódott, majd jött két nagy város, Monthey és Aigle. Mindkettőn csak áttekertem, Aigle-ön már full esőruhában, kamásniban: még a város előtt egy benzinkúton öltöztem be. A hágóút Aigle-nél kezdődött, és az elejét esőben szenvedtem végig. Aztán az eső elállt, cserébe leeresztett a hátsóm. Az egyik szerpentinnél volt egy kis ház az útkarbantartóknak, amellet szereltem. Ritka nagy kínlódás volt.

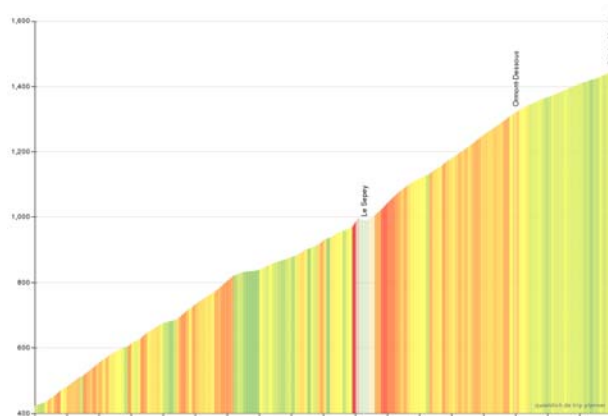
Utána felértem a Col des Mosses-hoz (1445 m), Aigle felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-des-mosses/profile/suedwestauffahrt-von-aigle/>

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-des-Mosses&qryMountainID=5301>

Táv: 18.8 km | Szint: 1028 m | Csúcs: 1445 m | Indulás: 417 m | Átl. emelkedő: 5.5% | Max. 10%

Innen visszagurultam az elágazáshoz, mert ez csak kitérő volt, és jött még két hágó:



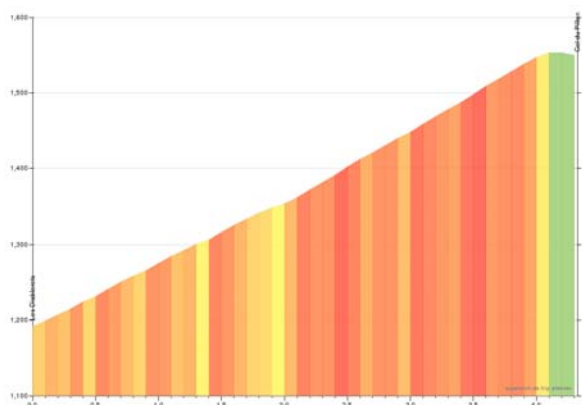
Col du Pillon (1546 m), Aigle felől:

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Col-du-Pillon&qryMountainID=5308>

Táv: 22.6 km | Szint: 1129 m | Csúcs: 1546 m | Indulás: 417 m | Átl. emelkedő: 5%

A Col des Mosses-ről visszajöve Le Sépey-nél csatlakoztam bele, az utolsó kilométerek Ormont Dessus (Les Diablerets) felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/col-du-pillon/profile/westauffahrt-von-les-diablerets/>



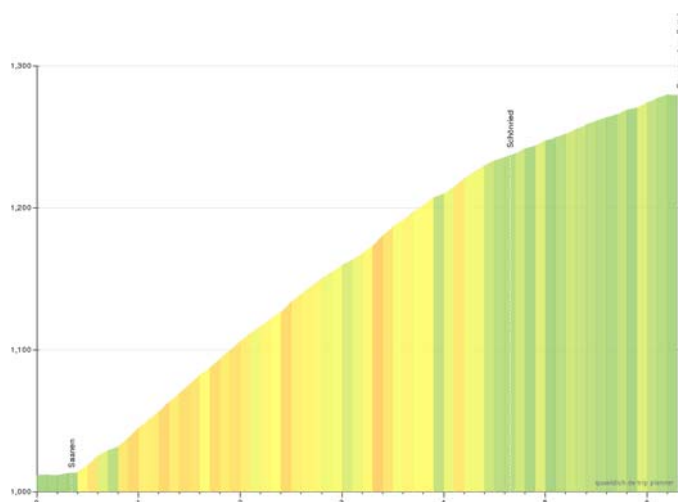
Párszor az eső is rákezdte, ezért vagy nem ezért a Saanenmöser hágó jelzését nem is láttam. Ha van olyan egyáltalán, a StreetView-n sincs nyoma.

Saanenmöser (Sattel) (1279 m), Saanen felől

<http://www.quaeldich.de/paesse/saanenmoeser-sattel/profile/suedwestauffahrt-von-saanen/>

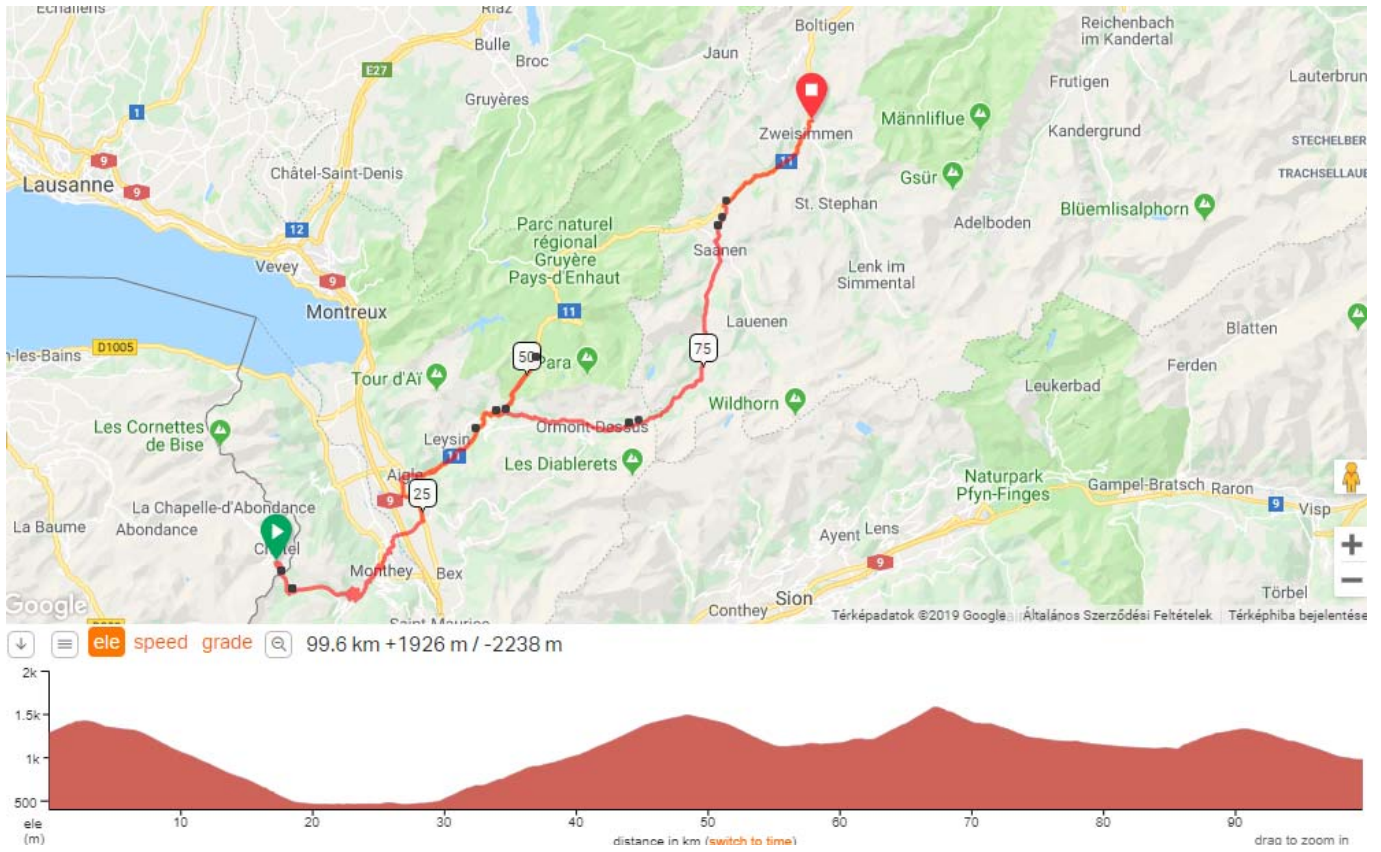
<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Saanenm%F6ser&qryMountainID=5562>

Táv: 6.6 km | Szint: 268 m | Csúcs: 1279 m | Indulás: 1011 m | Átl. emelkedő: 4.1% | Max. 7%



Itt mindenesetre megint beöltöztem esőcuccba azzal, hogy a kempingig van még tíz kilométer, gyorsan ott vagyok a lejtőn. Hát nem voltam, mert jött egy újabb defekt. Szenvedtem ezzel is egy csomót, és végül a tervezettnél jóval később értem be a kempingbe. Így a mosás elmaradt, az előző napi izzadt ruha (is) egy zacskóban várta a sorsát.

A kemping egyébként jó volt, bár a wifihez nem fértem, mert későn értem a kempingbe, és már nem volt recepció. Ami nem is volt okvetlenül baj, mert ez egy négycsillagos kemping volt, vélhetőleg baromi drága, amit megspórolni terveztem. Amúgy a luxusból elsősorban annyit láttam, hogy a zuhanyzóban keményen ment a fűtés, a zuhany pedig prima erővel nyomta a melegvizet. Ami rám is fért a napi megpróbáltatások után. A lakókocsik között nagyon szép pázsitot találtam, oda állítottam a sátrat, és aludtam reggel hétig.



Szállás: **Camping Vermeille** (Ey-Gässli 2, 3770 Zweisimmen), <https://camping-vermeille.ch/> — 0 CHF

Táv: 99,6 km

Idő: 7:37

Átlagsebesség: 13,1 km/h

Max. sebesség: 61,3 km/h

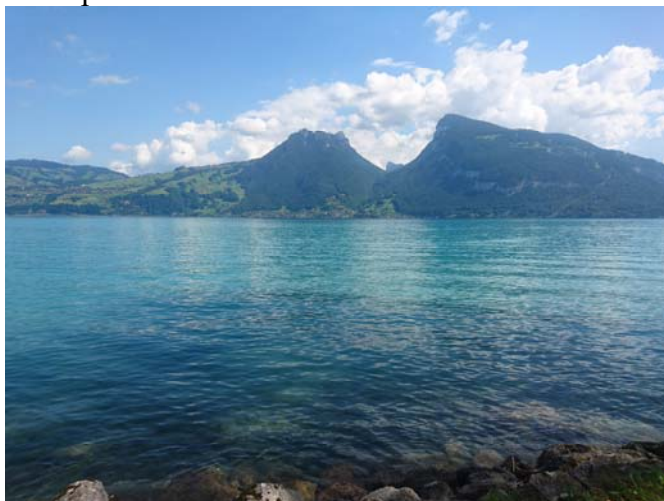
Emelkedő: 1926 m



33. NAP: 2019. augusztus 3. (szombat), Zweisimmen – Grindelwald (Svájc)

A túra utolsó 2000 felettijének napja. Reggel sikeresen felébredtem időben, de nem akaróztam felkelni, mert vizes volt a sátor, és a hálósákon kívüli hőmérséklet se volt vonzó. Azért csak felkeltem, mert a recepció nyitását meg akartam előzni, ami sikerült is. Bár ez olyan kemping volt, hogy csak az nem lógott be vagy el, aki nem akart. Én akartam, úgyhogy felcuccolás után át is tekertem a szemközti Aldiba. Vettem reggelit (két csokis croissant-szerúséget, egy diós sütit meg egy vaníliás joghurtot). Békésen megkajáztam, aztán megragasztottam az előző nap kilyukadt egyik belsőt, hogy legyen pótgumi, hisz a két defekttel mindkét tartalékgumimat felhasználtam. Aztán a rendes indulás előtt még visszakanyarodtam a kempingbe, és egy kis időre még igénybe vettem a kényelmi szolgáltatását. Mivel már német területen voltam, nem kellett válogatnom a fürkék között, hogy ne guggibudiba menjek.

Aztán jó sokáig erős lejtőkön tekertem, és haladtam szépen.



A Thunersee mellé kiérve áldottam az útvonaltervezést, mert nagyon klassz bringaúton lehetett menni, de volt pár olyan kanyar, amit életemben nem találtam volna meg GPS nélkül, és még mindig valamelyik autóúton bolyonganék.

Két óra után értem Grindelwaldba, ahol pár durva emelkedő után megtaláltam a kempinget. Ezeket az emelkedőket megspórolhattam volna, ha bemegyek a városig, de én „rövidítettem”.

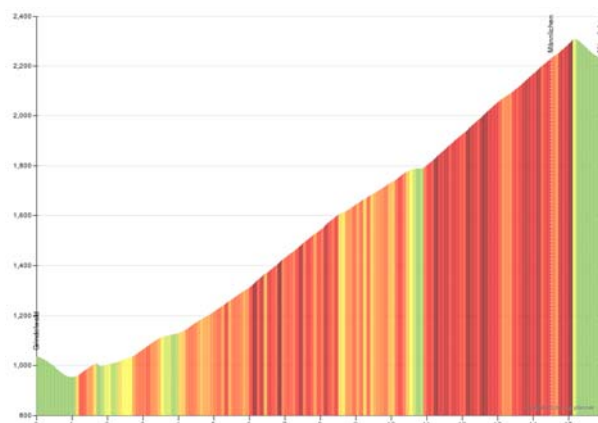
Érkezésemkor a recepción éppen nem volt senki, úgyhogy nem törődve a „Kemping megtelt” kétnyelvű felirattal, bevágtáztam, és letáboroztam nagy gyorsasággal. Azt számoltam, hogy ha 3-ig kész vagyok, akkor nekilódulhatok a Männlichennek, mert még időben fel és leérek.

Männlichen (2220 m), Grindelwald felől; a szintprofil Grindelwaldtól mutatja az utat, de én a szintprofilon látható útvonalba 4 km-nél csatlakoztam <http://www.quaeldich.de/paesse/maennlichen/profile/auffahrt-von-grindelwald/>, <https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=M%E4nnlichen&qryMountainID=12535>

Táv: 13.59 km | Átl. emelkedő: 9.4%

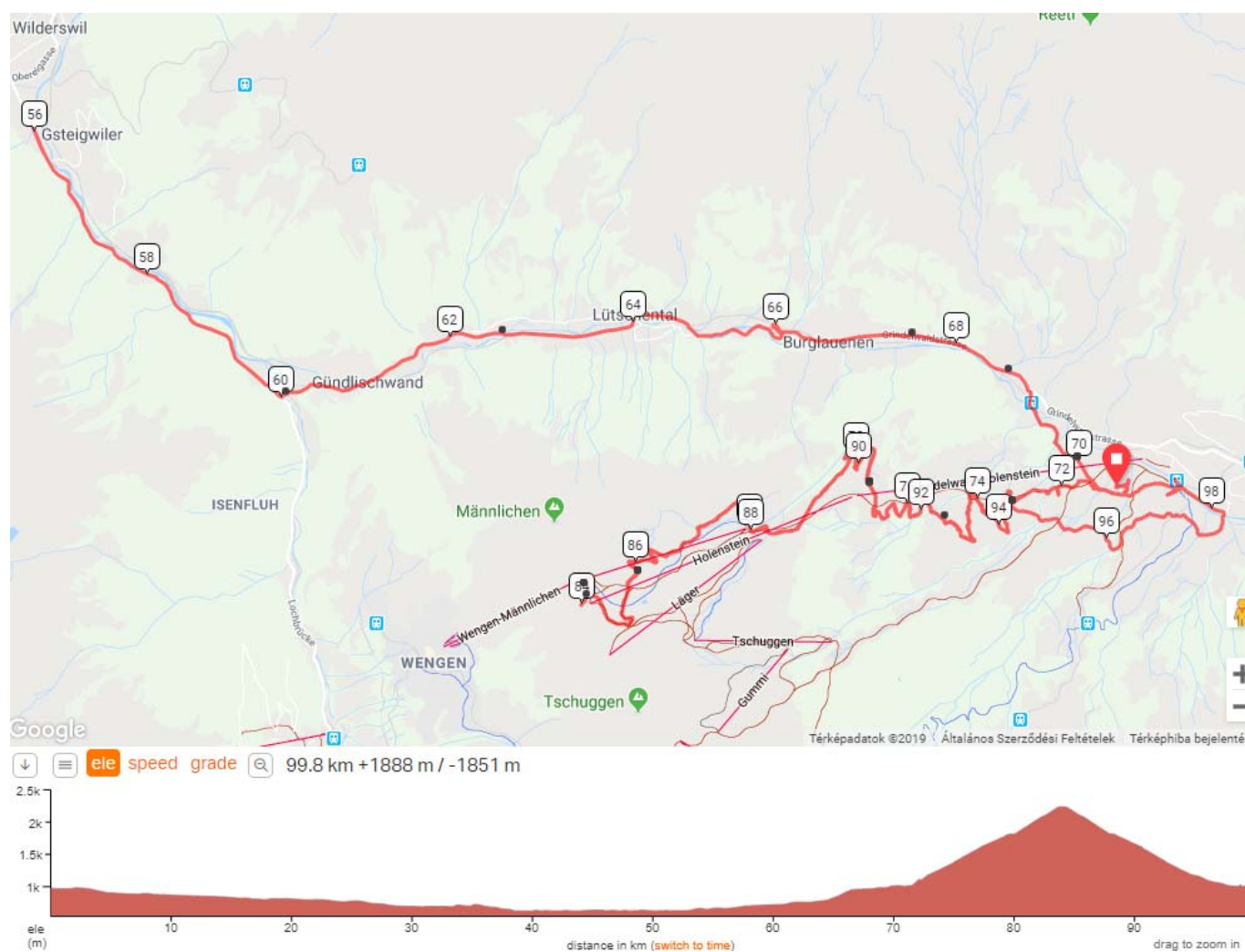
Három után egy kicsivel indultam is. Viszont a szemem elkerekedett, mikor megláttam az utat. Olyan durva emelkedő volt, amin a csomag nélküli biciklit is csak pihenőkkel bírtam tolni. Először felülve kezdtem, de miután az első kerék időnként a levegőben volt azzal fenyegetve, hogy hanyatt esek, erről jobb híján (és elegendő szufla híján) lemondtam.

Mint kiderült, volt egy út, amin lehetett bringázni, de az a város túlfelén indult felfelé, és mivel pont olyan egysávszéles volt, mint a többi, amik 25-30%-osak voltak, a tervezéskor a térképen nem tudtam megkülönböztetni, és nem azt terveztem be. Szerencsére egy idő után rájutottam a „főútra”, és azon izzadtam fel a csúcsra. Merthogy a Männlichen nem hágó, hanem hegy(gerinc) felvonókkal, szállodával. Nagyon szép maga az út, bár nehéz végig. Viszont gyönyörű havas csúcsokat lehetett nézni, és szurkolni, hogy a felhők engedjék látni. Mivel több településen a Jungfrau név előkerült, erős a gyanúm, hogy a Jungfrau lehetett ez a nagy havas hegy.





Fent a Männlichenen ittam egy kólát, aztán visszafelé már a végig a biciklizhető úton gurultam le, a kempingbe is így mentem vissza. Fent amúgy már hét óra előtt hideg volt, lent viszont csak egész későn kezdett hűvösödni.



Szállás: **Camping Eigernordwand** (Bodenstrasse 4, 3818 Grindelwald), <https://www.eigernordwand.ch/>

— 0 CHF

Táv: 99,8 km

Idő: 7:11

Átlagsebesség: 13,9 km/h

Max. sebesség: 48,6 km/h

Emelkedő: 1888 m

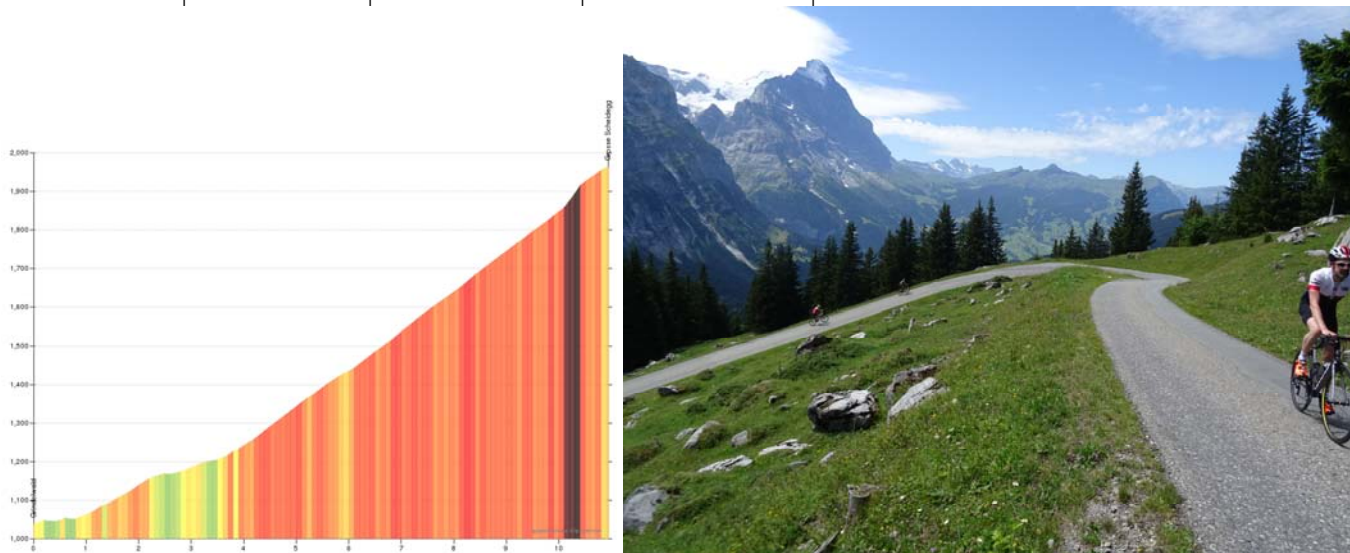
34. NAP: 2019. augusztus 4. (vasárnap), Grindelwald – Brienz (– Luzern – Zürich [vonat]) (Svájc)

Reggel kényelmesen felkeltem, megvártam, míg a nap rásütött a sátramra. Összekészülődtem, meghúztam a fékbovont, aztán nekiiindultam az utolsó hágónak, a Grosse Scheideggnek, ami stílszerűen 1962 méter magas.

Grosse Scheidegg (1962 m), Grindelwald felől (<http://www.quaeldich.de/paesse/grosse-scheidegg/profile/suedwestrampe-von-grindelwald/>)

<https://www.climbbybike.com/climb.asp?Col=Grosse-Scheidegg&qryMountainID=5368>

Táv: 9.95 km | Szint: 905 m | Csúcs: 1962 m | Indulás: 1057 m | Átl. emelkedő: 9.1%



Már Grindelwaldban megizzadtam a bőven 10% fölötti úton, ami felkanyargott az üdülővárosba. Viszont épp az üdülőváros miatt nyitva volt minden, így egy Coop is. Bevásároltam, megreggeliztem, és lihegtem felfelé egy tucat kilométert. Így utolsónak jó kis húzós hágó maradt: szűk és rossz út, de legalább meredek. És rengetegen voltak rajta. Bringások a nyolcévestől felfelé, volt, aki elektromossal nyomta, volt, aki nem. Bónuszként még buszok is jártak. Sűrűn. Na ilyenkor félre kellett állni, mert nem volt több hely az úton. Amúgy ezek a buszjáratok nagyon jók Svájcban, mindenféle mennek, szállítanak biciklit is, bárhova eljutsz, és kezdheted a túrát.



A hágóút – természetesen – nagyon szép volt, tele is volt emberrel. Fenn a hágón valami népi birkózóverseny zajlott éppen. Csak messziről néztem, a homokba kellett dobni a másikat. De én inkább legurultam. Nagy fékezve, óvatosan a szűk kanyarok és a meredek út miatt. Meg mert kilométereken át egy busz ment előttem.

Leérve Luzern felé indultam. 54 kilométer, mondta a Navitel — semmiség. Aztán kiderült, hogy 13%-os emelkedésű út, majd egy hágó jön. Ezen még túltettem magam. De mikor azt láttam, hogy a hágóra vivő úton az autók lépésben és többkilométeres sorban araszolnak felfelé, már megvakartam a fejem.

Eleve nem vonzott olyan nagyon az emelkedő, és a svájci autótömegtől is iszonyom volt már, de az autók melletti billegést, ami a hágóúton várt volna rám, biztonsági okokból se vállaltam be. A bicikli se szomorkodott emiatt, a hátsó kerék eddigi lötyögése ekkorra minőséget váltott, és jól érezhetően szitált alattam. Lekanyarodtam hát Brienzbe, hogy megkeressem az állomást. Az állomás jó helynek tűnt, volt ott például egy kebabos. Már terveztem, hogy jól bekajázok. Aztán láttam, hogy jön 8 perc múlva a luzerni vonat. Megkértem egy ott álldogáló nénit, segítsen jegyet venni az automatából, Mire megoldottuk a feladványt, jött is a vonat. Persze pont az ellenkező oldali vágányra, ahova meg csak a sorompó felnyitása után lehetett eljutni. Végül kis integetés után a vonat megvárt, a bringás kocsi is meglett, és immár vonatoztam is Luzern felé. A vonat tele volt japán turistákkal. Nem tudom, ki maradt otthon Japánban, de már Grindelwald is tele volt velük mindenhol. És a luzerni vonaton is több csapat rohanguált fel-alá, amúgy tök értelmetlenül. A Luzernbe vonatozást amúgy utólag is kiváló ötletnek tartom, mert nemcsak gyorsan odaértem, de egyáltalán odaértem. Elnézve a vonatból, hogy mekkora az a város, és látva az autósorokat a bevezető utakon, egy laza gutaütést úsztam meg.

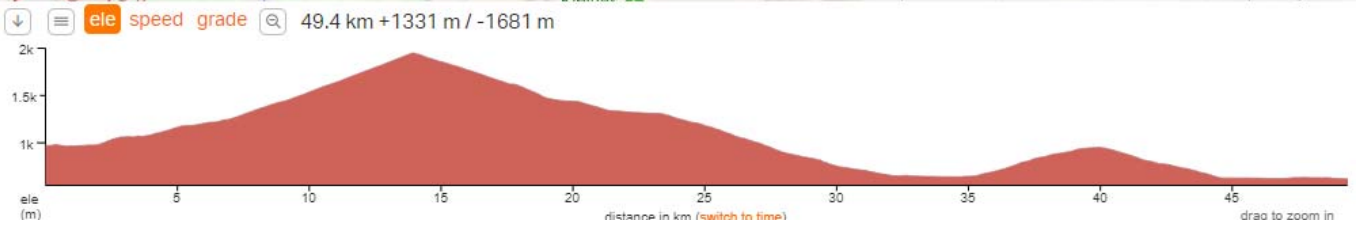
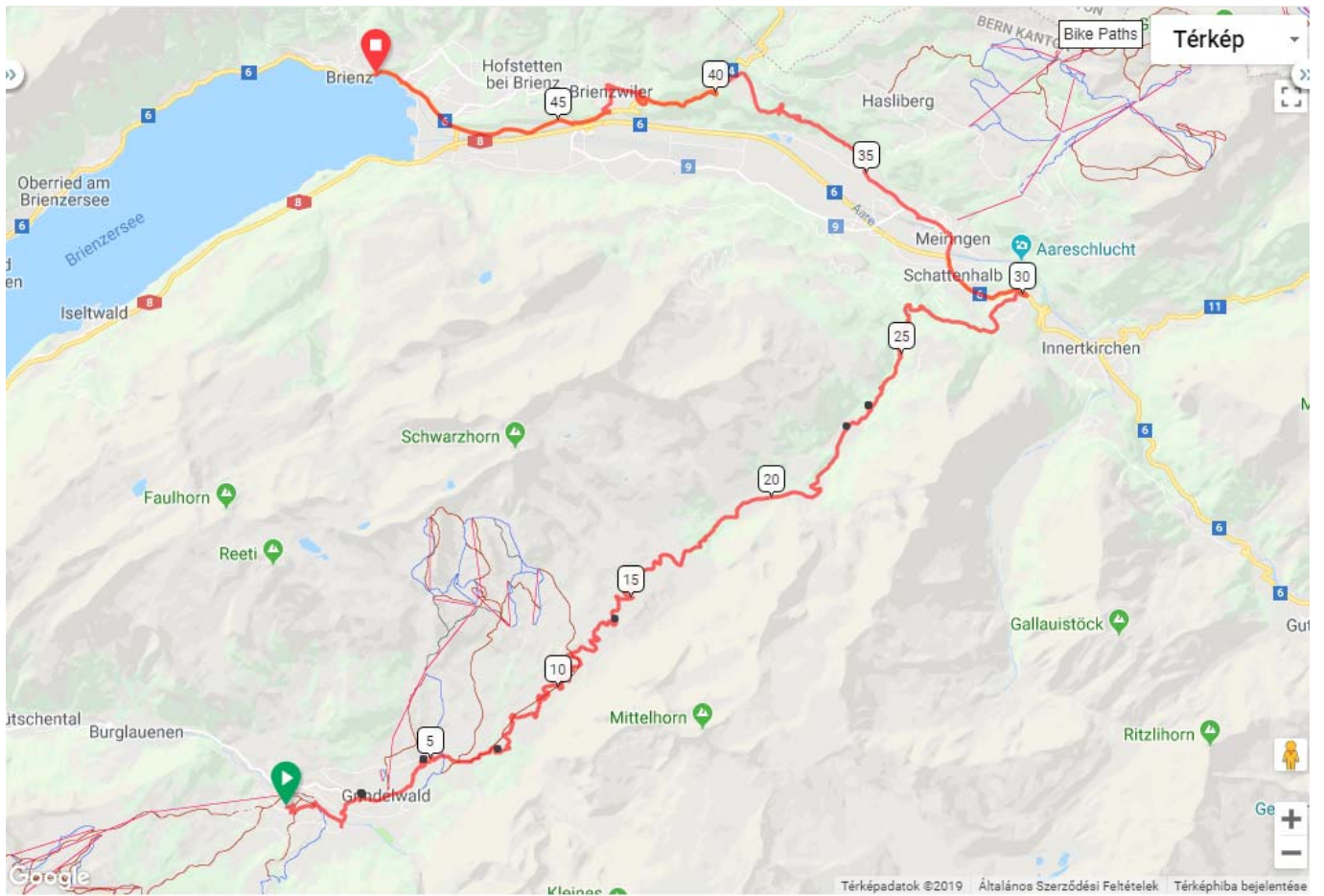
Luzernben volt annyi idő, hogy beszaladjak az állomási boltba venni egy kólát (kajám volt), és már vettem is a jegyet, mert pár percre írták a zürichi vonatot. Megint két öregasszony segített megvenni a jegyet. Ebből is látszik, hogy öregasszonyok nélkül leállna a világ működése. A zürichi vonat egyébként emeletes volt, emlékeim szerint ilyenel se utaztam még. El is bambultam ennek megfelelően, ezért a zürichi főpályaudvart már csak a vonat megállása után vettem észre. De így is volt idő leszállni, sőt lehet jobb lett volna fennmaradni, mert a vonat ment tovább Konstanzba, én meg elmehettem volna vele Sargansig, vagy még inkább Buchsig, ahonnan Feldkirchbe átbiciklizve már Ausztriában vagyok, és elég esélyes, hogy másnap hazaértem volna. No de leszálltam Zürichben, kigyalogoltam a vágányok elejéig, és beálltam a bizonytalanságos és a svájci örökség részét képező sorba a nemzetközi pénztárnál, amit a múltkorról már jól ismertem.

Jegyet Salzburgig vettem (baromi drága ez a svájci vasút, aztán se wifi, se léghondi), azzal az elgondolással, hogy Salzburgból már gyakran indulnak közvetlen vonatok Budapestre. Azonban csak a másnap délutánra, a 14:40-kor induló vonatra volt jegy. (Természetesen a bicikli miatt, mert annak nehéz helyjegyet szerezni.) És hogy onnan hogyan tovább, még nem tudtam. Mindenesetre úgy számoltam, hogy Salzburgból már sűrűbben van vonat, de hogy biciklihely melyiken lesz, az kérdéses volt. A mentrend nyolc után érkezést ígért Salzburgba másnap, arra gondoltam, hogy booking.com-on majd szerezek szállást.

De először Zürichben kellett volna szállás, úgyhogy ránéztem a booking.com-ra. (Wifim volt a pályaudvaron, az éttermek, bárók sms-ben kódot küldő nyílt wifit szolgáltatottak.) A booking.com dobott is egy közeli olcsó szállást, elmentem, de a helyszínen azt mondták, csak drága szobájuk van, úgyhogy vissza-

evickéltem a pályaudvarra azzal, hogy aludtam én már itt a peron legvégénél egy padon. Éjfél után csend lesz, valamicskét majd szundítok, aztán másnap meg elcsövezek valahol délutánig. Csak mosdani nem fogok. Meg rendesen aludni. Ellenben tudtam, hogy a szemben lévő parkban ingyenes a vécé szemben az állomáson találhatóval.





Szállás: **Zürich (Hauptbahnhof, villamosmegálló)**

Táv: 49,4 km

Idő: 4:27

Átlagsebesség: 11,1 km/h

Max. sebesség: 52,9 km/h

Emelkedő: 1331 m



35. NAP: 2019. augusztus 5. (hétfő), Zürich – Bécs – Bruck an der Leitha [vonat] (Ausztria)

Sokat aludni nem sikerült a zürichi főpályaudvaron, mert alig szundítottam el egy óra tájban, kettőkor már kitessékeltek a vasúti rendőrök, hogy ez nem alvóhely. Páran az állomás előtt ücsörögtek vagy feküdtek, ehhez nekem nem volt kedvem, elindultam biciklivel a zürichi éjszakába, hogy csak jön szembe valami jó hely. Sikerült eltalálnom az egyetlen irányt, amerre nem került... Kis tekergés után az eső is csapkodni kezdett, úgyhogy behúzódtam egy villamosmegállóba, és ott vártam ki a reggelt. Hatkor nyitott a pályaudvarral szemközti nagy bolt, ott vettem enni-inni valót, a Limmat partján pedig megreggeliztem, és szétnéztem az óvárosi részen. A gondos előretervezés jegyében már ekkor kinéztem a kebabost is, ahol aztán délben megebédeltem.



Aztán az állomással szemközti parkban szundítottam egyet, majd újból kerültem egy kört, elmentem a Zürichseeig.

Újabb pihengetés a parkban, aztán már a pályaudvaron vártam, hogy jöjjön a vonat, amit korábban betoltak, így kényelmesen felpakoltam rá.

Helyjegye csak a biciklinek volt, én szokásom szerint a mellette lévő ülésbe telepedtem, és szerencsére maradhattam is nyugodtan. Ami még jó volt, hogy osztrák vonat volt, így volt rajta rendes wifi, és mivel konnektor is került töltöttem szorgosan a power banktól a lámpáig mindent.

Menetközben elgondolkoztam rajta, hogy bár jegyet Salzburgig vettem, lehet, hogy érdemes lenne inkább Bécsig menni. A booking.com

már nem mutatott olcsóbb szállásokat Salzburgban, 100 eurót tuti nem akartam fizetni egy szobáért, azon a helyen meg, amit ismertem, mert már aludtam ott, vagy van szabad szoba, vagy nincs. Csövezni pedig nem volt kedvem megint. Úgyhogy előkerestem a kalauzt, és nála vettem jegyet Bécsig arra gondolva, hogy onnan elvonatozok Bruck an der Leitha-ba a magyar határhoz, ahonnan majd lesz vonat Hegyeshalomba. De aztán továbbfejlesztettem a tervet azzal a felkiáltással, hogy minek várjak én órákat Bruckban: átbiciklizek Hegyeshalomba, sőt Mosonmagyaróvárig tekerek, akkor kevesebbet kell várni, és a hajnali vonattal irány Pest. Majd kialszom otthon ezt a két éjszakát.

Így is lett: Bécsben immár önállóan megvettem az automatából a jegyet Bruckba, gyorsan felszálltam a vonatra, és éjfél előtt már ott is voltam.

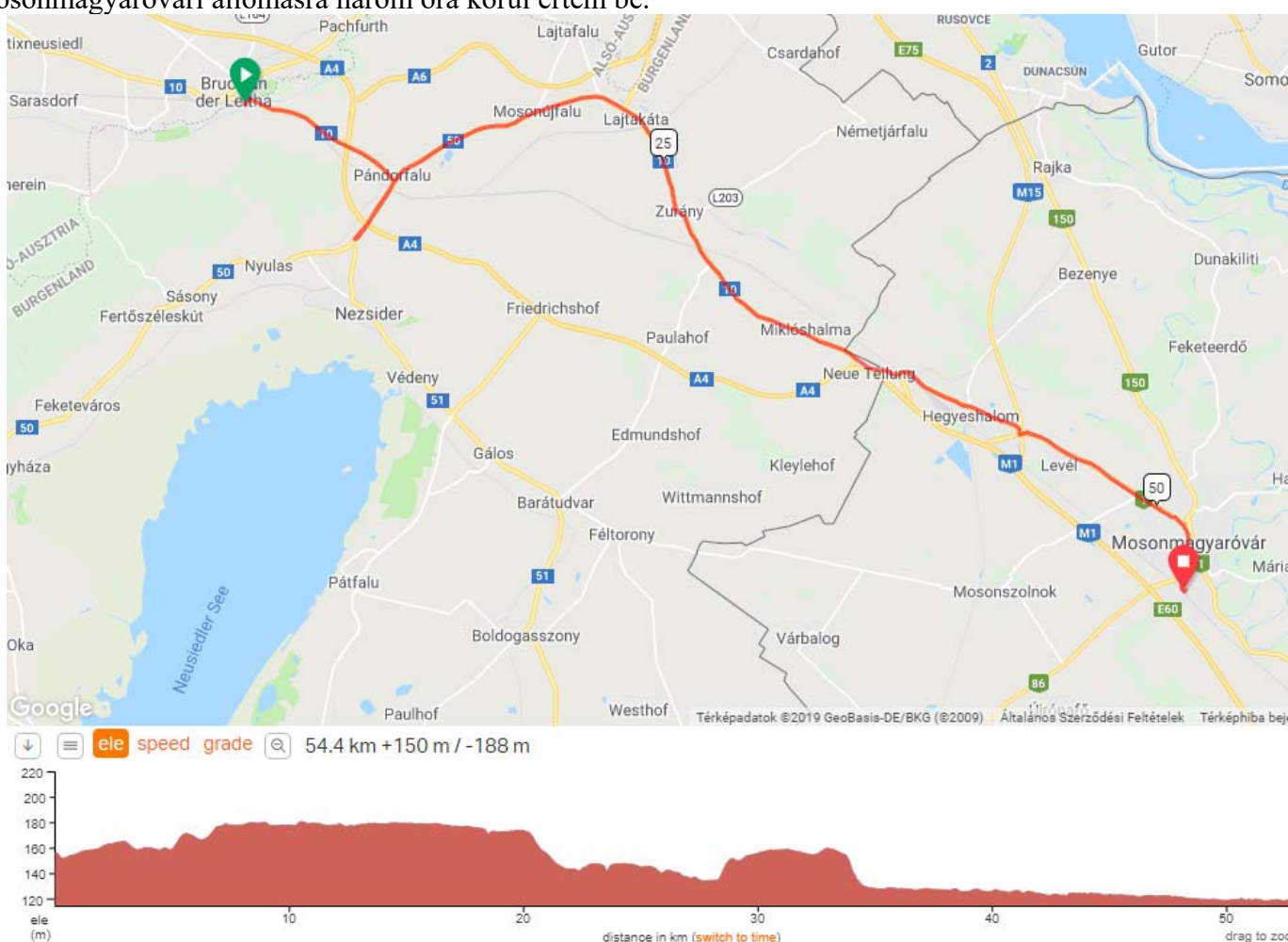


36. NAP: 2019. augusztus 6. (kedd), Bruck an der Leitha – Mosonmagyaróvár (– Budapest-Keleti/Nyugati –Debrecen)

Éjfél előtt fél 12 körül ért Bruckba a vonat. A biciklisruhát már a vonaton felvettem (nem kellett volna a hosszú nadrág, bár épp elment), így csak útnak kellett indulni. A Navitel egy Hegyeshalmot elkerülő úton akart vinni, de korigáltam, mert tudtam régebről, hogy Mosonmagyaróvár és Hegyeshalom között van egy prima bringa út, felesleges lett volna az ismeretlen útminőséget választani.

Az osztrák részen egyébként a szokásos tüköraszfaltan suhantam. Nagyon kellemes langyos idő volt, forgalom lényegében semmi. Felkapcsoltam a reflektort, és kényelmesen tekertem. A tők sötét látóhatár szélén körben nagyon látványos volt a szélkerekek vörös lámpáinak fel-felizzása.

Hegyeshalomnál a régi főúton átértem a határon, aztán előkerült a bringaút is. Egyszer megálltam, egy kerékpárosspihenőnél még Hegyeshalomnál, megvacsoráztam. Inni nem ittam, mert az üdítő Bécs előtt elfogyott, a vizet pedig a törött kulacsból rég kiöntöttem még a vonatra szállás előtt, hogy ki ne folyjon a vonaton, ha a biciklit felakasztom a kampóra. Így lényegében Mosonmagyaróvárig folyadék nélkül mentem, ott aztán került egy benzinkút egy nyitva tartó Sparral, ahol pótolhattam ezt is. A mosonmagyaróvári állomásra három óra körül értem be.



A váróterem ekkor még zárva volt, de egyébként is jobban szimpatizáltam a friss levegővel, így aztán egy padon elnyúltam, és a negyed 6-os vonatig még szundikáltam egy kicsit. A jegyet megvettem persze mobilon, így azzal nem volt gond.

A pesti vonat teljesen kulturált zónázó vonat volt, a biciklit csak fel kellett tolni rá, a csomagok maradhattak rajta. A vonaton is próbáltam aludni, de lefeküdni nem volt kényelmes, ülve meg csak kókadoztam. A vonat a Keletibe érkezett, bőven volt időm áttekerni a Nyugatiba. A két pályaudvar között a távolság elenyésző biciklivel, de ezen a pár méteren sikerült megtapasztalnom a magyar valóságot, amire példát egy hónapig nem láthattam: egy taxis – miközben kényelmesen elfért mellettem, és meg is előzött – kiszólt az ablakon, hogy mi a faszért nem húzódik le az úttest szélére. Persze ő is jól láthatta, hogy egy autójába beszálló és pont az ajtót nyitó nőt kerültem éppen...

Mikor a Nyugatiba értem, kiírták a vonatomat, ami már bent állt a csarnokban. Reggelit vettem, felszálltam, megkajáztam, és mivel egyedül voltam egy nyolcas fülkében, kényelmesen elnyúltam az egyben-négy-ülésen, és Kisújig aludtam. Délre hazaértem, mindent kipakoltam, a leggázabb cuccokat a mosógépbe raktam, kimostam, kitergettem.

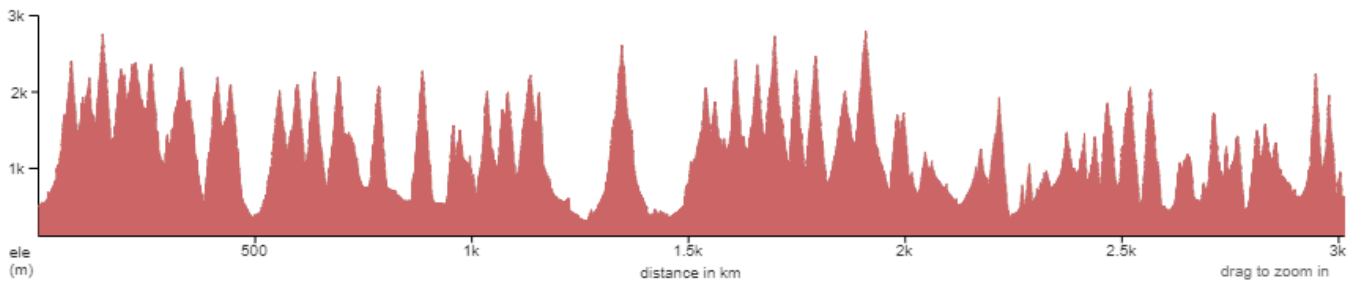
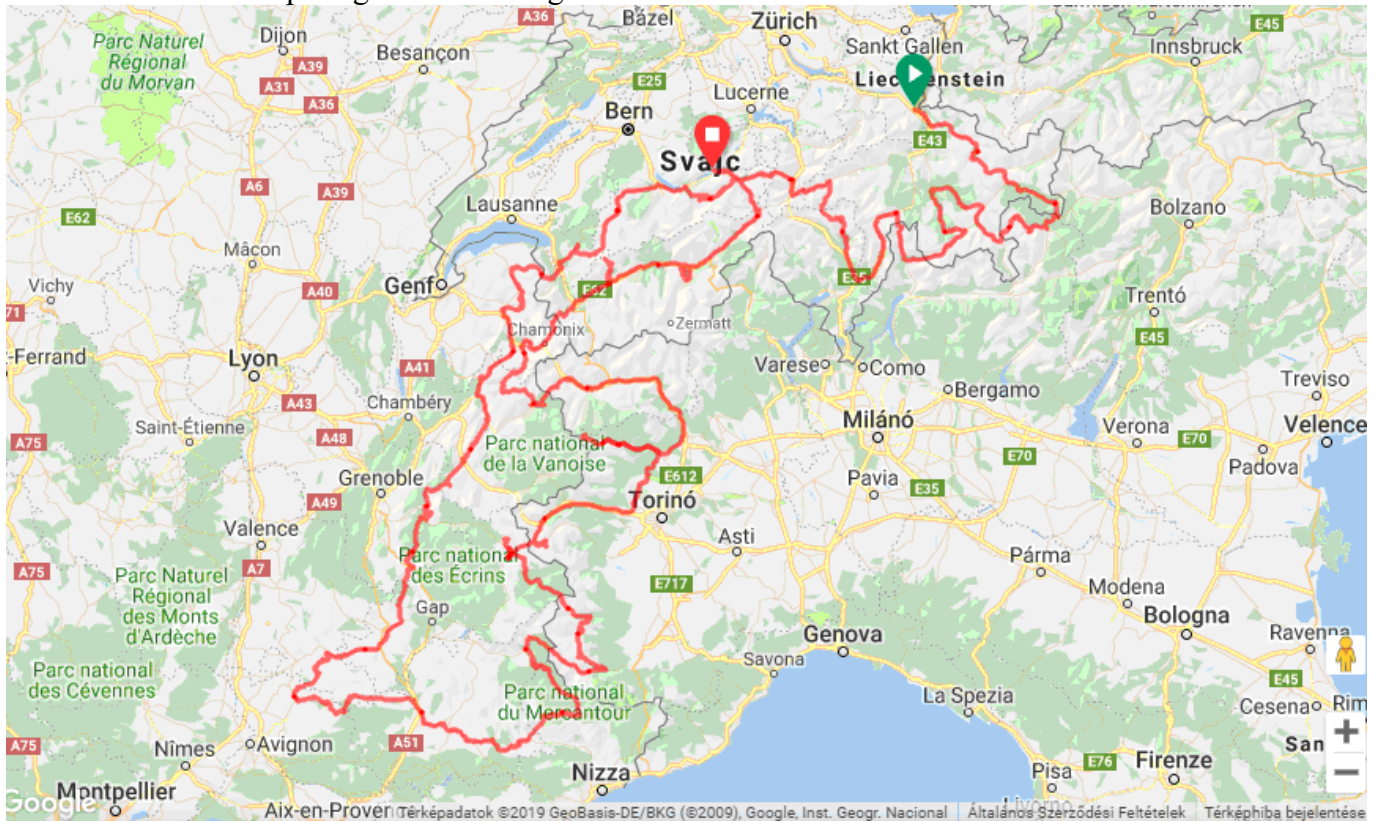


Hát ennyi volt. Jöhet a folytatás! (<https://ridewithgps.com/routes/27365531>)

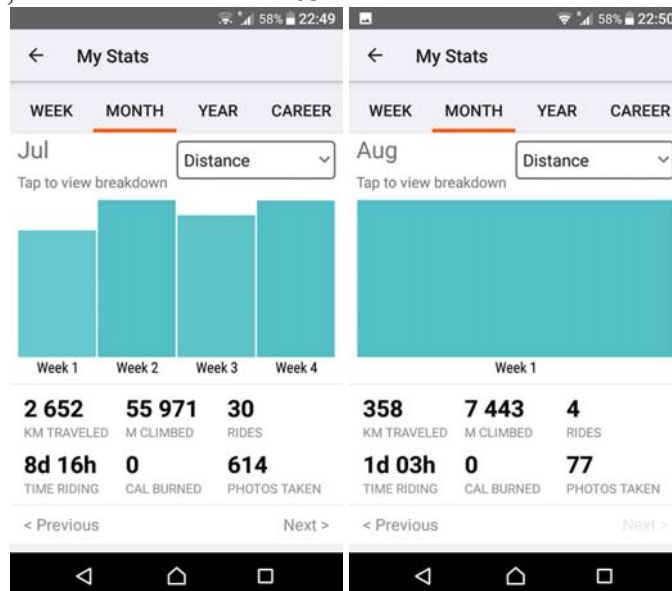


Összegzés:

Ez volt a 34 túranap Sarganstól Brienzig:



Az egyesített útvonal szerint a megtett távolság 3006,9 km, az emelkedés 71 352 m. Ezek az adatok körülbelüliek, és nem egyeznek meg (különösen az emelkedés esetében feltűnően nagy az eltérés általam ismeretlen okból) azzal, amit a RideWithGPS statisztikája ad meg az egyes napok adatait összegezve. Ez utóbbi szerint 34 napot túráztam, a nyeregben töltöttem ezalatt 9 napot és 19 órát (azaz 465 órát). A megtett távolság: 3010 km, a felfelé tekert szint: 63 414 m.



Az **egy napok útvonalát** mobiltelefonon RideWithGPS-szel rögzítettem, és a Facebookra (<https://www.facebook.com/tkis62>) naponta kiposztoltam. Ezek a napi útvonalak a RideWithGPS-profilom alatt is megtekinthetők (<https://ridewithgps.com/users/482527/>).

A jobb áttekinthetőség végett készítettem egy térképet a **teljes útvonalról**, amin a naponta rögzített útvonalakat fűztem össze: <https://ridewithgps.com/routes/30840062>. Ezen jelölve vannak a teljesített hágók és a napi szállások helyei is, ami alapján jól láthatók a naponta megtett utak. Néhány esetben kiigazítottam a nyilvánvalóan hibásan rögzített útvonalat is, alapvetően az alagutaknál fordult elő, hogy GPS-jel híján csak egy egyenes vonalat rögzített a RideWithGPS. A GPS-vétel a magas hegyek között egyébként se mindig tökéletes.

Ez egyes napok adatai ezek:

	Táv (km):	Idő:	Átlagsebesség (km/h):	Max. sebesség (km/h)	Emelkedő (m):
1. nap	55,6	3:57	14,0	43,8	1129
2. nap	75,9	5:56	12,8	64,8	1919
3. nap	77,6	7:20	10,6	68,5	2472
4. nap	113,3	8:45	12,9	64,7	2473
5. nap	101,2	7:50	12,9	68,4	2292
6. nap	102,2	6:17	16,2	?	1100
7. nap	95,1	8:21	11,4	?	2574
8. nap	86,3	8:12	10,5	71,0	2599
9. nap	114,2	7:41	14,9	71,4	1676
10. nap	91,2	7:06	12,9	60,0	1964
11. nap	105,3	8:14	12,8	62,7	1907
12. nap	87,4	7:36	11,5	65,8	2525
13. nap	72,8	6:24	11,4	63,4	1827
14. nap	133,4	8:03	16,5	47,3	1040
15. nap	55,8	5:28	10,2	53,1	1920
16. nap	142,2	8:26	16,8	63,9	1462
17. nap	78,9	6:13	12,7	74,8	1712
18. nap	44,0	4:11	10,5	49,1	1326
19. nap	80,3	7:53	10,2	71,8	2557
20. nap	56,4	4:48	11,7	58,9	1325
21. nap	58,2	5:27	10,7	58,3	1618
22. nap	53,5	4:13	13,4	63,6	1086
23. nap	103,7	8:38	12,0	?	2671
24. nap	130,3	7:30	17,4	57,9	1269
25. nap	119,8	9:11	13,0	68,0	2183
26. nap	89,2	7:42	11,6	47,2	1824
27. nap	94,2	7:09	13,2	56,2	1639
28. nap	65,7	5:45	11,3	66,2	1746
29. nap	68,9	6:53	10,0	57,3	2373
30. nap	97,0	7:23	13,1	63,2	1764
31. nap	109,4	8:33	12,8	53,3	2299
32. nap	99,6	7:37	13,1	61,3	1926
33. nap	99,8	7:11	13,9	48,6	1888
34. nap	49,4	4:27	11,1	52,9	1331
	3007,8				63416

A 34 nap alatt **82 névvel rendelkező hágón** jártam. A teljesítés sorrendjében ezek a következők:

Wolfgangpass (1631/1637 m)
Flüelapass (2383 m)
Ova Spin (1850 m)
Pass dal Fuorn/Fuornpass/Ofenpass (2149 m)
Umbrailpass (2503 m)
Passo dello Stelvio/Stilfser Joch (2758/2760 m)
Passo Foscagno (2291 m)
Passo Eira (2208 m)
Forcola di Livigno (2315 m)
Passo del Bernina/Berninapass (2330 m)
Albula/Passo del Albula/Albulapass (2315 m)
Julierpass / Pass dal Güglia (2284 m)
Malojapass (1815 m)
Splügenpass / Passo dello Spluga (2113 m)
(Passo del) San Bernardino/Bernardinpass (2066 m)
Lukmanier / Passo del Lucomagno (1915/1972 m)
Oberalppass / Alpsu / Cuolm d'Ursera (2046 m)
Sustenpass / Passo del Susten (2224 m)
Grimselpass (2165 m)
Moosalp (2048 m)
Col du Sanetsch (2252 m)
Col de la Forclaz (1527 m)
Col des Montets (1461 m)
Col du Joly (1989 m)
Col du Pré (1748 m)
Col du Méraillat (1605 m)
Cornet de Roselend (1968 m)
Col du Petit-Saint-Bernard (2188 m)
Colle San Carlo (1971 m)
Colle del Nivolet (2612 m)
Colle del Sestriere (2033/2035 m)
Col de Montgenèvre (1850)
Col de Granon (2413 m)
Col d'Izoard (2360 m)
Col Agnel / Col d'Agnel / Colle dell'Agnello (2744 m)
Colle di Sampeyre (2284 m)
Colle d'Esischie (2370 m)
Colle del Valonetto (2447 m)
Colle (della) Fauneria / Colle dei Morti / Col di Morts / Col Cuneo (2481 m)
Colle Valcavera (2416 m)
Colle della Maddalena / Col de Larche / Col de l'Argentière (1991 m)
Faux col de Restefond (2656 m)
Col de Restefond (2680 m)
Col de la Bonette (2715 m)
Cime de la Bonette (2802 m)
Col de Raspailon-t (2513 m)
Col de la Couillole (1678 m)
Col du Valberg (1672 m)
Col de Toutes Aures (1124 m)
Col des Robines (988 m)
Col de Pigière (968 m)

Col de Macuegne
(1068 m)
Col de l'Home Mort
(1213 m)
Col des Tempêtes
(1832 m)
Sommet du Mont
Ventoux (1909 m)
Pas du Voltigeur
(328 m)
Col Saint-Michel
(347 m)
Col d'Ey (718 m)
Col de Soubeyrand
(994 m)
Le Collet (604 m)
Col de Palluel
(801 m)
Col la Saulce
(874 m)
Col du Festre
(1442 m)
Col de l'Holme
(1207 m)



Col de Parquetout (1436 m)
Col d'Ornon (1371 m)
Alpe d'Huez (1850 m)
Pas de la Confession (1542 m)
Col de la Croix de Fer (2067 m)
Col du Glandon (1924 m)
Col de la Madeleine (2000 m)
Côte de Megève (1096 m)
Col de Châtillon sur Cluses (741 m)
Col de Joux Plane (1700 m)
Col du Ranfolly (1656 m)
Col du Corbier (1230 m)
Pas de Morgins (1369 m)
Col des Mosses (1445 m)
Col du Pillon (1546 m)
Saanenmöser (Sattel) (1279 m)
Männlichen (2220 m)
Grosse Scheidegg (1962 m)

A 82 két hágóból 57 volt 1500 méternél magasabb, ebből 36 magassága a 2000 métert is meghaladta, és volt 9 darab 2500 fölé nyúló is, bár ez a kilenc 2500-as valójában csak négy:
Faux col de Restefond (2656) – Col de Restefond (2680) – Col de la Bonette (2715) – Cime de la Bonette (2802) – Col de Raspailon-t (2513)
Umbrailpass (2503) – Stelvio (2758/2760)
Col Agnel (2744)
Colle del Nivolet (2612)

Az egyes túranapok útvonala mellé már a túra alatt is töltöttem fel **fényképeket**, amiket ugyanott lehet megnézni a RideWithGPS-ben. Ezekon a telefonnal készített képeken túl vannak szebb, fényképezőgéppel készült képek is. Összesen 1752 kép nézhető meg itt:

<https://photos.app.goo.gl/MvEGHn3vcicAw7kx7>. Az ezekből készült **180 darabos válogatás** elérhetősége: <https://photos.app.goo.gl/uy8owynv3YFo7DD17>. (A Zürichben készültké pedig: <https://photos.app.goo.gl/2pJzAFXRjdcXZ9oR8>.) Az egyes albumokat diavetítéssel lehet a legkényelmesebben nézni (így egész képernyősek lesznek a képek, továbbá nem kell kattingatni a továbbléptetéshez).

Ha valaki meg akarja tudni, hogy az adott felvétel hol készült, akkor nem diavetítés módban (tehát a diavetítést pl. Escape billentyűvel megállítva) a kép mellett látható kis térképen, illetve erre rákattintva és a térképet kinagyítva láthatja a képben levő koordináták alapján fényképezés pontos helyét. (A zürichi képek nincsenek geotagelve, azok ezért azok nincsenek térképhez kapcsolva.)

Az útvonalakból 3D-s Relive útvonaltérkép-videókat is gyártottam, ezek fényképekkel megspékelve ebben a **VIDEÓ**ban láthatók: <http://web.unideb.hu/~tkis/utinaplok/alpoktura2019.mp4>.

Többen érdeklődtek már a túrához (és egyébként már jó tíz éve minden túrámhoz) használt **bicikliről**.

Ez egy teljesen szokványos trekking kerékpár, amivel – már csak a nagy csomag miatt is – elsősorban aszfalton érdemes haladni. Márkájára nézve egy 2008 óta használt Gepida Alboin 300-as gép (58 cm-es vázzal). Utólag kapott ergonomikus markolatot, egy erősebb pedált (BBB Mountainhigh Freeride pedals BPD-132), az első kerékhez egy tartót a biciklistáskáknak (ezek vízálló Orlieb táskák, nagyon beváltak), egy két ágú kitámasztót, hogy bárhol megállítható legyen. Az agydinamóhoz csatlakozik még egy USB-töltő, így menetközben tudok telefont tölteni. Az alapvilágítás mellett előre-hátulra van erős fényű lámpa (busch+müller IXON IQ Premium, 80 lux és PDW Radboot 1000). A külső gumik most Continental ContactPlus-ok voltak. A lezáráshoz egy AXA Defender Ring Wheel Lock patkózár van rajta, amivel villámgyorsan le lehet lezárni és kinyitni, ha ki akarom kötni, ehhez tudok Axa Plug In RLS 115/10 zárkábelt csatlakoztatni, de erre pl. ezen a túrán nem került sor, sőt többnyire a biciklit lezáratlanul hagytam ott bárhol, sokszor még a telefont se szedtem le róla.



A túrákon is az egyik legfontosabb kellék a jó nyereg. Velem az idén először fordult elő, hogy nem törte fel a fenekemet a bicikli egy kicsit se. Ebben bizonyosan a legnagyobb szerepe a bő egy éve használt, így már rendesen betört Brooks B17 Imperial bőrnnyeregnek volt. Manapság már a képen láthatónál viseltesebb kinézetű, felvette a fenekem formáját, és persze izzadt elég sokat alattam.

És még az áttételekről: az idei évig elől (a pedálnál) 48-38-28-as sort használtam, hátul pedig 11...30-ast. Ez az idei évtől 48-36-22 és 11...32 lett. Ez könnyebb hajtást biztosított, bár ha a technológia engedné, felférne egy még könnyebb fokozat is a legmeredekebb és hosszú emelkedőknél.



A súly, amit vittem (a saját testsúlyomon kívül) az idén nagyjából a következő volt:

Bicikli súlya kulacs nélkül szerszámos táskákkal, lezáróval: 22,40 kg

Elülső táskák: 8,20 kg

Hátsó táskák: bal: 7,30 kg, **jobb:** 5,70 kg (kaja nélkül)

Zsák: 6,20 kg

Összesen: 27-30 kg

Nem bicikli, de **alapvető felszerelés:**

Endura MT500 esőálló dzseki és nadrág

Lafuma Active hálósák (780 g)

Forclaz 700 AIR XL felfújható matrac (620 g), felfújható párna

Vango Blade 100 sátor (220×100×90, 5000 mm, alu 1,72 kg)

Xiaomi Mi Power Bank 2C 20000 mAh

Mobiltelefon, ami nem baj, ha vízálló; az enyémen az előre elkészített útvonaltervekkel a

RideWithGPS fut navigációként

